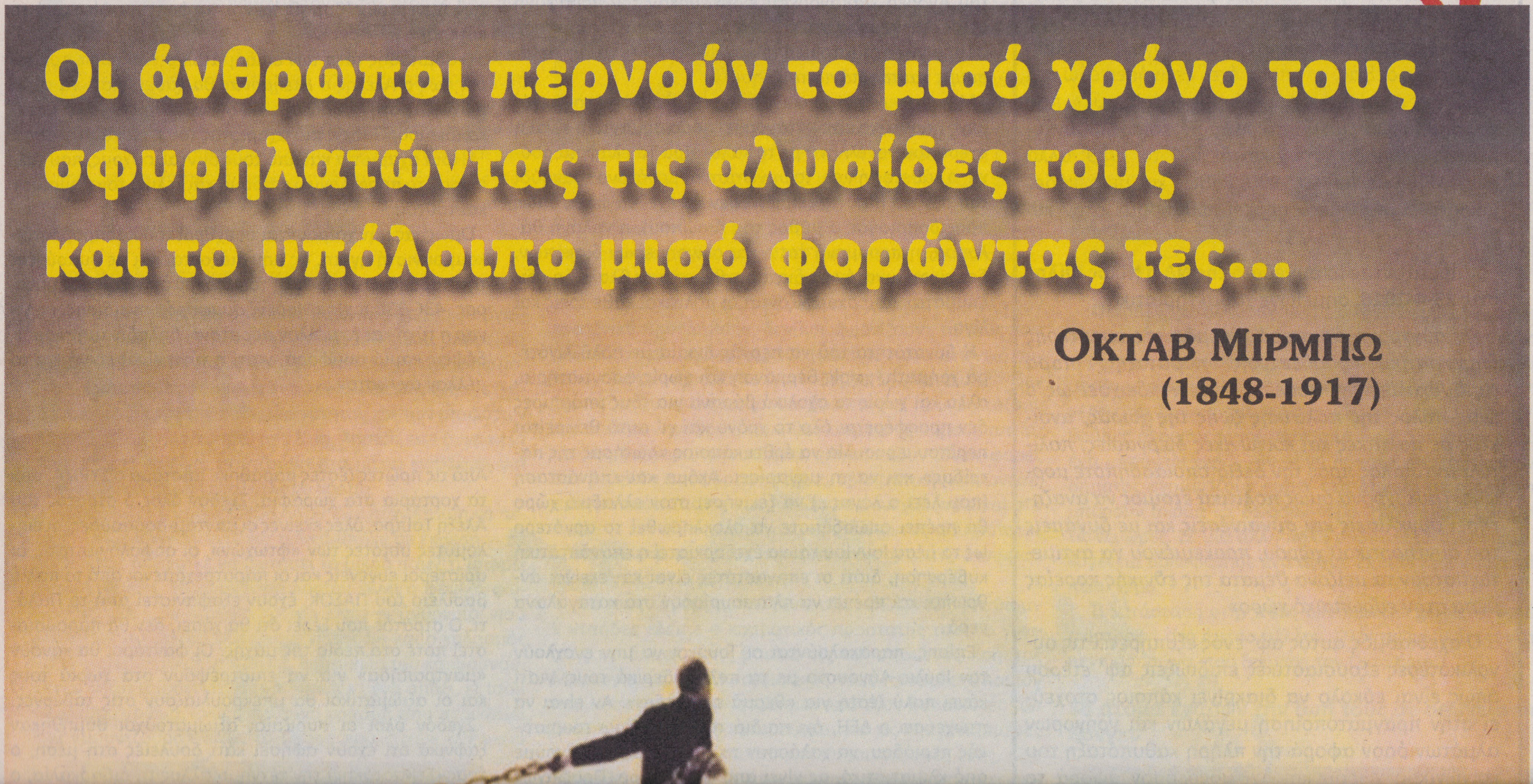
ΝΑ ΑΝΑΔΕΙΞΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ ΥΠΗΡΕΤΗΣΟΥΜΕ ΤΑ ΑΝΑΡΧΙΚΑ ΙΔΕΩΔΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αριθμ. Φύλλου 195
ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
2019
1,5 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Οι άνθρωποι περνούν το μισό χρόνο τους σφυρηλατώντας τις αλυσίδες τους και το υπόλοιπο μισό φορώντας τες...

ΟΚΤΑΒ ΜΙΡΜΠΩ
(1848-1917)

2019
1,5 ΕΥΡΩ

Οι άνθρωποι περνούν το μισό χρόνο τους σφυρηλατώντας τις αλυσίδες τους και το υπόλοιπο μισό φορώντας τες...
ΟΚΤΑΒ ΜΙΡΜΠΩ
(1848-1917)

ΟΚΤΑΒ ΜΙΡΜΠΩ
(1848-1917)

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ... ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

από τον Κύκλο Σύνταξης

Εκτός απροόπτου μέσω της εκλογικής διαδικασίας της 7ης Ιουλίου θα επιβεβαιωθεί η παράδοση της εξουσίας του καθεστώτος Τσίπρα στην «επάρατη» δεξιά και μάλιστα με όρους «αυτοδυναμίας». Εξέλιξη η οποία βολεύει, επίσης, παρά τις ψεύτικες κορώνες περί του αντιθέτου την διαδικασία της «*ανασύνταξης του προοδευτικού πόλου που εκτείνεται από τη σοσιαλδημοκρατία ως την Αριστερά*». Η διαδικασία αυτή θα πρέπει να σημειώσουμε ότι εντάσσεται στην ευρύτερη ιδεολογική σύγκλιση αριστεράς-δεξιάς, η οποία έχει ξεκινήσει εδώ και δεκαετίες σίγουρα με ορισμένους «σταθμούς», που την σημάδεψαν με ιδιαίτερο τρόπο, όπως η συγκυβέρνηση κομμουνιστών και δεξιών το 1989, αλλά και η Οικουμενική το 1990, καθώς και με δεκάδες μικρότερες «στιγμές» προτού φθάσουμε στην κυβέρνηση Συριζα-Ανελ.

Χαιρετίζοντας το **συνέδριο της ΝΔ ο Νίκος Φίλης στις 23-4-2016**, σημείωνε χαρακτηριστικά:

«*Η σύγχρονη αριστερά, κορμός της ευρύτερης δημοκρατικής-προοδευτικής παράταξης, παρά τις δυσκολίες της πορείας, έχει αναδειχθεί ως ο ένας* ***πόλος της πολιτικής ζωής της χώρας****, ανοικτός σε πολιτικές και κοινωνικές διεργασίες, πολιτικά αντίπαλος προς την δεξιά οποιασδήποτε μορφής. Ταυτόχρονα όμως* ***πολιτικά έτοιμος*** *να αναζητήσει* ***συγκλίσεις και συναινέσεις*** *και με δυνάμεις του συντηρητικού χώρου, προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα μείζονα θέματα της εθνικής πορείας μέσα στον ευρωπαϊκό χώρο*».

Ο σχεδιασμός αυτός αφ' ενός εξυπηρετεί τις συνολικότερες εξουσιαστικές επιδιώξεις αφ' ετέρου όπως είναι εύκολο να διακρίνει κάποιος στοχεύει στην πραγματοποίηση μεγάλων και γρήγορων αλμάτων όσον αφορά την πλήρη καθυποτάξη του κοινωνικού χώρου και όχι μόνο όσον αφορά το

Η «ΚΟΥΤΣΗ ΠΑΠΙΑ», ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΚΑΙ «ΤΑ ΜΠΑΝΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ»

Όταν κάποια στιγμή, λίγο μετά τα μέσα της δεκαετίας του '80 και συγκεκριμένα το 1987 στενοί συνεργάτες του Ανδρέα Παπανδρέου εισηγήθηκαν την προσφυγή στις εκλογές μέσα στο καλοκαίρι, τότε εκείνος απάντησε με την γνωστή ιστορική πλέον φράση: «*ε, να μη χαλάσουμε και τα μπάνια του λαού!*».

Με την γνωστή του ικανότητα να καλοπιάνει τον λεγόμενο λαουτζίκο είχε κατανοήσει πόσο σημαντική είναι η σχέση του νεοέλληνα με το καλοκαίρι. Τα ελαφριά ρούχα, ο κάθετος ήλιος, το υπνωτιστικό μονότονο τραγούδι του τζίτζικα (που το χειμώνα δεν θα έχει να φάει, όπως προειδοποιούσε ο μύθος του Αισώπου), η γαλανή θάλασσα, η προσμονή έστω και ολιγοήμερων διακοπών, δεν είναι δυνατόν να διαταραχθεί από τα βλακώδη «διλήμματα» που σκαρφίζονται οι πολιτικοί κάθε τρεις και λίγο.

Η δυνατότητα τού να περνάς ωραία με πολύ λιγότερα χρήματα, χωρίς θέρμανση και χωρίς φροντιστήρια, αλλά και χωρίς τα σχολικά βάσανα για τους μπόμπιρες δεν προσφέρεται όλο το χρόνο και γι' αυτό θεωρείται περίπου ιεροσυλία να έρθει κάποιος «σωτήρας της πατρίδας» και να τη μαγαρίσει. Ακόμα και επανάσταση (που λέει ο λόγος...) να ξεκινήσει στον ελλαδικό χώρο θα πρέπει οπωσδήποτε να ολοκληρωθεί το αργότερο ως τα μέσα Ιουνίου και να έχει ορκιστεί η επαναστατική κυβέρνηση, διότι οι επαναστάτες είναι και εκείνοι άνθρωποι και πρέπει να πλατσουρίσουν στα καταγάλανα νερά.

Επίσης, παρακαλούνται οι Τούρκοι να μην ενοχλούν τον Ιούλιο-Αύγουστο με τα παλιοσιδερικά τους, γιατί κάνει πολύ ζέστη για «θερμά επεισόδια». Αν είναι να πτωχεύσει η ΔΕΗ, όχι παιδιά τώρα εν μέσω τουριστικής περιόδου, να χαλάσουν τα φαγιά και να μείνουμε από κλιματιστικό, ας γίνει από φθινόπωρο. Προφανώς

Τα «αποτρόπαια» διλήμματα, βέβαια, που έριξε στο τραπέζι στις ευρωεκλογές ο Αλέξης ο Τσίπρας ο μεγάλος τζογαδόρος, τα σκόρπισε ο αέρας. Οι «άσσοι» του ήταν τελικά τριάρια και τεσσάρια. Οι «πολλοί» όταν «ήρθεν η ώρα τους», όπως έλεγε το σχετικό συριζαίικο μότο, χωρίς πάθος, κραυγές και νταούλια, τον μαύρισαν ήσυχα στην κάλπη, είτε τον αγνόησαν.

Οι «ελίτ» έμειναν εκεί που ήταν και δεν είναι μυστικό, πως συνομιλούν στην αρχή μυστικά και κατόπιν φανερά με τον Κυριάκο εδώ και ένα εξάμηνο ως το νέο πρωθυπουργό. Καμμία «ελίτ» δεν θα ήθελε να ποντάρει στο *lame duck*, το «*κουτσό παπί*», που έχασε την στήριξη των Δανειστών (θυμηθείτε και τις φωτογραφίες από το κότερο).

Η συμπαθής τάξη των επιδοματοληπτών τώρα που ξέρει πως ο Αλέξης ο *Ελεήμονας* θα χάσει, γιατί να στριμώχνεται στην ουρά στο εκλογικό κέντρο μες το κατακαλόκαιρο; Ουδείς πιο αχάριστος του ευεργετηθέντος...

Η ίδια αχαριστία και από τους συνταξιούχους, που τσέπωσαν το προεκλογικό επίδομα και τελικά τον μαύρισαν και τούτοι.

Όμως, ας μην χαίρονται οι εχθροί του λαοπρόβλητου κομμουνιστή ηγέτη, ας μην βιάζονται και ας θυμούνται την παρακάτω συμβουλή του Ισοκράτη (Αθηναίος ρήτορας, 436-338 π.χ): «*Μηδενί συμφοράν ονειδίσης, κοινή γαρ η τύχη και το μέλλον αόρατον*», δηλαδή «μην κοροϊδέψεις καμιά συμφορά, γιατί η τύχη είναι κοινή και το μέλλον άγνωστο»...

ΥΠΑΡΧΕΙ «ΖΩΗ» ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΤΣΙΠΡΑ;;;

Από τις πρώτες ζέστες μαράθηκε απότομα ο ΣΥΡΙΖΑ, σαν τα χορτάρια στα χωράφια. Σχεδόν όλος ο στρατός του Αλέξη Τσίπρα, όλες εκείνες οι μανταμ-σουσούδες, οι ψηλομύτες ιππότες των «φτωχών», οι σοφολογιότατοι, οι αριστεροί ευγενείς και οι παρατρεχάμενοι από το παλιό βασίλειο του ΠΑΣΟΚ, έχουν εξαφανιστεί από το Παλάτι. Ο στρατός που ξέρει ότι θα χάσει, δεν θα παρουσιαστεί ποτέ στο πεδίο της μάχης. Οι φαντάροι θα κάνουν «μαντραπήδα» για να επιστρέψουν στα χωριά τους και οι αξιωματικοί θα μπεκρουλιάζουν στις ταβέρνες.

Σχεδόν όλοι οι συριζαίοι αξιωματούχοι θυμήθηκαν ξαφνικά ότι έχουν αφήσει κάτι δουλειές στη μέση, ο ένας (Σεβαστάκης) την τέχνη, ο άλλος τη διδασκαλία, ο

ψεύτικες κορώνες περί του αντιθέτου την διαδικασία της «*ανασύνταξης του προοδευτικού πόλου που εκτείνεται από τη σοσιαλδημοκρατία ως την Αριστερά*». Η διαδικασία αυτή θα πρέπει να σημειώσουμε ότι εντάσσεται στην ευρύτερη ιδεολογική σύγκλιση αριστεράς-δεξιάς, η οποία έχει ξεκινήσει εδώ και δεκαετίες σίγουρα με ορισμένους «σταθμούς», που την σημάδεψαν με ιδιαίτερο τρόπο, όπως η συγκυβέρνηση κομμουνιστών και δεξιών το 1989, αλλά και η Οικουμενική το 1990, καθώς και με δεκάδες μικρότερες «στιγμές» προτού φθάσουμε στην κυβέρνηση Συριζα-Ανελ.

Χαιρετίζοντας το **συνέδριο της ΝΔ ο Νίκος Φίλης στις 23-4-2016**, σημείωνε χαρακτηριστικά:

«*Η σύγχρονη αριστερά, κορμός της ευρύτερης δημοκρατικής-προοδευτικής παράταξης, παρά τις δυσκολίες της πορείας, έχει αναδειχθεί ως ο ένας* ***πόλος της πολιτικής ζωής της χώρας****, ανοικτός σε πολιτικές και κοινωνικές διεργασίες, πολιτικά αντίπαλος προς την δεξιά οποιασδήποτε μορφής. Ταυτόχρονα όμως* ***πολιτικά έτοιμος*** *να αναζητήσει* ***συγκλίσεις και συναινέσεις*** *και με δυνάμεις του συντηρητικού χώρου, προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα μείζονα θέματα της εθνικής πορείας μέσα στον ευρωπαϊκό χώρο*».

Ο σχεδιασμός αυτός αφ' ενός εξυπηρετεί τις συνολικότερες εξουσιαστικές επιδιώξεις αφ' ετέρου όπως είναι εύκολο να διακρίνει κάποιος στοχεύει στην πραγματοποίηση μεγάλων και γρήγορων αλμάτων όσον αφορά την πλήρη καθυπόταξη του κοινωνικού χώρου και όχι μόνο όσον αφορά το οικονομικό πεδίο. Οι συνθήκες «κανονικότητας», που επαγγέλλονται οι διάδοχοι του Τσίπρα και του συναφιού του αυτό ακριβώς συνιστούν.

Η κατασκευή του δεύτερου πόλου, όχι μόνον δεν αντιτίθεται στην βούληση του έτερου πόλου, αλλά αντίθετα έχει προ πολλού δρομολογηθεί από κοινού.

Αυτή ακριβώς η συναίνεση, δεδομένη και ισχυρή, είναι που δίνει και τις πραγματικές διαστάσεις τής καταστολής που θα ασκηθεί και κατά την γνώμη μας θα είναι άλλου τύπου, παρά τις κινηματικές ανησυχίες περί έλευσης ενός ταύρου σε υαλοπωλείο (sic τα εξάρχεια...) και για τον λόγο αυτό πιο αποτελεσματική.

Όταν κάποια στιγμή, λίγο μετά τα μέσα της δεκαετίας του '80 και συγκεκριμένα το 1987 στενοί συνεργάτες του Ανδρέα Παπανδρέου εισηγήθηκαν την προσφυγή στις εκλογές μέσα στο καλοκαίρι, τότε εκείνος απάντησε με την γνωστή ιστορική πλέον φράση: «*ε, να μη χαλάσουμε και τα μπάνια του λαού!*».

Με την γνωστή του ικανότητα να καλοπιάνει τον λεγόμενο λαουτζίκο είχε κατανοήσει πόσο σημαντική είναι η σχέση του νεοέλληνα με το καλοκαίρι. Τα ελαφριά ρούχα, ο κάθετος ήλιος, το υπνωτιστικό μονότονο τραγούδι του τζίτζικα (που το χειμώνα δεν θα έχει να φάει, όπως προειδοποιούσε ο μύθος του Αισώπου), η γαλανή θάλασσα, η προσμονή έστω και ολιγοήμερων διακοπών, δεν είναι δυνατόν να διαταραχθεί από τα βλακώδη «διλήμματα» που σκαρφίζονται οι πολιτικοί κάθε τρεις και λίγο.

Η δυνατότητα τού να περνάς ωραία με πολύ λιγότερα χρήματα, χωρίς θέρμανση και χωρίς φροντιστήρια, αλλά και χωρίς τα σχολικά βάσανα για τους μπόμπιρες δεν προσφέρεται όλο το χρόνο και γι' αυτό θεωρείται περίπου ιεροσυλία να έρθει κάποιος «σωτήρας της πατρίδας» και να τη μαγαρίσει. Ακόμα και επανάσταση (που λέει ο λόγος...) να ξεκινήσει στον ελλαδικό χώρο θα πρέπει οπωσδήποτε να ολοκληρωθεί το αργότερο ως τα μέσα Ιουνίου και να έχει ορκιστεί η επαναστατική κυβέρνηση, διότι οι επαναστάτες είναι και εκείνοι άνθρωποι και πρέπει να πλατσουρίσουν στα καταγάλανα νερά.

Επίσης, παρακαλούνται οι Τούρκοι να μην ενοχλούν τον Ιούλιο-Αύγουστο με τα παλιοσιδερικά τους, γιατί κάνει πολύ ζέστη για «θερμά επεισόδια». Αν είναι να πτωχεύσει η ΔΕΗ, όχι παιδιά τώρα εν μέσω τουριστικής περιόδου, να χαλάσουν τα φαγιά και να μείνουμε από κλιματιστικό, ας γίνει από φθινόπωρο. Προφανώς υπάρχει και ο Σεπτέμβρης για τους μετεξεταστέους μαθητές και φοιτητές, που τα φόρτωσαν στον κόκορα, αλλά είναι ώρα για να λέμε τέτοια;

Είναι απορίας άξιον, πως αυτός ο Τσίπρας ο *Άχαστος*, η γάτα με τα πέταλα, ο υποψήφιος (με αξιώσεις...) για το Νόμπελ Ειρήνης, ο άνθρωπος, του οποίου μάλλον το μοναδικό ανάγνωσμα είναι η *Βίβλος του παλαιοκομματισμού* και οι ομιλίες του Αντρέα Παπανδρέου, που παρακολουθεί εντατικά μαθήματα «παπανδρεϊκής» από παλιούς επικοινωνιολόγους του *Μεγάλου* για να πιάσει την κινησιολογία και τη χροιά της φωνής εκείνου, που κάποτε έκανε τα πλήθη να παραληρούν, είναι απορίας άξιον, λοιπόν, πώς αγνόησε αυτόν τον βασικό κανόνα.

Για τον ντιντή και μοσχαναθρεμμένο γόνο, τον Μητσοτάκη τον 3°, ο οποίος πιστεύει στην ηλικία του, πως το Περιστέρι βγάζει ψυκτικούς, το Κολωνάκι καθώς πρέπει κυρίους και ο Πειραιάς λοστρόμους και λιγνοιεσάτους

με τον Κυριάκο εδώ και ένα εξάμηνο ως το νέο πρωθυπουργό. Καμμία «ελίτ» δεν θα ήθελε να ποντάρει στο *lame duck*, το «*κουτσό παπί*», που έχασε την στήριξη των Δανειστών (θυμηθείτε και τις φωτογραφίες από το κότερο).

Η συμπαθής τάξη των επιδοματοληπτών τώρα που ξέρει πως ο Αλέξης ο *Ελεήμονας* θα χάσει, γιατί να στριμώχνεται στην ουρά στο εκλογικό κέντρο μες το καταλόκαιρο; Ουδείς πιο αχάριστος του ευεργετηθέντος...

Η ίδια αχαριστία και από τους συνταξιούχους, που τσέπωσαν το προεκλογικό επίδομα και τελικά τον μαύρισαν και τούτοι.

Όμως, ας μην χαίρουνται οι εχθροί του λαοπρόβλητου κομμουνιστή ηγέτη, ας μην βιάζονται και ας θυμούνται την παρακάτω συμβουλή του Ισοκράτη (Αθηναίος ρήτορας, 436-338 π.χ): «*Μηδενί συμφοράν ονειδίσης, κοινή γαρ η τύχη και το μέλλον αόρατον*», δηλαδή «μην κοροϊδέψεις καμιά συμφορά, γιατί η τύχη είναι κοινή και το μέλλον άγνωστο»...

ΥΠΑΡΧΕΙ «ΖΩΗ» ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΤΣΙΠΡΑ;;;

Από τις πρώτες ζέστες μαράθηκε απότομα ο ΣΥΡΙΖΑ, σαν τα χορτάρια στα χωράφια. Σχεδόν όλος ο στρατός του Αλέξη Τσίπρα, όλες εκείνες οι μανταμ-σουσούδες, οι ψηλομύτες ιππότες των «φτωχών», οι σοφολογιότατοι, οι αριστεροί ευγενείς και οι παρατρεχάμενοι από το παλιό βασίλειο του ΠΑΣΟΚ, έχουν εξαφανιστεί από το Παλάτι. Ο στρατός που ξέρει ότι θα χάσει, δεν θα παρουσιαστεί ποτέ στο πεδίο της μάχης. Οι φαντάροι θα κάνουν «μαντραπήδα» για να επιστρέψουν στα χωριά τους και οι αξιωματικοί θα μπεκρουλιάζουν στις ταβέρνες.

Σχεδόν όλοι οι συριζαίοι αξιωματούχοι θυμήθηκαν ξαφνικά ότι έχουν αφήσει κάτι δουλειές στη μέση, ο ένας (Σεβαστάκης) την τέχνη, ο άλλος τη διδασκαλία, ο τρίτος να ποτίσει τα χωράφια του και μασούν κάτι περίεργα ότι «έκλεισε ένας κύκλος» κ.λπ.

Και μάλιστα κάνουν και κριτική.

Ναι, καλά το διαβάζετε. Αφού ούτως ή άλλως δεν θα επανεκλεγούν, γιατί να ιδρώσουν; Διακοπές λοιπόν! Που είναι εκείνη η μπολσεβίκικη μονολιθικότητα, που είναι εκείνη η ζηλευτή ομοψυχία, όταν με μια φωνή ψήφιζαν «*ναι σε όλα*»;

Κάποιοι σαν τον Νίκο τον Μπελαβίλα μπόρεσαν και τα συνδύασαν: και διακοπές και αγώνας. Ό,τι καλύτερο μετά από μια κουραστική χρονιά γεμάτη συνεστιάσεις, αλλά και συνεδριάσεις της Ανάπλασης Αθήνας ΑΕ. Είναι άλλωστε αυτή η εταιρεία το θερμοκήπιο μιας πάρα πολύ όμορφης και πρακτικής ιδέας: να ξηλωθεί η κοίτη του Ιλισού στην Αθήνα, να καταργηθεί η Καλλιρόης, να ξηλωθούν οι γραμμές του τραμ και να γίνει νέα χάραξη του τραμ, μόνο και μόνο για ένα μίζερο πάρκο ενός χι-

*...η σύγχρονη αριστερά, κορμός της ευρύτερης δημοκρατικής-προοδευτικής παράταξης, παρά τις δυσκολίες της πορείας, έχει αναδειχθεί ως ο ένας **πόλος της πολιτικής ζωής της χώρας**, ανοικτός σε πολιτικές και κοινωνικές διεργασίες, πολιτικά αντίπαλος προς την δεξιά οποιασδήποτε μορφής. Ταυτόχρονα όμως **πολιτικά έτοιμος** να αναζητήσει **συγκλίσεις και συναινέσεις** και με δυνάμεις του συντηρητικού χώρου, προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα μείζονα θέματα της εθνικής πορείας μέσα στον ευρωπαϊκό χώρο».*

Ο σχεδιασμός αυτός αφ' ενός εξυπηρετεί τις συνολικότερες εξουσιαστικές επιδιώξεις αφ' ετέρου όπως είναι εύκολο να διακρίνει κάποιος στοχεύει στην πραγματοποίηση μεγάλων και γρήγορων αλμάτων όσον αφορά την πλήρη καθυπόταξη του κοινωνικού χώρου και όχι μόνο όσον αφορά το οικονομικό πεδίο. Οι συνθήκες «κανονικότητας», που επαγγέλλονται οι διάδοχοι του Τσίπρα και του συναφιού του αυτό ακριβώς συνιστούν.

Η κατασκευή του δεύτερου πόλου, όχι μόνον δεν αντιτίθεται στην βούληση του έτερου πόλου, αλλά αντίθετα έχει προ πολλού δρομολογηθεί από κοινού.

Αυτή ακριβώς η συναίνεση, δεδομένη και ισχυρή, είναι που δίνει και τις πραγματικές διαστάσεις τής καταστολής που θα ασκηθεί και κατά την γνώμη μας θα είναι άλλου τύπου, παρά τις κινηματικές ανησυχίες περί έλευσης ενός ταύρου σε υαλοπωλείο (sic τα εξάρχεια...) και για τον λόγο αυτό πιο αποτελεσματική.

Η επερχόμενη εξουσιαστική διαχείριση, το τονίζουμε και πάλι, συνδέεται άρρηκτα με την απερχόμενη, η οποία επέβαλε επαχθέστατα μνημόνια στηριζόμενη στις ψήφους τις αντιπολίτευσης.

Και φυσικά σε κάθε «στραβή» το σενάριο του Μεγάλου Συνασπισμού είναι ήδη έτοιμο επίσης προ πολλού και βρίσκεται στο «συρτάρι» προς άμεση χρήση.

Ιούλιος-Αύγουστος 2019

Η δυνατότητα τού να περνάς ωραία με πολύ λιγότερα χρήματα, χωρίς θέρμανση και χωρίς φροντιστήρια, αλλά και χωρίς τα σχολικά βάσανα για τους μπόμπιρες δεν προσφέρεται όλο το χρόνο και γι' αυτό θεωρείται περίπου ιεροσυλία να έρθει κάποιος «σωτήρας της πατρίδας» και να τη μαγαρίσει. Ακόμα και επανάσταση (που λέει ο λόγος...) να ξεκινήσει στον ελλαδικό χώρο θα πρέπει οπωσδήποτε να ολοκληρωθεί το αργότερο ως τα μέσα Ιουνίου και να έχει ορκιστεί η επαναστατική κυβέρνηση, διότι οι επαναστάτες είναι και εκείνοι άνθρωποι και πρέπει να πλατσουρίσουν στα καταγάλανα νερά.

Επίσης, παρακαλούνται οι Τούρκοι να μην ενοχλούν τον Ιούλιο-Αύγουστο με τα παλιοσιδερικά τους, γιατί κάνει πολύ ζέστη για «θερμά επεισόδια». Αν είναι να πτωχεύσει η ΔΕΗ, όχι παιδιά τώρα εν μέσω τουριστικής περιόδου, να χαλάσουν τα φαγιά και να μείνουμε από κλιματιστικό, ας γίνει από φθινόπωρο. Προφανώς υπάρχει και ο Σεπτέμβρης για τους μετεξεταστέους μαθητές και φοιτητές, που τα φόρτωσαν στον κόκορα, αλλά είναι ώρα για να λέμε τέτοια;

Είναι απορίας άξιον, πως αυτός ο Τσίπρας ο *Άχαστος*, η γάτα με τα πέταλα, ο υποψήφιος (με αξιώσεις...) για το Νόμπελ Ειρήνης, ο άνθρωπος, του οποίου μάλλον το μοναδικό ανάγνωσμα είναι η *Βίβλος του παλαιοκομματισμού* και οι ομιλίες του Αντρέα Παπανδρέου, που παρακολουθεί εντατικά μαθήματα «παπανδρεϊκής» από παλιούς επικοινωνιολόγους του *Μεγάλου* για να πιάσει την κινησιολογία και τη χροιά της φωνής εκείνου, που κάποτε έκανε τα πλήθη να παραληρούν, είναι απορίας άξιον, λοιπόν, πώς αγνόησε αυτόν τον βασικό κανόνα.

Για τον ντιντή και μοσχαναθρεμμένο γόνο, τον Μητσοτάκη τον 3ο, ο οποίος πιστεύει στην ηλικία του, πως το Περιστέρι βγάζει ψυκτικούς, το Κολωνάκι καθώς πρέπει κυρίους και ο Πειραιάς λοστρόμους και λιγνομεσάτους, μελαχροινούς νέους, που χορεύουν ζεϊμπεκιές ως τα ξημερώματα, τί να πούμε;

Απείλησε ευθέως ότι αν δεν τον ψηφίσουν, θα τους υποχρεώσει να τον ξαναψηφίσουν τον Δεκαπενταύγουστο, της Παναγίας δηλαδή. Θα αφήσουν όλοι τα πανηγύρια και τους γάμους να βγάλουν εισιτήρια, θα μπλοκάρουν οι εθνικές οδοί και θα κρέμονται σαν τα τσαμπιά από τα καράβια της ακτοπλοΐας για να τρέξουν στις κάλπες.

Τα ύστερα του κόσμου...

δέψεις καμιά συμφορά, γιατί η τύχη είναι κοινή και το μέλλον άγνωστο»...

ΥΠΑΡΧΕΙ «ΖΩΗ» ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΤΣΙΠΡΑ;;;

Από τις πρώτες ζέστες μαράθηκε απότομα ο ΣΥΡΙΖΑ, σαν τα χορτάρια στα χωράφια. Σχεδόν όλος ο στρατός του Αλέξη Τσίπρα, όλες εκείνες οι μανταμ-σουσούδες, οι ψηλομύτες ιππότες των «φτωχών», οι σοφολογιότατοι, οι αριστεροί ευγενείς και οι παρατρεχάμενοι από το παλιό βασίλειο του ΠΑΣΟΚ, έχουν εξαφανιστεί από το Παλάτι. Ο στρατός που ξέρει ότι θα χάσει, δεν θα παρουσιαστεί ποτέ στο πεδίο της μάχης. Οι φαντάροι θα κάνουν «μαντραπήδα» για να επιστρέψουν στα χωριά τους και οι αξιωματικοί θα μπεκρουλιάζουν στις ταβέρνες.

Σχεδόν όλοι οι συριζαίοι αξιωματούχοι θυμήθηκαν ξαφνικά ότι έχουν αφήσει κάτι δουλειές στη μέση, ο ένας (Σεβαστάκης) την τέχνη, ο άλλος τη διδασκαλία, ο τρίτος να ποτίσει τα χωράφια του και μασούν κάτι περίεργα ότι «έκλεισε ένας κύκλος» κ.λπ.

Και μάλιστα κάνουν και κριτική.

Ναι, καλά το διαβάζετε. Αφού ούτως ή άλλως δεν θα επανεκλεγούν, γιατί να ιδρώσουν; Διακοπές λοιπόν! Που είναι εκείνη η μπολσεβίκικη μονολιθικότητα, που είναι εκείνη η ζηλευτή ομοψυχία, όταν με μια φωνή ψήφιζαν *«ναι σε όλα»*;

Κάποιοι σαν τον Νίκο τον Μπελαβίλα μπόρεσαν και τα συνδύασαν: και διακοπές και αγώνας. Ό,τι καλύτερο μετά από μια κουραστική χρονιά γεμάτη συνεστιάσεις, αλλά και συνεδριάσεις της Ανάπλασης Αθήνας ΑΕ. Είναι άλλωστε αυτή η εταιρεία το θερμοκήπιο μιας πάρα πολύ όμορφης και πρακτικής ιδέας: να ξηλωθεί η κοίτη του Ιλισού στην Αθήνα, να καταργηθεί η Καλλιρόης, να ξηλωθούν οι γραμμές του τραμ και να γίνει νέα χάραξη του τραμ, μόνο και μόνο για ένα μίζερο πάρκο ενός χιλιομέτρου κατά μήκος ενός οχετού από στάσιμα νερά. Την αξίζει και με το παραπάνω, λοιπόν, την θέση στα ψηφοδέλτια του ΣΥΡΙΖΑ στην υπέροχη Σάμο.

Οι μετακλητοί υπάλληλοι μαζεύουν τα χαρτιά τους και οι διοικητές των κρατικών οργανισμών (όλοι τους απόγονοι ανταρτών του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ-ΔΣΕ) καταστρέφουν έγγραφα πριν εξαφανιστούν. Να στρωθούν και να μοιράσουν κανα σταυρωμένο «ψηφοφέλτιο νίκης» ούτε λόγος. Είναι πολυάσχολοι και «υπεράνω» βλέπετε.

συνέχεια στη σελ. 4

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 2019:
ΜΙΑ ΑΚΟΜΑ «ΕΞΟΔΟΣ ΑΝΑΓΚΗΣ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ...

«Επί συνόλου 90 υπουργών και υφυπουργών των κυβερνήσεων ΣΥΡΙΖΑ/ΑΝΕΛ, 16 προέρχονται από την κομμουνιστική ανανέωση (με το ποσοστό τους πάντως να μειώνεται δραματικά, μετά τον τελευταίο ανασχηματισμό (29.8.2018). 27 είναι οι προερχόμενοι από το ΚΚΕ και την ΚΝΕ. *Έτσι, αθροιστικά, οι πρώην κομμουνιστές –χωρίς να συμπεριλαμβάνονται όσοι ανήκαν στην εξωκοινοβουλευτική Αριστερά– είχαν την πλειοψηφία στις πρώτες κυβερνήσεις ΣΥΡΙΖΑ/ΑΝΕΛ˙ σε κάθε περίπτωση, αποτελούσαν και αποτελούν τις κατά πολύ πιο πολυάριθμες και συμπαγείς ομάδες υπουργών* και υφυπουργών, σε όλες τις κυβερνήσεις που σχηματίσθηκαν μετά τις εκλογές του Ιανουαρίου 2015. Από μια πρόχειρη συγκριτική έρευνα – και με την επιφύλαξη όσων διατύπωσα στην εισαγωγική παράγραφο του παρόντος άρθρου για τη μικρή σημασία τέτοιου είδους στατιστικών– νομίζω ότι *αυτό συμβαίνει για πρώτη φορά σε χώρα της Δυτικής Ευρώπης* από το τέλος του Β' Παγκόσμιου Πολέμου.»

Νίκος Αλιβιζάτος, *The Books' Journal*, 22-9-2018

«Η άμεση συμμετοχή του ΙΚΚ σε κυβερνητικές ευθύνες θα συναντούσε μια μεταλλαγή ποιότητας στις κατευθύνσεις και στις μεθόδους της πολιτικής καθοδήγησης και της διοίκησης του κράτους, στο γενικό κλίμα της χώρας και στη στάση των εργαζομένων απέναντι στις δημόσιες εξουσίες. Ένα ρεύμα εμπιστοσύνης θα ξανάρχιζε να εμπνέει τις εργαζόμενες δυνάμεις και το λαό, κι αυτό θα 'ταν αποφασιστικό για να προσδιοριστεί εκείνη η προσφορά των εργαζομένων και όλων των πολιτών που είναι αναγκαία για να ξεπεράσουμε τη δύσκολη περίοδο που διανύουμε».

Μπερλίνγκουερ Ενρίκο, *Για τη συνεννόηση ανάμεσα στις μεγάλες λαϊκές δυνάμεις (Από την εισήγηση στην ΚΕ και στην ΚΕ ελέγχου στην Ολομέλεια προετοιμασίας του 14ου Συνεδρίου του ΙΚΚ, 10 - 12 Δεκεμβρίου 1974)*

«ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΜΙΑ ΕΞΟΔΟ ΑΝΑΓΚΗΣ», φέρεται να είπε ο Δραγασάκης παραμονές της προκήρυξης του δημοψηφίσματος του 2015 δικαιολογώντας μια κίνηση, που απέβλεπε στον ασφυκτικό εγκλωβισμό των κοινωνικών αντιδράσεων και την εδραίωση στην εξουσία των κομμουνιστών του Συριζα, οι οποίοι με υποδειγματικό τρόπο αναστήλω-

Στις 19 Φλεβάρη του 1936 το ΚΚΕ υπογράφει μυστική συμφωνία με το βενιζελικό κόμμα των φιλελευθέρων, που έκτοτε μένει γνωστή ως «Σύμφωνο Σοφούλη-Σκλάβαινα»· στις 6 Μαρτίου ο Θεμιστοκλής Σοφούλης επικεφαλής του κόμματος των Φιλελευθέρων εκλέγεται πρόεδρος της βουλής με τις ψήφους του Παλλαϊκού Μετώπου (ΚΚΕ-Αγροτικό Κόμμα).

Η κυβέρνηση σε αντάλλαγμα θα ακύρωνε αναδρομικά τη διάταξη του εκλογικού νόμου, που αφαιρούσε τα εκλογικά δικαιώματα όσων είχαν καταδικαστεί με το «Ιδιώνυμο», θα καταργούσε τις επιτροπές ασφάλειας, θα έδινε αμνηστία σ' όλους τους πολιτικούς κρατούμενους, τους εξόριστους, θα διέλυε τις φασιστικές οργανώσεις, θα καθιέρωνε πάγιο εκλογικό σύστημα την απλή αναλογική, θα μείωνε την τιμή του ψωμιού, θα απαγόρευε την προσωποκράτηση για οφειλές προς το Δημόσιο μέχρι 3.000 δρχ., θα προχωρούσε στην εφαρμογή της Κοινωνικής Ασφάλισης (το ΙΚΑ), και θα καθιέρωνε 5χρονο χρεοστάσιο χωρίς όρους, για τα χρέη των αγροτών σε τράπεζες και ιδιώτες.

Σε λίγες εβδομάδες, με τη σύμφωνη γνώμη των Φιλελευθέρων και Βενιζελικών και σε συνεργασία με τα ανάκτορα και τον εκδότη της εφημερίδας «Ελεύθερο Βήμα» Δ. Λαμπράκη, επιβάλλεται η δικτατορία του Μεταξά.

Η συνέχεια φυσικά είναι αντάξια των προσδοκιών των «αστικών κομμάτων» για την συνεπή στάση του ΚΚΕ στις δύσκολες «στιγμές».

Το ΚΚΕ στα μέσα του Απρίλη του 1944 λαμβάνει μέρος στην κυβέρνηση (18 Οκτωβρίου μέχρι και τις 30 Νοεμβρίου), συνεργαζόμενο με τα «αστικά» κόμματα. Σύμφωνα με την Γενική Γραμματέα του ΚΚΕ Αλέκα Παπαρήγα, σε άρθρο της το 2013 στην «Κομμουνιστική Επιθεώρηση»:

«...Η συμμετοχή σε μια αστική κυβέρνηση συνιστά λάθος που δεν διορθώνεται εύκολα και μπορεί να αποδειχθεί ανεπανόρθωτη [...] Η εντολή για το σχηματισμό αυτής της κυβέρνησης στηρίχθηκε και στον απαράδεκτο συμβιβασμό που έκανε το ΚΚΕ –το ηρωικό κόμμα της αντίστασης, ο αιμοδότης και καθοδηγητής της– και η ηγεσία της Εθνικής Αντίστασης όταν –πριν λήξει ο πόλεμος, στα μέσα του Απρίλη του 1944– ήρθε σε συμφωνία για τη δημιουργία ενιαίας κυβέρνησης με αστικές πολιτικές δυνάμεις και με ρυθμιστή το Βρετανικό Στρατηγείο της

νοντυμένων ταγμάτων ασφαλείας και της τιμωρίας των δοσιλόγων· η κατάληξη των Δεκεμβριανών έμοιαζε ήδη δεδομένη.

Όσο για τις δεκαετίες του '50-'60 και με δεδομένες τις συνθήκες παρανομίας οι κομμουνιστές εντάσσονται σε έναν πλατύ κεντροαριστερό σχηματισμό, την ΕΔΑ, και καταλήγουν στις εκλογές του 1964 σε πολλές εκλογικές περιφέρειες να μην κατεβάσουν υποψηφίους, καλώντας με συνέπεια τους οπαδούς τους να ψηφίσουν το κόμμα του «δολοπλόκου» και αντικομμουνιστή Γ. Παπανδρέου.

Μετά την πτώση της δικτατορίας το ΚΚΕ κατακτά με το σπαθί του την πολυπόθητη νομιμοποίησή του, την οποία τού προσφέρει ο «εθνάρχης» Κωνσταντίνος Καραμανλής δίχως δεύτερη σκέψη, ο οποίος έγραφε στις 10.5.1966, ένα χρόνο πριν την επιβολή της χούντας του Παπαδόπουλου, από το Παρίσι στον Κωνσταντίνο Τσάτσο:

«...Εισηγούμεθα λοιπόν παρεκτροπήν από το πολίτευμα και μίαν προσωρινήν δικτατορίαν, *ίσως ενός έτους*» (Κωνσταντίνος Καραμανλής, Αρχείο, Γεγονότα και κείμενα σελ. 220). Συνεπέστατος δε πέντε μήνες μετά το πραξικόπημα, στις 8.9.1967, έγραφε σε επιστολή του προς τον αρχιεπίσκοπο Αμερικής Ιάκωβο: «...Διότι το θέμα δεν είναι να επανέλθωμεν εις την ομαλότητα δια της αποτυχίας της επαναστάσεως, αλλά δια της επιτυχίας της. (...) Η επανάστασις, *άπαξ και εγένετο, προσφέρει μίαν ευκαιρίαν ανασυντάξεως της ζωής του έθνους*» (Γεώργιος Μαλούχος, Εγώ ο Ιάκωβος, σελ. 247-248). Ιάκωβος

τική Αριστερά– είχαν την πλειοψηφία στις πρώτες κυβερνήσεις ΣΥΡΙΖΑ/ΑΝΕΛ΄ σε κάθε περίπτωση, αποτελούσαν και αποτελούν τις κατά πολύ πιο πολυάριθμες και συμπαγείς ομάδες υπουργών και υφυπουργών, σε όλες τις κυβερνήσεις που σχηματίσθηκαν μετά τις εκλογές του Ιανουαρίου 2015. Από μια πρόχειρη συγκριτική έρευνα – και με την επιφύλαξη όσων διατύπωσα στην εισαγωγική παράγραφο του παρόντος άρθρου για τη μικρή σημασία τέτοιου είδους στατιστικών– νομίζω ότι *αυτό συμβαίνει για πρώτη φορά σε χώρα της Δυτικής Ευρώπης* από το τέλος του Β' Παγκόσμιου Πολέμου.»

Νίκος Αλιβιζάτος, *The Books' Journal*, 22-9-2018

«Η άμεση συμμετοχή του ΙΚΚ σε κυβερνητικές ευθύνες θα συναντούσε μια μεταλλαγή ποιότητας στις κατευθύνσεις και στις μεθόδους της πολιτικής καθοδήγησης και της διοίκησης του κράτους, στο γενικό κλίμα της χώρας και στη στάση των εργαζομένων απέναντι στις δημόσιες εξουσίες. Ένα ρεύμα εμπιστοσύνης θα ξανάρχιζε να εμπνέει τις εργαζόμενες δυνάμεις και το λαό, κι αυτό θα 'ταν αποφασιστικό για να προσδιοριστεί εκείνη η προσφορά των εργαζομένων και όλων των πολιτών που είναι αναγκαία για να ξεπεράσουμε τη δύσκολη περίοδο που διανύουμε».

Μπερλίνγκουερ Ενρίκο, *Για τη συνεννόηση ανάμεσα στις μεγάλες λαϊκές δυνάμεις (Από την εισήγηση στην ΚΕ και στην ΚΕ ελέγχου στην Ολομέλεια προετοιμασίας του 14ου Συνεδρίου του ΙΚΚ, 10 - 12 Δεκεμβρίου 1974)*

«ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΜΙΑ ΕΞΟΔΟ ΑΝΑΓΚΗΣ», φέρεται να είπε ο Δραγασάκης παραμονές της προκήρυξης του δημοψηφίσματος του 2015 δικαιολογώντας μια κίνηση, που απέβλεπε στον ασφυκτικό εγκλωβισμό των κοινωνικών αντιδράσεων και την εδραίωση στην εξουσία των κομμουνιστών του Συριζα, οι οποίοι με υποδειγματικό τρόπο αναστήλωσαν τις απαραίτητες πολιτικές δυνάμεις του «παλαιού και διεφθαρμένου» πολιτικού συστήματος και πέρασαν χωρίς να ανοίξει ρουθούνι όχι ένα αλλά δύο μνημόνια.

Αναφερόμαστε συχνά στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τόσο της συγκεκριμένης κομμουνιστικής διαχείρισης των εξουσιαστικών υποθέσεων αλλά και όσων προηγήθηκαν αυτής από την πρώτη στιγμή.

Ως αναρχικοί, θεωρούσαμε και θεωρούμε δεδομένη αυτή την στάση και φυσικά δεν αμφιταλαντευθήκαμε ούτε στιγμή, ούτε όσον αφορά την ένταση της προσπάθειάς μας ούτε όσον αφορά την έκτασή της.

Ως εκ τούτου είναι κατά την γνώμη μας άξιον απορίας το να χαρακτηρίζεται σοσιαλδημοκρατική η συγκεκριμένη διαχείριση των κρατικών υποθέσεων, που στο κάτω κάτω επιβάλλει δίχως αμφιβολία με άνεση τις πλέον νεοφιλελεύθερες πρακτικές στην οικονομία, όπως απέδειξε με την χρήση της περιβόητης εργαλειοθήκης του ΟΟΣΑ

Η κυβέρνηση σε αντάλλαγμα θα ακύρωνε αναδρομικά τη διάταξη του εκλογικού νόμου, που αφαιρούσε τα εκλογικά δικαιώματα όσων είχαν καταδικαστεί με το «Ιδιώνυμο», θα καταργούσε τις επιτροπές ασφάλειας, θα έδινε αμνηστία σ' όλους τους πολιτικούς κρατούμενους, τους εξόριστους, θα διέλυε τις φασιστικές οργανώσεις, θα καθιέρωνε πάγιο εκλογικό σύστημα την απλή αναλογική, θα μείωνε την τιμή του ψωμιού, θα απαγόρευε την προσωποκράτηση για οφειλές προς το Δημόσιο μέχρι 3.000 δρχ., θα προχωρούσε στην εφαρμογή της Κοινωνικής Ασφάλισης (το ΙΚΑ), και θα καθιέρωνε 5χρονο χρεοστάσιο χωρίς όρους, για τα χρέη των αγροτών σε τράπεζες και ιδιώτες.

Σε λίγες εβδομάδες, με τη σύμφωνη γνώμη των Φιλελευθέρων και Βενιζελικών και σε συνεργασία με τα ανάκτορα και τον εκδότη της εφημερίδας «Ελεύθερο Βήμα» Δ. Λαμπράκη, επιβάλλεται η δικτατορία του Μεταξά.

Η συνέχεια φυσικά είναι αντάξια των προσδοκιών των «αστικών κομμάτων» για την συνεπή στάση του ΚΚΕ στις δύσκολες «στιγμές».

Το ΚΚΕ στα μέσα του Απρίλη του 1944 λαμβάνει μέρος στην κυβέρνηση (18 Οκτωβρίου μέχρι και τις 30 Νοεμβρίου), συνεργαζόμενο με τα «αστικά» κόμματα. Σύμφωνα με την Γενική Γραμματέα του ΚΚΕ Αλέκα Παπαρήγα, σε άρθρο της το 2013 στην «Κομμουνιστική Επιθεώρηση»:

«...Η συμμετοχή σε μια αστική κυβέρνηση συνιστά λάθος που δεν διορθώνεται εύκολα και μπορεί να αποδειχθεί ανεπανόρθωτη [...] Η εντολή για το σχηματισμό αυτής της κυβέρνησης στηρίχθηκε και στον απαράδεκτο συμβιβασμό που έκανε το ΚΚΕ –το ηρωικό κόμμα της αντίστασης, ο αιμοδότης και καθοδηγητής της– και η ηγεσία της Εθνικής Αντίστασης όταν –πριν λήξει ο πόλεμος, στα μέσα του Απρίλη του 1944– ήρθε σε συμφωνία για τη δημιουργία ενιαίας κυβέρνησης με αστικές πολιτικές δυνάμεις και με ρυθμιστή το Βρετανικό Στρατηγείο της Μέσης Ανατολής. Η αντιπροσωπεία που πήγε στο Κάιρο της Αιγύπτου για τη συμφωνία δέχτηκε να συμμετάσχει το ΕΑΜ, το ΚΚΕ στη μεταπολεμική κυβέρνηση. Η συμφωνία παραβίαζε το συσχετισμό δυνάμεων και τις αρχές του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα, ο οποίος από την πρώτη στιγμή έθετε το ζήτημα της έκβασης του αγώνα προς τη λαϊκή δημοκρατία...».

Σ' αυτήν την κυβέρνηση το ΕΑΜ και φυσικά το ΚΚΕ αναλαμβάνει το σύνολο των οικονομικών υπουργείων, δηλαδή τα υπουργεία οικονομικών, εθνικής οικονομίας, γεωργίας δημοσίων έργων και εργασίας. Το ΚΚΕ αποδέχεται μεταξύ άλλων τη μείωση των εργατικών μισθών και τον περιορισμό των δημοσίων υπαλλήλων και εξ αιτίας της κυκλοφορίας του νέου νομίσματος χρεώνεται την οικονομική καταστροφή των μικροκαταθετών, και φυσικά την ένταση της κοινωνικής εξαθλίωσης, καθώς ο υπερπληθωρισμός γιγάντωσε τον εφιάλτη της πείνας, την ίδια στιγμή

νοντυμένων ταγμάτων ασφαλείας και της τιμωρίας των δοσιλόγων· η κατάληξη των Δεκεμβριανών έμοιαζε ήδη δεδομένη.

Όσο για τις δεκαετίες του '50-'60 και με δεδομένες τις συνθήκες παρανομίας οι κομμουνιστές εντάσσονται σε έναν πλατύ κεντροαριστερό σχηματισμό, την ΕΔΑ, και καταλήγουν στις εκλογές του 1964 σε πολλές εκλογικές περιφέρειες να μην κατεβάσουν υποψηφίους, καλώντας με συνέπεια τους οπαδούς τους να ψηφίσουν το κόμμα του «δολοπλόκου» και αντικομμουνιστή Γ. Παπανδρέου.

Μετά την πτώση της δικτατορίας το ΚΚΕ κατακτά με το σπαθί του την πολυπόθητη νομιμοποίησή του, την οποία τού προσφέρει ο «εθνάρχης» Κωνσταντίνος Καραμανλής δίχως δεύτερη σκέψη, ο οποίος έγραφε στις 10.5.1966, ένα χρόνο πριν την επιβολή της χούντας του Παπαδόπουλου, από το Παρίσι στον Κωνσταντίνο Τσάτσο:

«...Εισηγούμεθα λοιπόν παρεκτροπήν από το πολίτευμα και μίαν προσωρινήν δικτατορίαν, *ίσως ενός έτους*» (Κωνσταντίνος Καραμανλής, Αρχείο, Γεγονότα και κείμενα σελ. 220). Συνεπέστατος δε πέντε μήνες μετά το πραξικόπημα, στις 8.9.1967, έγραφε σε επιστολή του προς τον αρχιεπίσκοπο Αμερικής Ιάκωβο: «...Διότι το θέμα δεν είναι να επανέλθωμεν εις την ομαλότητα δια της αποτυχίας της επαναστάσεως, αλλά δια της επιτυχίας της. (...) Η επανάστασις, *άπαξ και εγένετο, προσφέρει μίαν ευκαιρίαν ανασυντάξεως της ζωής του έθνους*» (Γεώργιος Μαλούχος, Εγώ ο Ιάκωβος, σελ. 247-248). Ιάκωβος

Και έρχεται στις 18 Οκτώβρη του 1981 η ευρεία εκλογική νίκη του Πασοκ με τον Ριζοσπάστη την επομένη να θριαμβολογεί μιλώντας για «ΜΕΓΑΛΗ ΝΙΚΗ ΚΑΙ ΣΑΦΗ ΛΑΪΚΗ ΕΝΤΟΛΗ ΓΙΑ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ» και με χαρακτηριστική και πάλι ...αγωνιστική συνέπεια να αναζητά κάθε είδους συνεργασίες με την «καλή αστική τάξη» και τους εκπροσώπους της τόσο στο Πασοκ όσο και αργότερα με την ΝΔ.

Οκτώ χρόνια αργότερα ο ενιαίος τότε ΣΥΝ (ΚΚΕ-ΕΑΡ) αποφασίζει την συμμετοχή του στην κυβέρνηση Τζανετάκη, με πρόσχημα την ανάγκη «κάθαρσης» του «σκανδάλου» Κοσκωτά, καθώς στις εκλογές του Ιούνη του 1989, προκύπτει αδυναμία σχηματισμού κυβέρνησης με τον Φ. Κουβέλη (ΕΑΡ) να αναλαμβάνει το υπουργείο Δικαιοσύνης, τον Γ. Δραγασάκη (τότε ΚΚΕ) τον υπουργείο Εμπορίου και στην συνέχεια το Εθνικής Οικονομίας, ενώ η Μ. Δαμανάκη (ΚΚΕ) καταλαμβάνει τη θέση της προέδρου της Βουλής εξαργυρώνοντας τις «αγωνιστικές» της δάφνες

οίκησης του κράτους, στο γενικό κλίμα της χώρας και στη στάση των εργαζομένων απέναντι στις δημόσιες εξουσίες. Ένα ρεύμα εμπιστοσύνης θα ξανάρχιζε να εμπνέει τις εργαζόμενες δυνάμεις και το λαό, κι αυτό θα 'ταν αποφασιστικό για να προσδιοριστεί εκείνη η προσφορά των εργαζομένων και όλων των πολιτών που είναι αναγκαία για να ξεπεράσουμε τη δύσκολη περίοδο που διανύουμε».

Μπερλίνγκουερ Ενρίκο, *Για τη συνεννόηση ανάμεσα στις μεγάλες λαϊκές δυνάμεις (Από την εισήγηση στην ΚΕ και στην ΚΕ ελέγχου στην Ολομέλεια προετοιμασίας του 14ου Συνεδρίου του ΙΚΚ, 10 - 12 Δεκεμβρίου 1974)*

«ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΜΙΑ ΕΞΟΔΟ ΑΝΑΓΚΗΣ», φέρεται να είπε ο Δραγασάκης παραμονές της προκήρυξης του δημοψηφίσματος του 2015 δικαιολογώντας μια κίνηση, που απέβλεπε στον ασφυκτικό εγκλωβισμό των κοινωνικών αντιδράσεων και την εδραίωση στην εξουσία των κομμουνιστών του Συριζα, οι οποίοι με υποδειγματικό τρόπο αναστήλωσαν τις απαραίτητες πολιτικές δυνάμεις του «παλαιού και διεφθαρμένου» πολιτικού συστήματος και πέρασαν χωρίς να ανοίξει ρουθούνι όχι ένα αλλά δύο μνημόνια.

Αναφερόμαστε συχνά στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τόσο της συγκεκριμένης κομμουνιστικής διαχείρισης των εξουσιαστικών υποθέσεων αλλά και όσων προηγήθηκαν αυτής από την πρώτη στιγμή.

Ως αναρχικοί, θεωρούσαμε και θεωρούμε δεδομένη αυτή την στάση και φυσικά δεν αμφιταλαντευθήκαμε ούτε στιγμή, ούτε όσον αφορά την ένταση της προσπάθειάς μας ούτε όσον αφορά την έκτασή της.

Ως εκ τούτου είναι κατά την γνώμη μας άξιον απορίας το να χαρακτηρίζεται σοσιαλδημοκρατική η συγκεκριμένη διαχείριση των κρατικών υποθέσεων, που στο κάτω κάτω επιβάλλει δίχως αμφιβολία με άνεση τις πλέον νεοφιλελεύθερες πρακτικές στην οικονομία, όπως απέδειξε με την χρήση της περιβόητης εργαλειοθήκης του ΟΟΣΑ «απελευθερώνοντας» αγορές και επαγγέλματα, πουλώντας λιμάνια και αεροδρόμια, παραχωρώντας όλη την λεγόμενη δημόσια περιουσία στο «Υπερταμείο», επιβάλλοντας γενικά όσα ήθελαν οι «δανειστές».

Παραμένουν παρ' όλα αυτά κομμουνιστές; Μα φυσικά.

Ας ανατρέξουμε, όμως, στις πιο σημαντικές «στιγμές» που οι κομμουνιστές ρίχνοντας τις μάσκες άλλοτε στηρίξαν φανερά ή μη τις λεγόμενες αστικές κυβερνήσεις και άλλοτε συμμετείχαν σ' αυτές και μάλιστα σε περιόδους που το ΚΚΕ χαρακτηρίζεται από τους κάθε λογής κινηματίες ως επαναστατικό!!!

Η συνέχεια φυσικά είναι ανάξια των προσδοκιών των «αστικών κομμάτων» για την συνεπή στάση του ΚΚΕ στις δύσκολες «στιγμές».

Το ΚΚΕ στα μέσα του Απρίλη του 1944 λαμβάνει μέρος στην κυβέρνηση (18 Οκτωβρίου μέχρι και τις 30 Νοεμβρίου), συνεργαζόμενο με τα «αστικά» κόμματα. Σύμφωνα με την Γενική Γραμματέα του ΚΚΕ Αλέκα Παπαρήγα, σε άρθρο της το 2013 στην «Κομμουνιστική Επιθεώρηση»:

«...Η συμμετοχή σε μια αστική κυβέρνηση συνιστά λάθος που δεν διορθώνεται εύκολα και μπορεί να αποδειχθεί ανεπανόρθωτη [...] Η εντολή για το σχηματισμό αυτής της κυβέρνησης στηρίχθηκε και στον απαράδεκτο συμβιβασμό που έκανε το ΚΚΕ –το ηρωικό κόμμα της αντίστασης, ο αιμοδότης και καθοδηγητής της– και η ηγεσία της Εθνικής Αντίστασης όταν –πριν λήξει ο πόλεμος, στα μέσα του Απρίλη του 1944– ήρθε σε συμφωνία για τη δημιουργία ενιαίας κυβέρνησης με αστικές πολιτικές δυνάμεις και με ρυθμιστή το Βρετανικό Στρατηγείο της Μέσης Ανατολής. Η αντιπροσωπεία που πήγε στο Κάιρο της Αιγύπτου για τη συμφωνία δέχτηκε να συμμετάσχει το ΕΑΜ, το ΚΚΕ στη μεταπολεμική κυβέρνηση. Η συμφωνία παραβίαζε το συσχετισμό δυνάμεων και τις αρχές του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα, ο οποίος από την πρώτη στιγμή έθετε το ζήτημα της έκβασης του αγώνα προς τη λαϊκή δημοκρατία...».

Σ' αυτήν την κυβέρνηση το ΕΑΜ και φυσικά το ΚΚΕ αναλαμβάνει το σύνολο των οικονομικών υπουργείων, δηλαδή τα υπουργεία οικονομικών, εθνικής οικονομίας, γεωργίας δημοσίων έργων και εργασίας. Το ΚΚΕ αποδέχεται μεταξύ άλλων τη μείωση των εργατικών μισθών και τον περιορισμό των δημοσίων υπαλλήλων και εξ αιτίας της κυκλοφορίας του νέου νομίσματος χρεώνεται την οικονομική καταστροφή των μικροκαταθετών, και φυσικά την ένταση της κοινωνικής εξαθλίωσης, καθώς ο υπερπληθωρισμός γιγάντωσε τον εφιάλτη της πείνας, την ίδια στιγμή που οι επιχειρηματίες λόγω της νέας ισοτιμίας έβλεπαν με μεγάλη ικανοποίηση τα χρέη τους να μηδενίζονται. Όσο για τα δύο νομοσχέδια, που κατέθεσαν οι Εαμίτες υπουργοί, για την «φορολόγηση των πλουτησάντων κατά την κατοχή» και για την «εφάπαξ φορολογία αυτών που ωφελήθηκαν από τον νομισματικό πληθωρισμό», ακόμη και αυτά τα αποσύρουν σεβόμενοι τις αντιρρήσεις του Λαϊκού Κόμματος του Κ. Τσαλδάρη.

Φυσικά το βρετανικό κράτος βρίσκει τον χρόνο να στείλει εκείνες τις ημέρες 60.000 στρατιώτες και η επάρατη «αστική τάξη» να ανασυντάξει τις δυνάμεις της αθετώντας βέβαια τις υποσχέσεις περί αφοπλισμού των γερμα-

«δολοπλόκου» και αντικομμουνιστή Γ. Παπανδρέου.

Μετά την πτώση της δικτατορίας το ΚΚΕ κατακτά με το σπαθί του την πολυπόθητη νομιμοποίησή του, την οποία τού προσφέρει ο «εθνάρχης» Κωνσταντίνος Καραμανλής δίχως δεύτερη σκέψη, ο οποίος έγραφε στις 10.5.1966, ένα χρόνο πριν την επιβολή της χούντας του Παπαδόπουλου, από το Παρίσι στον Κωνσταντίνο Τσάτσο:

«...Εισηγούμεθα λοιπόν παρεκτροπήν από το πολίτευμα και μίαν προσωρινήν δικτατορίαν, *ίσως ενός έτους*» (Κωνσταντίνος Καραμανλής, Αρχείο, Γεγονότα και κείμενα σελ. 220). Συνεπέστατος δε πέντε μήνες μετά το πραξικόπημα, στις 8.9.1967, έγραφε σε επιστολή του προς τον αρχιεπίσκοπο Αμερικής Ιάκωβο: «...Διότι το θέμα δεν είναι να επανέλθωμεν εις την ομαλότητα δια της αποτυχίας της επαναστάσεως, αλλά δια της επιτυχίας της. (...) Η επανάστασις, *άπαξ και εγένετο, προσφέρει μίαν ευκαιρίαν ανασυντάξεως της ζωής του έθνους*» (Γεώργιος Μαλούχος, Εγώ ο Ιάκωβος, σελ. 247-248). Ιάκωβος

Και έρχεται στις 18 Οκτώβρη του 1981 η ευρεία εκλογική νίκη του Πασοκ με τον Ριζοσπάστη την επομένη να θριαμβολογεί μιλώντας για «ΜΕΓΑΛΗ ΝΙΚΗ ΚΑΙ ΣΑΦΗ ΛΑΪΚΗ ΕΝΤΟΛΗ ΓΙΑ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ» και με χαρακτηριστική και πάλι ...αγωνιστική συνέπεια να αναζητά κάθε είδους συνεργασίες με την «καλή αστική τάξη» και τους εκπροσώπους της τόσο στο Πασοκ όσο και αργότερα με την ΝΔ.

Οκτώ χρόνια αργότερα ο ενιαίος τότε ΣΥΝ (ΚΚΕ-ΕΑΡ) αποφασίζει την συμμετοχή του στην κυβέρνηση Τζανετάκη, με πρόσχημα την ανάγκη «κάθαρσης» του «σκανδάλου» Κοσκωτά, καθώς στις εκλογές του Ιούνη του 1989, προκύπτει αδυναμία σχηματισμού κυβέρνησης με τον Φ. Κουβέλη (ΕΑΡ) να αναλαμβάνει το υπουργείο Δικαιοσύνης, τον Γ. Δραγασάκη (τότε ΚΚΕ) τον υπουργείο Εμπορίου και στην συνέχεια το Εθνικής Οικονομίας, ενώ η Μ. Δαμανάκη (ΚΚΕ) καταλαμβάνει τη θέση της προέδρου της Βουλής εξαργυρώνοντας τις «αγωνιστικές» της δάφνες για τον πάλαι ποτέ ένδοξο αντιδικτατορικό αγώνα. Στην συνέχεια, στις αρχές του '90 συγκροτείται η Οικουμενική Κυβέρνηση με την συμμετοχή του Πασοκ, της ΝΔ, του ΚΚΕ και της ΕΑΡ.

Οι «λαμπρές» αυτές στιγμές της κομμουνιστικής συνδιαχείρισης, απλά υπενθυμίζουν και «υποψιάζουν» και τον πλέον αδαή ή αμύητο για το μέγεθος της συμβολής της αριστεράς στις εξουσιαστικές υποθέσεις, αλλά επίσης προσδίδουν μια επί πλέον ιστορική διάσταση στην ανάληψη της εξουσίας τον Γενάρη του 2015 με αποτέλεσμα

συνέχεια στη σελ. 5

συνέχεια από τη σελ. 2

Η high-society του ΣΥΡΙΖΑ, οι «ελίτ» που λέμε, δηλαδή αυτοί που θα επανεκλεγούν εξ officio και οι πρωτοκλασάτοι δίνουν ανόρεχτα τη μάχη, βαριούνται ανυπόφορα, αλλά πρέπει να χειροκροτούν, να σέρνονται δεξιά και αριστερά σε συγκεντρώσεις μερικών δεκάδων ηλικιωμένων για να τους εξηγούν πόσο κακός είναι ο Κυριάκος Μητσοτάκης.

Γιατί για κυβερνητικό έργο ούτε λόγος, πέντε χρόνια στην εξουσία και δεν έχουν τίποτα να παρουσιάσουν, εκτός από το τρίτο μνημόνιο, φοροληλασία και μερικές «πρωτοβουλίες», που φυσικά ναυάγησαν στην πορεία.

Ναι, αυτό το «πράμα» που βλέπετε μπροστά σας ήταν ο στρατός που κίνησε από τις ένδοξες πλατείες του 2011 για να σώσει τον ελλαδικό χώρο και να αλλάξει την Ευρώπη...

Και τελικά μάς άλλαξε στην κυριολεξία τα «φώτα»...

ΤΗΣ «ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΙΑΣ» ΤΟ ΚΑΓΚΕΛΟ...

(Μέρος Πρώτο)

λη συγκίνηση γράφουμε το όνομά του) σε ραδιοφωνική του συνέντευξη, δήλωσε ότι «*αν η ΝΔ έχει αυτοδυναμία, θα είμαστε μία σοβαρή αντιπολίτευση. Εάν δεν έχει, ως υπεύθυνη αντιπολίτευση δεν θέλουμε η χώρα να πάει στα βράχια. Η ψήφος ανοχής είναι ένας τρόπος που θα εξεταστεί, με όρους και προϋποθέσεις*».

Η συγκίνησή μας μεγαλώνει μπροστά σε τόσο μεγάλη σοβαρότητα και υπευθυνότητα. Δηλαδή, αν καταλάβαμε καλά η Φώφη ουσιαστικά διαγράφει τον Βενιζέλο, κλείνει το μάτι για συνεργασία στον Συριζα, αλλά μετά δηλώνει έτοιμη για «αυτόνομη πορεία» στήριξης της ΝΔ για να μην πέσει η χώρα σε δίνη «ακυβερνησίας». Στρατηγικό μυαλό δίχως άλλο. Σκέφτηκε, λένε, να «ξεκαθαρίσει» τα πράγματα για να καθησυχάσει εκείνους τους ψηφοφόρους, που θα της «έφευγαν» για να «πάνε» στον Κυριάκο...

Αλλά και το γλόμπο αρλεκίνο, ο Βαρουφάκης, δεν πάει πίσω σε σοβαρότητα και υπευθυνότητα, αφού, όπως δήλωσε, στην βουλή το κόμμα του θα συνεργαστεί με όλους και με την ΝΔ και με τον Συριζα εκτός «φυσικά» με την Χρυσή Αυγή, ενώ δύο μέρες αργότερα επανήλθε και διαβεβαίωσε ότι δεν πρόκειται ποτέ να δώσει ψήφο εμπιστοσύνης σε ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ... Είναι φανερό ότι θέλει να θολώσει και πάλι τα νερά μέσω της δημιουργικής ασάφειας.

Μασάει, όμως, η κατσίκα ταραμά; Και γιατί κρύβει το φοβερό μυστικό, που θα άλλαζε τον εκλογικό χάρτη και που εμείς πάραυτα αποκαλύπτουμε, δηλαδή γιατί καλύπτει τον Βελόπουλο και δεν ομολογεί ότι δοκίμασε το φάρμακό του για την καράφλα και το αποτέλεσμα ήταν τζίφος; Γιατί; Τι παιχνίδι παίζεται ανάμεσα στους καραφλούς υποψηφίους;

Τρίχες όλα αυτά; Πλανάσθε πλάνην οικτράν.

μνήμη αυτός ο λαός ζώα, τι νομίζετε και αν υπάρχουν τίποτες «διαρροές» μνήμης ο Βελόπουλος να είναι καλά: «*Όσοι έχετε πρόβλημα με την μνήμη μας και θέλετε να την οξύνετε, να την φτιάξετε, να την μεγαλώσετε, να την επαναφέρετε, να θυμάστε τα πάντα και μην ξεχνάτε τίποτα, μνημονικόν* (χάπια για την μνήμη...)».

Τι σχέση έχουν όλα αυτά με την αυτοδυναμία; Ρε ζώα, όλα εμείς θα τα εξηγούμε;

Ρωτήθηκε σχετικά ο Βελόπουλος αν θα στηρίξει τη ΝΔ σε περίπτωση ανάγκης και ιδού τι απάντησε: «*Μεγαλύτερος κίνδυνος για μια χώρα είναι ένα κόμμα, το οποίο θα κυβερνήσει το οποίο δεν έχει πρόγραμμα και η ΝΔ δεν έχει πρόγραμμα και εγώ εύχομαι να είναι αυτοδύναμη να είμαστε στην βουλή για να αποδειχθεί πόσο ανίκανη και επικίνδυνη για την χώρα είναι...*».

Αν τα είπε νηφάλιος όλα αυτά;

Ηλίθιοι, ζώα ουστ, άεργοι και ανίκανοι, τι δεν καταλαβαίνετε;

Πως γίνεται να θεωρεί επικίνδυνη και ανίκανη για την χώρα την κυβέρνηση της ΝΔ και ταυτόχρονα να εύχεται να είναι αυτοδύναμη; Που είναι το πρόβλημα, ρε αντεθνικά στοιχεία, ρε κρυφομασόνοι, που ρίχνετε λάσπη συνεχώς, θέλετε να δείξει ο Βελόπουλος και τις υπόλοιπες «εντολές» που έκρυψε ο Μωυσής στην κωλότσεπη,

ζουν όλα αυτά; Ποια είναι η *χοντρή κυρία*; Ο Τσίπρας; Πότε και που θα τραγουδήσει; Στον Σκάι; Και τι τραγούδι θα πει;

Όρνεα δεν έχει σημασία τι «τραγούδι» θα πει, θ' αφήσει να «τραγουδάει» μόνο ο Βαρουφάκης στα βοθροκάναλα της διαπλοκής;

Πολλάκη, δεύρο έξω...

ΤΗΣ «ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΙΑΣ» ΤΟ ΚΑΓΚΕΛΟ...

(Μέρος Τρίτο)

Και τώρα μπαίνουμε στα δύσκολα.

Η επανεμφάνιση του ***Καραμανλή του Άφαντου*** λειτουργεί υπέρ της «αυτοδυναμίας» της ΝΔ του Κυριάκου ή όχι; Σηματοδοτεί την συσπείρωση της «δεξιάς» και διαλύει τους «αστικούς μύθους» περί αφανούς σύμπραξης των καραμανλικών με τον Συριζα; Δύσκολο σταυρόλεξο.

Μήπως κρύβεται κάποια παγίδα; Γιατί δεν κεραυνοβόλησε την διακυβέρνηση Τσίπρα κατά την δεκαεξάλεπτη ομιλία του; Πάλι βαριόταν ο αθεόφοβος;

Θεμελιώδη υπαρξιακά ερωτήματα δίχως, όμως, την απάντηση των οποίων δύσκολα προχωρά ο τόπος...

Ο Τσίπρας πώς είδε τον «νέο» εχθρό; Ιδού πως αντιμετώπισε το «πρόβλημα»:

«*η κυβέρνηση Καραμανλή δημιούργησε ένα τεράστιο δημοσιονομικό έλλειμμα, που*

τους εξηγούν πόσο κακός είναι ο Κυριάκος Μητσοτάκης.

Γιατί για κυβερνητικό έργο ούτε λόγος, πέντε χρόνια στην εξουσία και δεν έχουν τίποτα να παρουσιάσουν, εκτός από το τρίτο μνημόνιο, φοροληλασία και μερικές «πρωτοβουλίες», που φυσικά ναυάγησαν στην πορεία.

Ναι, αυτό το «πράμα» που βλέπετε μπροστά σας ήταν ο στρατός που κίνησε από τις ένδοξες πλατείες του 2011 για να σώσει τον ελλαδικό χώρο και να αλλάξει την Ευρώπη...

Και τελικά μάς άλλαξε στην κυριολεξία τα «φώτα»...

ΤΗΣ «ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΙΑΣ» ΤΟ ΚΑΓΚΕΛΟ...
(Μέρος Πρώτο)

Ένα μεγάλο ερώτημα πλανιέται πάνω από τούτο τον τόπο.

Αντιλαλούν οι δρόμοι και οι πλατείες, οι ρούγες, και τα καλντερίμια, και ο καταπονημένος και δύστυχος λαός αγωνιά, οι μικρομεσαίοι, και οι συνταξιούχοι, οι νοικοκυρές και οι νοικοκύρηδες, οι γιάπηδες, και η εργατιά: «*ποιον συμφέρει η αυτοδυναμία*»; Εννοείται η «αυτοδυναμία» του Κυριάκου και της ΝΔ.

Ποιος «δουλεύει» περισσότερο για την αυτοδυναμία της ΝΔ;

τόσο μεγάλη σοβαρότητα και υπευθυνότητα. Δηλαδή, αν καταλάβαμε καλά η Φώφη ουσιαστικά διαγράφει τον Βενιζέλο, κλείνει το μάτι για συνεργασία στον Συριζα, αλλά μετά δηλώνει έτοιμη για «αυτόνομη πορεία» στήριξης της ΝΔ για να μην πέσει η χώρα σε δίνη «ακυβερνησίας». Στρατηγικό μυαλό δίχως άλλο. Σκέφτηκε, λένε, να «ξεκαθαρίσει» τα πράγματα για να καθησυχάσει εκείνους τους ψηφοφόρους, που θα της «έφευγαν» για να «πάνε» στον Κυριάκο...

Αλλά και το γλόμπο αρλεκίνο, ο Βαρουφάκης, δεν πάει πίσω σε σοβαρότητα και υπευθυνότητα, αφού, όπως δήλωσε, στην βουλή το κόμμα του θα συνεργαστεί με όλους και με την ΝΔ και με τον Συριζα εκτός «φυσικά» με την Χρυσή Αυγή, ενώ δύο μέρες αργότερα επανήλθε και διαβεβαίωσε ότι δεν πρόκειται ποτέ να δώσει ψήφο εμπιστοσύνης σε ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ... Είναι φανερό ότι θέλει να θολώσει και πάλι τα νερά μέσω της δημιουργικής ασάφειας.

Μασάει, όμως, η κατσίκα ταραμά; Και γιατί κρύβει το φοβερό μυστικό, που θα άλλαζε τον εκλογικό χάρτη και που εμείς πάραυτα αποκαλύπτουμε, δηλαδή γιατί καλύπτει τον Βελόπουλο και δεν ομολογεί ότι δοκίμασε το φάρμακό του για την καράφλα και το αποτέλεσμα ήταν τζίφος; Γιατί; Τι παιχνίδι παίζεται ανάμεσα στους καραφλούς υποψηφίους;

Τρίχες όλα αυτά; Πλανάσθε πλάνην οικτράν.

ΤΗΣ «ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΙΑΣ» ΤΟ ΚΑΓΚΕΛΟ...
(Μέρος Δεύτερο)

Τι κρύβει, λοιπόν, το βιβλίο με τις χειρόγραφες επιστολές του Ιησού που διαφημίζει ο τηλεπωλητής Βελόπουλος; «*Έχει επιστολές του Ιησού του ιδίου. Γράφει ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός. Επιστολή δική του. Θα είστε οι μοναδικοί στον κόσμο που θα έχετε επιστολές του Ιησού Χριστού, του Θεού μας! Το καταλαβαίνετε; Δεν το πιστεύετε; Ορίστε! Επιστολή του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Να τη. Αυτή εδώ είναι. Την έγραψε ο ίδιος. Ο ίδιος ο Θεός μας, ο Χριστός μας γράφει επιστολή. Να τη, ρε παιδιά! Επιστολή του Χριστού μας, του Ιησού μας*

μνήμη αυτός ο λαός ζώα, τι νομίζετε και αν υπάρχουν τίποτες «διαρροές» μνήμης ο Βελόπουλος να είναι καλά: «*Όσοι έχετε πρόβλημα με την μνήμη μας και θέλετε να την οξύνετε, να την φτιάξετε, να την μεγαλώσετε, να την επαναφέρετε, να θυμάστε τα πάντα και μην ξεχνάτε τίποτα, μνημονικόν* (χάπια για την μνήμη...)».

Τι σχέση έχουν όλα αυτά με την αυτοδυναμία; Ρε ζώα, όλα εμείς θα τα εξηγούμε;

Ρωτήθηκε σχετικά ο Βελόπουλος αν θα στηρίξει τη ΝΔ σε περίπτωση ανάγκης και ιδού τι απάντησε: «*Μεγαλύτερος κίνδυνος για μια χώρα είναι ένα κόμμα, το οποίο θα κυβερνήσει το οποίο δεν έχει πρόγραμμα και η ΝΔ δεν έχει πρόγραμμα και εγώ εύχομαι να είναι αυτοδύναμη να είμαστε στην βουλή για να αποδειχθεί πόσο ανίκανη και επικίνδυνη για την χώρα είναι...*».

Αν τα είπε νηφάλιος όλα αυτά;

Ηλίθιοι, ζώα ουστ, άεργοι και ανίκανοι, τι δεν καταλαβαίνετε;

Πως γίνεται να θεωρεί επικίνδυνη και ανίκανη για την χώρα την κυβέρνηση της ΝΔ και ταυτόχρονα να εύχεται να είναι αυτοδύναμη; Που είναι το πρόβλημα, ρε αντεθνικά στοιχεία, ρε κρυφομασόνοι, που ρίχνετε λάσπη συνεχώς, θέλετε να δείξει ο Βελόπουλος και τις υπόλοιπες «εντολές» που έκρυψε ο Μωυσής στην κωλότσεπη, όταν κατέβηκε από το όρος Σινά: Ε, θέλετε ρε; Δεν θέλετε, γιατί δεν σας παίρνει ρε... Σας ενοχλεί, που προτείνει να δράσει Εθνοφυλακή στα Εξάρχεια, ε..., να γεμίσει νάρκες τον Έβρο και να εξοντώσει όλους τους λαθροεισβολείς; Και τι σημασία έχει που είχε συμμετάσχει στην κυβέρνηση Παπαδήμου; Θα τρελαθούμε τελείως;

Ο Κασιδιάρης πάλι, ερωτώμενος για τα αίτια της πτώσης της Χρυσής Αυγής, τα έριξε όλα στον αποκλεισμό του κόμματος από τα ΜΜΕ καθώς και από την κρατική επιχορήγηση, στην τετράχρονη ομηρία λόγω της δίκης, ενώ διαβεβαίωσε ότι η ενότητα του «μόνου αντισυστημικού» κόμματος είναι δεδομένη «ξεχνώντας» ότι και οι τρεις

ζουν όλα αυτά; Ποια είναι η *χοντρή κυρία*; Ο Τσίπρας; Πότε και που θα τραγουδήσει; Στον Σκάι; Και τι τραγούδι θα πει;

Όρνεα δεν έχει σημασία τι «τραγούδι» θα πει, θ' αφήσει να «τραγουδάει» μόνο ο Βαρουφάκης στα βοθροκάναλα της διαπλοκής;

Πολλάκη, δεύρο έξω...

ΤΗΣ «ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΙΑΣ» ΤΟ ΚΑΓΚΕΛΟ...
(Μέρος Τρίτο)

Και τώρα μπαίνουμε στα δύσκολα.

Η επανεμφάνιση του ***Καραμανλή του Άφαντου*** λειτουργεί υπέρ της «αυτοδυναμίας» της ΝΔ του Κυριάκου ή όχι; Σηματοδοτεί την συσπείρωση της «δεξιάς» και διαλύει τους «αστικούς μύθους» περί αφανούς σύμπραξης των καραμανλικών με τον Συριζα; Δύσκολο σταυρόλεξο.

Μήπως κρύβεται κάποια παγίδα; Γιατί δεν κεραυνοβόλησε την διακυβέρνηση Τσίπρα κατά την δεκαεξάλεπτη ομιλία του; Πάλι βαριόταν ο αθεόφοβος;

Θεμελιώδη υπαρξιακά ερωτήματα δίχως, όμως, την απάντηση των οποίων δύσκολα προχωρά ο τόπος...

Ο Τσίπρας πώς είδε τον «νέο» εχθρό; Ιδού πως αντιμετώπισε το «πρόβλημα»:

«*η κυβέρνηση Καραμανλή δημιούργησε ένα τεράστιο δημοσιονομικό έλλειμμα, που ήταν και η αιτία που μας οδήγησε στην επιτροπεία. Ο κ. Καραμανλής και η παράταξη της ΝΔ γιγάντωσαν ένα τεράστιο πελατειακό κράτος, δημιούργησε συνθήκες ασυδοσίας. Πρέπει να αλλάξουμε παραγωγικό μοντέλο και μοντέλο διοίκησης και διακυβέρνησης, δεν μπορεί να είναι επιλογή μας να γυρίσουμε σε ένα μοντέλο που οδήγησε στην χρεοκοπία*».

Τώρα θυμήθηκε η συριζαίικη μαϊμού να βγάλει στην φόρα τα άπλυτα της καραμανλικής κυβέρνησης; Πάνε τα σιρόπια, πάνε στην «άκρη» οι χρυσές καραμανλικές εφεδρείες, ο Παυλόπουλος, ο περιβόητος «Ρασπούτιν», ο Καμμένος, η Παπακώστα και τόσοι άλλοι;

(Μέρος Πρώτο)

Ένα μεγάλο ερώτημα πλανιέται πάνω από τούτο τον τόπο.

Αντιλαλούν οι δρόμοι και οι πλατείες, οι ρούγες, και τα καλντερίμια, και ο καταπονημένος και δύστυχος λαός αγωνιά, οι μικρομεσαίοι, και οι συνταξιούχοι, οι νοικοκυρές και οι νοικοκύρηδες, οι γιάπηδες, και η εργατιά: «*ποιον συμφέρει η αυτοδυναμία*»; Εννοείται η «αυτοδυναμία» του Κυριάκου και της ΝΔ.

Ποιος «δουλεύει» περισσότερο για την αυτοδυναμία της ΝΔ;

Η Φώφη του ΚΙΝΑΛ ή ο Βαρουφάκης; Μήπως εκείνη η σιγανοπαπαδιά ο Κουτσούμπα (ο partizano); Ή, διστάζουμε ακόμα και να το σκεφτούμε, εκείνος που δουλεύει αποτελεσματικότερα προς αυτήν την κατεύθυνση είναι ο ίδιος ο Τσίπρας;

Έχουμε μπερδευτεί στην κυριολεξία.

«*Είμαστε δύναμη ομαλότητας και δεν θα αφήσουμε την χώρα να πάει στα βράχια*», είπε με την δέουσα αίσθηση ευθύνης η Φώφη. Από κοντά και ο στενός συνεργάτης της Χρήστος Πρωτόπαπας, (με μεγά- «φυσικά» με την Χρυσή Αυγή, ενώ δύο μέρες αργότερα επανήλθε και διαβεβαίωσε ότι δεν πρόκειται ποτέ να δώσει ψήφο εμπιστοσύνης σε ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ... Είναι φανερό ότι θέλει να θολώσει και πάλι τα νερά μέσω της δημιουργικής ασάφειας.

Μασάει, όμως, η κατσίκα ταραμά; Και γιατί κρύβει το φοβερό μυστικό, που θα άλλαζε τον εκλογικό χάρτη και που εμείς πάραυτα αποκαλύπτουμε, δηλαδή γιατί καλύπτει τον Βελόπουλο και δεν ομολογεί ότι δοκίμασε το φάρμακό του για την καράφλα και το αποτέλεσμα ήταν τζίφος; Γιατί; Τι παιχνίδι παίζεται ανάμεσα στους καραφλούς υποψηφίους;

Τρίχες όλα αυτά; Πλανάσθε πλάνην οικτράν.

ΤΗΣ «ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΙΑΣ» ΤΟ ΚΑΓΚΕΛΟ...

(Μέρος Δεύτερο)

Τι κρύβει, λοιπόν, το βιβλίο με τις χειρόγραφες επιστολές του Ιησού που διαφημίζει ο τηλεπωλητής Βελόπουλος; «*Έχει επιστολές του Ιησού του ιδίου. Γράφει ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός. Επιστολή δική του. Θα είστε οι μοναδικοί στον κόσμο που θα έχετε επιστολές του Ιησού Χριστού, του Θεού μας! Το καταλαβαίνετε; Δεν το πιστεύετε; Ορίστε! Επιστολή του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Να τη. Αυτή εδώ είναι. Την έγραψε ο ίδιος. Ο ίδιος ο Θεός μας, ο Χριστός μας γράφει επιστολή. Να τη, ρε παιδιά! Επιστολή του Χριστού μας, του Ιησού μας. Ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός τις έγραψε. Εδώ μέσα είναι. Νιώθω δέος και μόνο που το κρατώ στα χέρια μου, να έχω τις επιστολές του Ιησού. Ο μοναδικός άνθρωπος στον κόσμο;*»

Τι άλλαξε και τα πήρε όλα πίσω; Ποιος τον εκβίασε;

«*Έβγαλαν πλαστά μονταρισμένα βίντεο. Έλεγαν ότι εγώ δίνω χειρόγραφες επιστολές του Ιησού. Τα ζώα...*».

Ζώα δεν λες τίποτα. Και μη χειρότερα. Λες και κρύβονται αυτά τα πράγματα. Έχει

για μια χώρα είναι ένα κόμμα, το οποίο θα κυβερνήσει το οποίο δεν έχει πρόγραμμα και η ΝΔ δεν έχει πρόγραμμα και εγώ εύχομαι να είναι αυτοδύναμη να είμαστε στην βουλή για να αποδειχθεί πόσο ανίκανη και επικίνδυνη για την χώρα είναι...».

Αν τα είπε νηφάλιος όλα αυτά;

Ηλίθιοι, ζώα ουστ, άεργοι και ανίκανοι, τι δεν καταλαβαίνετε;

Πως γίνεται να θεωρεί επικίνδυνη και ανίκανη για την χώρα την κυβέρνηση της ΝΔ και ταυτόχρονα να εύχεται να είναι αυτοδύναμη; Που είναι το πρόβλημα, ρε αντεθνικά στοιχεία, ρε κρυφομασόνοι, που ρίχνετε λάσπη συνεχώς, θέλετε να δείξει ο Βελόπουλος και τις υπόλοιπες «εντολές» που έκρυψε ο Μωυσής στην κωλότσεπη, όταν κατέβηκε από το όρος Σινά: Ε, θέλετε ρε; Δεν θέλετε, γιατί δεν σας παίρνει ρε... Σας ενοχλεί, που προτείνει να δράσει Εθνοφυλακή στα Εξάρχεια, ε..., να γεμίσει νάρκες τον Έβρο και να εξοντώσει όλους τους λαθροεισβολείς; Και τι σημασία έχει που είχε συμμετάσχει στην κυβέρνηση Παπαδήμου; Θα τρελαθούμε τελείως;

Ο Κασιδιάρης πάλι, ερωτώμενος για τα αίτια της πτώσης της Χρυσής Αυγής, τα έριξε όλα στον αποκλεισμό του κόμματος από τα ΜΜΕ καθώς και από την κρατική επιχορήγηση, στην τετράχρονη ομηρία λόγω της δίκης, ενώ διαβεβαίωσε ότι η ενότητα του «μόνου αντισυστημικού» κόμματος είναι δεδομένη «ξεχνώντας» ότι και οι τρεις εκλεγμένοι ευρωβουλευτές αποχώρησαν καταγγέλλοντας οικογενειοκρατία, διαφθορά και την ύπαρξη μαύρων ταμείων. Όλα τα γουρούνια την ίδια μούρη έχουν;

Δεν τελειώσαμε, όμως, τα πράγματα είναι πολύ σοβαρότερα απ' ότι νομίζετε.

Ποια είναι η κρυφή σημασία των όσων είπε η πρώην υπουργός Εργασίας Έφη Αχτσιόγλου, η οποία ερωτώμενη εάν γυρίζει το αποτέλεσμα των εκλογών δήλωσε με νόημα «*και ακόμα δεν έχει τραγουδήσει η χοντρή κυρία*», ενώ στην συνέχεια είπε ότι τρώει 40 κορόμηλα την ημέρα; Που ταιριά-

Η επανεμφάνιση του **Καραμανλή του Άφαντου** λειτουργεί υπέρ της «αυτοδυναμίας» της ΝΔ του Κυριάκου ή όχι; Σηματοδοτεί την συσπείρωση της «δεξιάς» και διαλύει τους «αστικούς μύθους» περί αφανούς σύμπραξης των καραμανλικών με τον Συριζα; Δύσκολο σταυρόλεξο.

Μήπως κρύβεται κάποια παγίδα; Γιατί δεν κεραυνοβόλησε την διακυβέρνηση Τσίπρα κατά την δεκαεξάλεπτη ομιλία του; Πάλι βαριόταν ο αθεόφοβος;

Θεμελιώδη υπαρξιακά ερωτήματα δίχως, όμως, την απάντηση των οποίων δύσκολα προχωρά ο τόπος...

Ο Τσίπρας πώς είδε τον «νέο» εχθρό; Ιδού πως αντιμετώπισε το «πρόβλημα»:

«*η κυβέρνηση Καραμανλή δημιούργησε ένα τεράστιο δημοσιονομικό έλλειμμα, που ήταν και η αιτία που μας οδήγησε στην επιτροπεία. Ο κ. Καραμανλής και η παράταξη της ΝΔ γιγάντωσαν ένα τεράστιο πελατειακό κράτος, δημιούργησε συνθήκες ασυδοσίας. Πρέπει να αλλάξουμε παραγωγικό μοντέλο και μοντέλο διοίκησης και διακυβέρνησης, δεν μπορεί να είναι επιλογή μας να γυρίσουμε σε ένα μοντέλο που οδήγησε στην χρεοκοπία*».

Τώρα θυμήθηκε η συριζαίικη μαϊμού να βγάλει στην φόρα τα άπλυτα της καραμανλικής κυβέρνησης; Πάνε τα σιρόπια, πάνε στην «άκρη» οι χρυσές καραμανλικές εφεδρείες, ο Παυλόπουλος, ο περιβόητος «Ρασπούτιν», ο Καμμένος, η Παπακώστα και τόσοι άλλοι;

Μιλώντας στον ΣΚΑΪ, πριν τρία χρόνια (16-8-2016) για την διακυβέρνηση Καραμανλή, ο Ζαχαριάδης (μας έρχεται και εμάς κάπως το όνομα αυτό...) έκανε λόγο για μια «σαφώς ηπιότερη διακυβέρνηση», σχολιάζοντας «πως δεν ήταν η ΝΔ του Καραμανλή, η ΝΔ του κ. Βορίδη και του Γεωργιάδη, οι οποίοι έχουν κάνει στροφή στη ΝΔ προς λαϊκίστικη κατεύθυνση» και ακόμη **«Σε σειρά ζητημάτων είχε μεγαλύτερη κοινωνική ευαισθησία από τη ΝΔ του Σαμαρά και το σχεδιασμό του κ. Μητσοτάκη»**.

Μάλιστα. Μπερδευτήκατε; Ας ξεμπερδέ-

ψουμε με τον πιο απλό τρόπο το κουβάρι.

Ας θυμηθούμε ένα δημοσίευμα του ***Πρώτου Θέματος*** την ***21-12-2015*** άκρως διαφωτιστικό και διδακτικό.

Απολαύστε το:

«Η προβολή στην πρώτη γραμμή της επικαιρότητας του τηλεφωνήματος Καραμανλή σε Τσίπρα, συνδέεται με τις εσωκομματικές εκλογές στη ΝΔ και με την εκτιμώμενη άποψη του πρώην προέδρου της ΝΔ για μία συναινετική στάση του κόμματος τουλάχιστον για τα μείζονος σημασίας θέματα. Είναι μία γραμμή την οποία εκφράζει ο Βαγγέλης Μεϊμαράκης, ο οποίος καίτοι δηλώνει ότι δεν θα υπάρξει συγκυβέρνηση εν τούτοις διευκρινίζει ότι η ΝΔ θα στηρίξει στα θέματα που πιστεύει ότι πρέπει να το κάνει για το καλό του τόπου. Αντίθετα οι τρεις άλλοι υποψήφιοι σε διαφορετικό βαθμό ο καθένας ήταν αντίθετοι στην συναινετική γραμμή. Κάθετα αντίθετος με ιδεολογική επένδυση ο Άδωνις Γεωργιάδης, κατηγορηματικός με πολιτικά επιχειρήματα ο Απόστολος Τζιτζικώστας και σε μία ενδιάμεση στάση μεταξύ Μεϊμαράκη και Τζιτζικώστα ο Κυριάκος Μητσοτάκης. ***Υπ' αυτή την έννοια η επικράτηση του ενός ή του άλλου εκ των υποψηφίων μπορεί να εκληφθεί και ως πρόκριμα για την αντιπολιτευτική γραμμή που θα ακολουθήσει η ΝΔ.*** *Από την άλλη πλευρά είναι σαφές ότι η εμφάνιση του Κώστα Καραμανλή έστω και διά του περιβάλλοντος επηρέασε τον πρώτο γύρο της εσωκομματικής αναμέτρησης και θα επηρεάσει και τον δεύτερο, είτε υπάρξει συνέχεια είτε όχι. Σύμφωνα με το σενάριο που κυκλοφορεί στα πολιτικά και δημοσιογραφικά γραφεία,* ***ο Κώστας Καραμανλής θεωρεί ότι μοιραία η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ θα κάνει τον κύκλο της όσο κι αν κρατήσει αυτός, ανάλογα με την ένταση της κοινωνικής δυσαρέσκειας που θα προκαλέσει η υλοποίηση του τρίτου μνημονίου. Στο πλαίσιο αυτό στέργει την δημιουργία ενός νέου διπολισμού όπου ο ΣΥΡΙΖΑ θα αποτελεί τον πυρήνα του ενός πόλου και η ανανεωμένη ΝΔ τον πυρήνα του άλλου, που θα αναλάβει την κυβέρνηση στην πορεία.*** *Τα ενδιάμεσα κόμματα είτε θα προσκολληθούν, στον ΣΥΡΙΖΑ τα κεντροαριστερά, στη ΝΔ τα κεντροδεξιά και δεξιά, είτε θα συνθλιβούν από την αντιπαράθεση των δύο μεγάλων. Μέχρι τότε εκτιμά ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ενδεχομένως και να χρειαστεί στήριξη για να ολοκληρώσει τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει».*

Είπατε τίποτα; Έχει πάει κάτι «στραβά» από τον παραπάνω σχεδιασμό; Το ένα χέρι νίβει το άλλο και τα δύο το πρόσωπο. Ποιές «διαφορές», ποιά «ακραία» πόλωση και τρίχες κατσαρότερες των κατσαρών; Το σκηνικό έχει στηθεί εδώ και χρόνια, η τακτική του ενός ή του άλλου εξουσιαστή μπορεί να αλλάζει αλλά η στόχευση είναι κοινή.

Εις υγείαν των κορόιδων. Περαστικά σε όλους....

συνέχεια από τη σελ. 3: **ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 2019**

την διαχείριση ίσως της κρισιμότερης κοινωνικά μνημονιακής περιόδου, που κράτησε με τον συγκεκριμένο τρόπο περίπου 4,5 χρόνια, διάστημα διόλου αμελητέο από κάθε άποψη.

Κοινό χαρακτηριστικό αποτελεί με μια πρώτη ματιά η στήριξη του πολιτικού συστήματος ακριβώς την «στιγμή», που εκδηλώνονται οι λεγόμενες κρίσεις, ακριβώς την «στιγμή» που τα «αδιέξοδα» μοιάζουν ανυπέρβλητα. Ένα άλλο σημαντικό στοιχείο είναι ότι μετά από κάθε τέτοια ιστορική στιγμή οι κομμουνιστές εμφανίζονται και πάλι διωκόμενοι στο σύνολό τους, γεγονός που αφορά στην πραγματικότητα τα απλά μέλη, που στέλνονταν είτε απευθείας στην σφαγή είτε οδηγούνταν στην πλήρη αποστράτευση κατασυκοφαντημένα έχοντας την αίσθηση της πλήρους ματαίωσης.

Ο λόγος είναι απλός. Το κομμουνιστικό κίνημα ιστορικά απορροφούσε με απληστία κάθε ζωτική κοινωνική δύναμη που εμφανιζόταν έτοιμη να αντιπαρατεθεί με την εξουσία, ματαίωνε κάθε σύνθεση, των διαθέσεων αλλά και των ιδεών των αγωνιζόμενων ανθρώπων επιδιώκοντας τον πλήρη έλεγχό τους. Γι' αυτόν τον λόγο και άλλους τόσους η εχθρότητα των κομμουνιστών προς τις αναρχικές ιδέες και πρακτικές ξεπερνούσε κάθε αντίστοιχη εχθρική αντιμετώπιση, που αδιάλειπτα εκφραζόταν και από όλους τους υπόλοιπους εξουσιαστές. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο η στήριξη άμεσα ή έμμεσα της κομμουνιστικής διαχείρισης σε κάθε πεδίο, σε κάθε εποχή και σε κάθε συνθήκη ενδυναμώνει το σύνολο των εξουσιαστών όχι μόνο στο παρόν αλλά και στο μέλλον.

Και όπως φαίνεται «το πρόβλημα με την εποχή μας είναι ότι το μέλλον δεν πια αυτό που ήταν», όπως έλεγε και ο Πωλ Βαλερί...

Συσπείρωση Αναρχικών

ΜΑΙΝΕΤΑΙ Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΙΚΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ...

Εργαζόμενοι της *Huawei Technologies Co*, συνεργάζονται με τις κινεζικές ένοπλες δυνάμεις σε ερευνητικά προγράμματα. Η είδηση αυτή, σύμφωνα και με δημοσίευμα του *Bloomberg*, αποδεικνύει ότι οι σχέσεις της εταιρείας με τις ένοπλες δυνάμεις του κινεζικού κράτους είναι πολύ σοβαρότερες από αυτές, που παραδέχεται η ίδια η Huawei, αφού την τελευταία δεκαετία εργαζόμενοί της συνεργάστηκαν με στελέχη από διάφορους κλάδους των κινεζικών ενόπλων δυνάμεων σε ας, το όνομα της οποίας εμφανιζόταν στα επιστημονικά άρθρα.

«Η Huawei δεν έχει γνώση περί εργαζομένων που έχουν δημοσιεύσει ερευνητικά papers σε ατομικό επίπεδο», είπε ο Γκλεν Σλος,-εκπρόσωπος της εταιρείας, σε μήνυμά του στο ***Bloomberg***, προσθέτοντας ότι *«η Huawei δεν έχει συνεργασία ή συνεργασίες έρευνας και ανάπτυξης με θεσμούς που είναι προσκείμενοι στον κινεζικό στρατό[...] η Huawei μόνο αναπτύσσει και παράγει προϊόντα επικοινωνίας, που τηρούν τα πολιτικά στάνταρ ανά τον κόσμο, και δεν προσαρμόζει προϊόντα έρευνας και ανάπτυξης για τον στρατό»*, ενώ στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκαν και οι δηλώσεις άλλων στελεχών της εταιρείας, που βρίσκεται στο επίκεντρο της αντιπαράθεσης ΗΠΑ- Κίνας.

Θα θυμίσουμε ότι τον περασμένο Γενάρη συνελήφθησαν στην Πολωνία ο υπεύθυνος

φόρων, πύργων, κοριών σε οπτικές ίνες, σταθμούς με servers και backdoors σε προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, σε όλο το μήκος του πλανήτη. Πολύ σύντομα το σύστημα αυτό επεκτάθηκε και συμμετέχουν ο Καναδάς, η Αυστραλία και η Νέα Ζηλανδία. Αυτή η ομάδα χωρών είναι γνωστή στο χώρο των διεθνών σχέσεων, λόγω του συστήματος αυτού, με το κωδικό όνομα, *Five Eyes*, τα ***Πέντε Μάτια***. Το **Echelon**, δημιουργήθηκε για να αντιμετωπίσει τη Σοβιετική Ένωση στα πλαίσια του λεγόμενου Ψυχρού Πολέμου, αλλά χρησιμοποιήθηκε και για την καταπολέμηση της «τρομοκρατίας».

Φυσικά το **Echelon** αυτή τη στιγμή παρ' όλο που αποτελεί ένα βασικό «εργαλείο» παρακολούθησης δεν καλύπτει τις ανάγκες που έχουν προκύψει λόγω της έκρηξης των νέων τεχνολογιών.

Με λίγα λόγια σήμερα τα σύγχρονα δίκτυα

γές στη ΝΔ και με την εκτιμώμενη άποψη του πρώην προέδρου της ΝΔ για μία συναινετική στάση του κόμματος τουλάχιστον για τα μείζονος σημασίας θέματα. Είναι μία γραμμή την οποία εκφράζει ο Βαγγέλης Μεϊμαράκης, ο οποίος καίτοι δηλώνει ότι δεν θα υπάρξει συγκυβέρνηση εν τούτοις διευκρινίζει ότι η ΝΔ θα στηρίζει στα θέματα που πιστεύει ότι πρέπει να το κάνει για το καλό του τόπου. Αντίθετα οι τρεις άλλοι υποψήφιοι σε διαφορετικό βαθμό ο καθένας ήταν αντίθετοι στην συναινετική γραμμή. Κάθετα αντίθετος με ιδεολογική επένδυση ο Άδωνις Γεωργιάδης, κατηγορηματικός με πολιτικά επιχειρήματα ο Απόστολος Τζιτζικώστας και σε μία ενδιάμεση στάση μεταξύ Μεϊμαράκη και Τζιτζικώστα ο Κυριάκος Μητσοτάκης. ***Υπ' αυτή την έννοια η επικράτηση του ενός ή του άλλου εκ των υποψηφίων μπορεί να εκληφθεί και ως πρόκριμα για την αντιπολιτευτική γραμμή που θα ακολουθήσει η ΝΔ.*** *Από την άλλη πλευρά είναι σαφές ότι η εμφάνιση του Κώστα Καραμανλή έστω και διά του περιβάλλοντος επηρέασε τον πρώτο γύρο της εσωκομματικής αναμέτρησης και θα επηρεάσει και τον δεύτερο, είτε υπάρξει συνέχεια είτε όχι. Σύμφωνα με το σενάριο που κυκλοφορεί στα πολιτικά και δημοσιογραφικά γραφεία,* ***ο Κώστας Καραμανλής θεωρεί ότι μοιραία η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ θα κάνει τον κύκλο της όσο*** *κόμματα είτε θα προσκολληθούν, στον ΣΥΡΙΖΑ τα κεντροαριστερά, στη ΝΔ τα κεντροδεξιά και δεξιά, είτε θα συνθλιβούν από την αντιπαράθεση των δύο μεγάλων. Μέχρι τότε εκτιμά ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ενδεχομένως και να χρειαστεί στήριξη για να ολοκληρώσει τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει».*

Είπατε τίποτα; Έχει πάει κάτι «στραβά» από τον παραπάνω σχεδιασμό; Το ένα χέρι νίβει το άλλο και τα δύο το πρόσωπο. Ποιές «διαφορές», ποιά «ακραία» πόλωση και τρίχες κατσαρότερες των κατσαρών; Το σκηνικό έχει στηθεί εδώ και χρόνια, η τακτική του ενός ή του άλλου εξουσιαστή μπορεί να αλλάζει αλλά η στόχευση είναι κοινή.

Εις υγείαν των κορόιδων. Περαστικά σε όλους....

στέλνονταν είτε απευθείας στην σφαγή είτε οδηγούνταν στην πλήρη αποστράτευση κατασυκοφαντημένα έχοντας την αίσθηση της πλήρους ματαίωσης.

Ο λόγος είναι απλός. Το κομμουνιστικό κίνημα ιστορικά απορροφούσε με απληστία κάθε ζωτική κοινωνική δύναμη που εμφανιζόταν έτοιμη να αντιπαρατεθεί με την εξουσία, ματαίωνε κάθε σύνθεση, των διαθέσεων αλλά και των ιδεών των αγωνιζόμενων ανθρώπων επιδιώκοντας τον πλήρη έλεγχό τους. Γι' αυτόν τον λόγο και άλλους τόσους η εχθρότητα των κομμουνιστών προς τις αναρχικές ιδέες και πρακτικές ξεπερνούσε κάθε αντίστοιχη εχθρική αντιμετώπιση, που αδιάλειπτα εκφραζόταν και από όλους τους υπόλοιπους εξουσιαστές. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο η στήριξη άμεσα ή έμμεσα της κομμουνιστικής διαχείρισης σε κάθε πεδίο, σε κάθε εποχή και σε κάθε συνθήκη ενδυναμώνει το σύνολο των εξουσιαστών όχι μόνο στο παρόν αλλά και στο μέλλον.

Και όπως φαίνεται «το πρόβλημα με την εποχή μας είναι ότι το μέλλον δεν πια αυτό που ήταν», όπως έλεγε και ο Πωλ Βαλερί...

Συσπείρωση Αναρχικών

ΜΑΙΝΕΤΑΙ Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΙΚΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ...

Εργαζόμενοι της *Huawei Technologies Co*, συνεργάζονται με τις κινεζικές ένοπλες δυνάμεις σε ερευνητικά προγράμματα. Η είδηση αυτή, σύμφωνα και με δημοσίευμα του *Bloomberg*, αποδεικνύει ότι οι σχέσεις της εταιρείας με τις ένοπλες δυνάμεις του κινεζικού κράτους είναι πολύ σοβαρότερες από αυτές, που παραδέχεται η ίδια η Huawei, αφού την τελευταία δεκαετία εργαζόμενοί της συνεργάστηκαν με στελέχη από διάφορους κλάδους των κινεζικών ενόπλων δυνάμεων σε τουλάχιστον ***10 ερευνητικά προγράμματα διαφόρων ειδών, από τεχνητή νοημοσύνη μέχρι ασύρματες επικοινωνίες***.

Μεταξύ αυτών μάλιστα, πάντα σύμφωνα με το ίδιο δημοσίευμα, περιλαμβάνεται μια συνεργασία με τον ερευνητικό κλάδο της *Κεντρικής Στρατιωτικής Επιτροπής*, δηλαδή τον ανώτατο φορέα των ενόπλων δυνάμεων με στόχο ***την εξαγωγή και ταυτοποίηση συναισθημάτων σε σχόλια μέσω βίντεο, καθώς και μια πρωτοβουλία σε συνεργασία με το Εθνικό Πανεπιστήμιο Αμυντικής Τεχνο-*** ας, το όνομα της οποίας εμφανιζόταν στα επιστημονικά άρθρα.

«*Η Huawei δεν έχει γνώση περί εργαζομένων που έχουν δημοσιεύσει ερευνητικά papers σε ατομικό επίπεδο*», είπε ο Γκλεν Σλος, εκπρόσωπος της εταιρείας, σε μήνυμά του στο ***Bloomberg***, προσθέτοντας ότι «*η Huawei δεν έχει συνεργασία ή συνεργασίες έρευνας και ανάπτυξης με θεσμούς που είναι προσκείμενοι στον κινεζικό στρατό[...] η Huawei μόνο αναπτύσσει και παράγει προϊόντα επικοινωνίας, που τηρούν τα πολιτικά στάνταρ ανά τον κόσμο, και δεν προσαρμόζει προϊόντα έρευνας και ανάπτυξης για τον στρατό*», ενώ στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκαν και οι δηλώσεις άλλων στελεχών της εταιρείας, που βρίσκεται στο επίκεντρο της αντιπαράθεσης ΗΠΑ- Κίνας.

Θα θυμίσουμε ότι τον περασμένο Γενάρη συνελήφθησαν στην Πολωνία ο υπεύθυνος πωλήσεων της ***Huawei*** σε πελάτες του δημοσίου στην Πολωνία, καθώς και Πολωνός υπήκοος και πρώην υψηλόβαθμος κρατικός αξιωματούχος που εργαζόταν στην εταιρεία κινητής τηλεφωνίας Orange Polska με την κατηγορία της κατασκοπείας, ενώ επίσης στις αρχές Δεκεμβρίου του 2018 η Μενγκ Γουανγκζού, γενική οικονομική διευθύντρια της Huawei, είχε συλληφθεί στον Καναδά ως ύποπτη ότι εξαπάτησε τράπεζες, ώστε χωρίς τη θέλησή τους να κάνουν εκκαθάριση συναλλαγών με το Ιράν.

Μ' άλλα λόγια ο κολοσσός υψηλής τεχνολογίας της ***Huawei*** θεωρείται απειλή για τη Δύση και εν μέσω αδυσώπητου εμπορικού πολέμου οι ΗΠΑ πιέζουν την Ευρωπα- φόρων, πύργων, κοριών σε οπτικές ίνες, σταθμούς με servers και backdoors σε προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, σε όλο το μήκος του πλανήτη. Πολύ σύντομα το σύστημα αυτό επεκτάθηκε και συμμετέχουν ο Καναδάς, η Αυστραλία και η Νέα Ζηλανδία. Αυτή η ομάδα χωρών είναι γνωστή στο χώρο των διεθνών σχέσεων, λόγω του συστήματος αυτού, με το κωδικό όνομα, *Five Eyes*, τα ***Πέντε Μάτια***. Το ***Echelon***, δημιουργήθηκε για να αντιμετωπίσει τη Σοβιετική Ένωση στα πλαίσια του λεγόμενου Ψυχρού Πολέμου, αλλά χρησιμοποιήθηκε και για την καταπολέμηση της «τρομοκρατίας».

Φυσικά το **Echelon** αυτή τη στιγμή παρ' όλο που αποτελεί ένα βασικό «εργαλείο» παρακολούθησης δεν καλύπτει τις ανάγκες που έχουν προκύψει λόγω της έκρηξης των νέων τεχνολογιών.

Με λίγα λόγια σήμερα τα σύγχρονα δίκτυα τηλεπικοινωνιών και ιντερνέτ, έχουν κεντρικά σημεία ανταλλαγής όπου έρχονται οι πληροφορίες από όλο τον κόσμο και διαχέονται παντού και φυσικά όποιος ελέγχει τα κέντρα έχει στη διάθεσή του όλες τις πληροφορίες. Έτσι η στόχευση είτε των ΗΠΑ είτε του κινεζικού κράτους είναι αυτονόητη από την στιγμή που έρχεται στο προσκήνιο η *Πέμπτη γενιά* στο χώρο της κινητής τηλεφωνίας, το αποκαλούμενο 5G, το οποίο εξαφανίζει το διαχωρισμό μεταξύ περιφερειακών και κεντρικών συστημάτων.

Οι διαστάσεις αυτού του παγκόσμιου πολέμου για τον έλεγχο και την ολοκληρωτική παρακολούθηση του πληθυσμού ολόκληρου του πλανήτη είναι πράγματι ακόμη και τώρα

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΧΡΟΝΟΣ 18ος, Φύλλο 195
ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2019

ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8, ΑΘΗΝΑ, Τ.Κ. 106 82
Τηλέφωνο: 69 73 79 92 07
Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Ι. Λιόλιος

Συνδρομή (για 10 τεύχη)
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: 20 ευρώ, ΕΥΡΩΠΗΣ: 30 ευρώ.
Με κατάθεση του αντίστοιχο ποσού στον αριθμό λογαριασμού: (Εθνική Τράπεζα)

να εκληφθεί και ως πρόκριμα για την αντιπο-λιτευτική γραμμή που θα ακολουθήσει η ΝΔ. *Από την άλλη πλευρά είναι σαφές ότι η εμφάνιση του Κώστα Καραμανλή έστω και διά του περιβάλλοντος επηρέασε τον πρώτο γύρο της εσωκομματικής αναμέτρησης και θα επηρεάσει και τον δεύτερο, είτε υπάρξει συνέχεια είτε όχι. Σύμφωνα με το σενάριο που κυκλοφορεί στα πολιτικά και δημοσιογραφικά γραφεία,* ***ο Κώστας Καραμανλής θεωρεί ότι μοιραία η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ θα κάνει τον κύκλο της όσο***

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΧΡΟΝΟΣ 18ος, Φύλλο 195
ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2019

ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8, ΑΘΗΝΑ, Τ.Κ. 106 82
Τηλέφωνο: 69 73 79 92 07

Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Ι. Λιόλιος

Συνδρομή (για 10 τεύχη)
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: 20 ευρώ, ΕΥΡΩΠΗΣ: 30 ευρώ.
Με κατάθεση του αντίστοιχου ποσού στον αριθμό λογαριασμού: (Εθνική Τράπεζα) 116/611-838-03
IBAN: GR77 0110 1160 0000 1166 1183 803
bic: ETHNGRAA

Σε περίπτωση συνδρομής είναι απαραίτητη η αποστολή των στοιχείων σας (Ονοματεπώνυμο, διεύθυνση, ταχυδρομικός κώδικας, τηλέφωνο) μέσω του ταχυδομείου (ηλεκτρονικού ή κανονικού) ή τηλεφωνικά.
Επίσης συστημένες επιστολές και δέματα θα πρέπει να στέλλονται προς:
Γεώργιο Ν. Βλασσόπουλο
Σαριπόλου 8, Αθήνα, Τ.Κ. 106 82

ΜΑΙΝΕΤΑΙ Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΙΚΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ...

Εργαζόμενοι της *Huawei Technologies Co*, συνεργάζονται με τις κινεζικές ένοπλες δυνάμεις σε ερευνητικά προγράμματα. Η είδηση αυτή, σύμφωνα και με δημοσίευμα του *Bloomberg*, αποδεικνύει ότι οι σχέσεις της εταιρείας με τις ένοπλες δυνάμεις του κινεζικού κράτους είναι πολύ σοβαρότερες από αυτές, που παραδέχεται η ίδια η Huawei, αφού την τελευταία δεκαετία εργαζόμενοί της συνεργάστηκαν με στελέχη από διάφορους κλάδους των κινεζικών ενόπλων δυνάμεων σε τουλάχιστον ***10 ερευνητικά προγράμματα διαφόρων ειδών, από τεχνητή νοημοσύνη μέχρι ασύρματες επικοινωνίες***.

Μεταξύ αυτών μάλιστα, πάντα σύμφωνα με το ίδιο δημοσίευμα, περιλαμβάνεται μια συνεργασία με τον ερευνητικό κλάδο της *Κεντρικής Στρατιωτικής Επιτροπής*, δηλαδή τον ανώτατο φορέα των ενόπλων δυνάμεων με στόχο ***την εξαγωγή και ταυτοποίηση συναισθημάτων σε σχόλια μέσω βίντεο, καθώς και μια πρωτοβουλία σε συνεργασία με το Εθνικό Πανεπιστήμιο Αμυντικής Τεχνολογίας για τη διερεύνηση τρόπων συλλογής και ανάλυσης δορυφορικών εικόνων και γεωγραφικών συντεταγμένων***.

Το ***Bloomberg***, όπως εξηγεί το δημοσίευμα, βρήκε τα άρθρα σε επιστημονικά περιοδικά και online βάσεις δεδομένων για έρευνες, που χρησιμοποιούνται κυρίως από Κινέζους ακαδημαϊκούς και ειδικούς της βιομηχανίας, ενώ οι συντελεστές τους παρουσιάζονταν ως εργαζόμενοι της εταιρείας.

«Η Huawei δεν έχει γνώση περί εργαζομένων που έχουν δημοσιεύσει ερευνητικά papers σε ατομικό επίπεδο», είπε ο Γκλεν Σλος, εκπρόσωπος της εταιρείας, σε μήνυμά του στο ***Bloomberg***, προσθέτοντας ότι *«η Huawei δεν έχει συνεργασία ή συνεργασίες έρευνας και ανάπτυξης με θεσμούς που είναι προσκείμενοι στον κινεζικό στρατό[...] η Huawei μόνο αναπτύσσει και παράγει προϊόντα επικοινωνίας, που τηρούν τα πολιτικά στάνταρ ανά τον κόσμο, και δεν προσαρμόζει προϊόντα έρευνας και ανάπτυξης για τον στρατό»*, ενώ στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκαν και οι δηλώσεις άλλων στελεχών της εταιρείας, που βρίσκεται στο επίκεντρο της αντιπαράθεσης ΗΠΑ- Κίνας.

Θα θυμίσουμε ότι τον περασμένο Γενάρη συνελήφθησαν στην Πολωνία ο υπεύθυνος πωλήσεων της ***Huawei*** σε πελάτες του δημοσίου στην Πολωνία, καθώς και Πολωνός υπήκοος και πρώην υψηλόβαθμος κρατικός αξιωματούχος που εργαζόταν στην εταιρεία κινητής τηλεφωνίας Orange Polska με την κατηγορία της κατασκοπείας, ενώ επίσης στις αρχές Δεκεμβρίου το 2018 η Μενγκ Γουανγκζού, γενική οικονομική διευθύντρια της Huawei, είχε συλληφθεί στον Καναδά ως ύποπτη ότι εξαπάτησε τράπεζες, ώστε χωρίς τη θέλησή τους να κάνουν εκκαθάριση συναλλαγών με το Ιράν.

Μ' άλλα λόγια ο κολοσσός υψηλής τεχνολογίας της ***Huawei*** θεωρείται απειλή για τη Δύση και εν μέσω αδυσώπητου εμπορικού πολέμου οι ΗΠΑ πιέζουν την Ευρωπαϊκή Ένωση να πάρει ανάλογα μέτρα με την απειλή ότι το Πεκίνο μέσω του εξοπλισμού της ***Huawei*** κατασκοπεύει εταιρείες, κυβερνήσεις και άτομα.

Βέβαια στο σπίτι του κρεμασμένου δεν θα έπρεπε να μιλούν για σκοινί...

Όπως είναι γνωστό κατά την διάρκεια της δεκαετίας του 1960, η Ουάσιγκτον, άρχισε μια συνεργασία με το Λονδίνο, πάνω σε ένα παγκόσμιο σύστημα παρακολούθησης το οποίο έμεινε γνωστό ως **Echelon**. Πρόκειται για ένα σύστημα, όπως έχουμε ξαναγράψει, το οποίο αποτελείται από μια σειρά δορυφόρων και προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, σε όλο το μήκος του πλανήτη. Πολύ σύντομα το σύστημα αυτό επεκτάθηκε και συμμετέχουν ο Καναδάς, η Αυστραλία και η Νέα Ζηλανδία. Αυτή η ομάδα χωρών είναι γνωστή στο χώρο των διεθνών σχέσεων, λόγω του συστήματος αυτού, με το κωδικό όνομα, *Five Eyes*, τα ***Πέντε Μάτια***. Το ***Echelon***, δημιουργήθηκε για να αντιμετωπίσει τη Σοβιετική Ένωση στα πλαίσια του λεγόμενου Ψυχρού Πολέμου, αλλά χρησιμοποιήθηκε και για την καταπολέμηση της «τρομοκρατίας».

Φυσικά το **Echelon** αυτή τη στιγμή παρ' όλο που αποτελεί ένα βασικό «εργαλείο» παρακολούθησης δεν καλύπτει τις ανάγκες που έχουν προκύψει λόγω της έκρηξης των νέων τεχνολογιών.

Με λίγα λόγια σήμερα τα σύγχρονα δίκτυα τηλεπικοινωνιών και ιντερνέτ, έχουν κεντρικά σημεία ανταλλαγής όπου έρχονται οι πληροφορίες από όλο τον κόσμο και διαχέονται παντού και φυσικά όποιος ελέγχει τα κέντρα έχει στη διάθεσή του όλες τις πληροφορίες. Έτσι η στόχευση είτε των ΗΠΑ είτε του κινεζικού κράτους είναι αυτονόητη από την στιγμή που έρχεται στο προσκήνιο η *Πέμπτη γενιά* στο χώρο της κινητής τηλεφωνίας, το αποκαλούμενο 5G, το οποίο εξαφανίζει το διαχωρισμό μεταξύ περιφερειακών και κεντρικών συστημάτων.

Οι διαστάσεις αυτού του παγκόσμιου πολέμου για τον έλεγχο και την ολοκληρωτική παρακολούθηση του πληθυσμού ολόκληρου του πλανήτη είναι πράγματι ακόμη και τώρα ανυπολόγιστες. Και δυστυχώς ολοένα και περισσότεροι άνθρωποι είτε στέκονται αδιάφοροι είτε ακόμη χειρότερα δίνουν οικειοθελώς τα πλέον προσωπικά τους στοιχεία.

Θα θυμίσουμε ακόμη ότι ο Όργουελ αμφιταλαντευόταν όσον αφορά τον τίτλο του έργου του «1984». Σκεπτόταν περισσότερο τον τίτλο «***Ο τελευταίος άνθρωπος στην γη***»...

Λεόν

Φτύστε τους, ακόμη μία φορά, το αξίζουν!!

ΕΠΕΙΔΗ, όλοι μαζί συνεχίζουν να καταδυναστεύουν τις ζωές των ανθρώπων και να εφαρμόζουν τα εκάστοτε σχέδια των ντόπιων και αλλοδαπών εξουσιαστών.

ΕΠΕΙΔΗ, όλοι ανεξαιρέτως έφεραν και υποστήριξαν μνημόνια και ο κάθε ένας έκανε πλάτες στον άλλον.

ΕΠΕΙΔΗ, τα μικρά από-κόμματα είναι οι απαραίτητες τσόντες για να ολοκληρώνεται η βρώμικη δουλειά των κυρίαρχων.

ΟΛΟΙ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΤΟ!

Όταν ψηφίζεις παραδίνεσαι στην εκμετάλλευση και ενισχύεις την εξουσία.

Γι' αυτό, ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ τώρα και ΠΑΝΤΑ!

Για ένα δημιουργικό ανεξούσιο κόσμο!

ΣΥΖΗΤΗΣΗ: Πέμπτη 20 Ιουνίου 2019, ώρα 6μμ

Με θέμα: *Κοινοβουλευτισμός και Αναρχία*

στην Αναρχική Αρχειοθήκη (Σαριπόλου 8, δίπλα στο Μουσείο)

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ στα ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ

Πέμπτη 27 Ιουνίου 2019, ώρα 5.30μμ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ

ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΑΝΤΙ-ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΔΙΗΜΕΡΟ ΣΚΕΨΗΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗΣ (Ιούνιος 2019)

Α) Με θέμα συζήτησης *Κοινοβουλευτισμός και Αναρχία*, πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 20 Ιουνίου 2019 στις 6 το απόγευμα, στον χώρο της ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗΣ, στην οδό Σαριπόλου 8 (δίπλα στο αρχαιολογικό μουσείο), η πρώτη εκδήλωση στο πλαίσιο του *αναρχικού αντί-εκλογικού διημέρου σκέψης και δράσης*.

Πριν από την έναρξη έγινε προβολή σχετική με το υπό συζήτηση θέμα. Η εκδήλωση περατώθηκε μετά τις 10μμ.

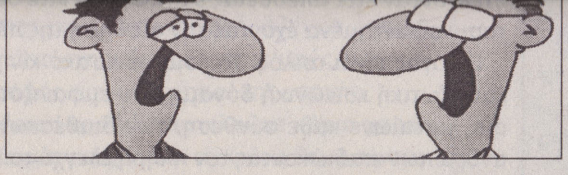
Β) Την Πέμπτη 27 Νοεμβρίου 2019, στις 5.30 το απόγευμα, πραγματοποιήθηκε η προγραμματισμένη αντί-εκλογική συγκέντρωση στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου της Αθήνας.

Την συγκέντρωση είχε καλέσει η Αναρχική Αρχειοθήκη, εν όψει των εκλογών της 7ης Ιουλίου και ήταν η δεύτερη εκδήλωση του αναρχικού αντί-εκλογικού διήμερου Σκέψης και Δράσης, που πραγματοποιήθηκε τον Ιούνιο.

Η εκδήλωση άρχισε στις 6μμ. Αναρτήθηκαν πανώ στα οποία ήταν γραμμένα τα εξής:

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ
ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

να εφαρμόζουν τα εκάστοτε σχέδια των ντόπιων και αλλοδαπών εξουσιαστών.

ΕΠΕΙΔΗ, όλοι ανεξαιρέτως έφεραν και υποστήριξαν μνημόνια και ο κάθε ένας έκανε πλάτες στον άλλον.

ΕΠΕΙΔΗ, τα μικρά από-κόμματα είναι οι απαραίτητες τσόντες για να ολοκληρώνεται η βρώμικη δουλειά των κυρίαρχων.

ΟΛΟΙ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΤΟ!

Όταν ψηφίζεις παραδίνεσαι στην εκμετάλλευση και ενισχύεις την εξουσία.

Γι' αυτό, ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ τώρα και ΠΑΝΤΑ!

Για ένα δημιουργικό ανεξούσιο κόσμο!

ΣΥΖΗΤΗΣΗ: Πέμπτη 20 Ιουνίου 2019, ώρα 6μμ

Με θέμα: *Κοινοβουλευτισμός και Αναρχία*

στην Αναρχική Αρχειοθήκη (Σαριπόλου 8, δίπλα στο Μουσείο)

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ στα ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ

Πέμπτη 27 Ιουνίου 2019, ώρα 5.30μμ

ΝΑΡΧΙΚΗ
ΡΧΕΙΟΘΗΚΗ

(Ιούνιος 2019)

Α) Με θέμα συζήτησης *Κοινοβουλευτισμός και Αναρχία*, πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 20 Ιουνίου 2019 στις 6 το απόγευμα, στον χώρο της ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗΣ, στην οδό Σαριπόλου 8 (δίπλα στο αρχαιολογικό μουσείο), η πρώτη εκδήλωση στο πλαίσιο του *αναρχικού αντί-εκλογικού διημέρου σκέψης και δράσης*.

Πριν από την έναρξη έγινε προβολή σχετική με το υπό συζήτηση θέμα. Η εκδήλωση περατώθηκε μετά τις 10μμ.

Β) Την Πέμπτη 27 Νοεμβρίου 2019, στις 5.30 το απόγευμα, πραγματοποιήθηκε η προγραμματισμένη αντί-εκλογική συγκέντρωση στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου της Αθήνας.

Την συγκέντρωση είχε καλέσει η Αναρχική Αρχειοθήκη, εν όψει των εκλογών της 7ης Ιουλίου και ήταν η δεύτερη εκδήλωση του αναρχικού αντί-εκλογικού διήμερου Σκέψης και Δράσης, που πραγματοποιήθηκε τον Ιούνιο.

Η εκδήλωση άρχισε στις 6μμ. Αναρτήθηκαν πανό στα οποία ήταν γραμμένα τα εξής:

**ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ
ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ**

**ΨΗΦΙΖΩ ΣΗΜΑΙΝΕΙ:
ΠΑΡΑΔΙΝΟΜΑΙ ΣΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ,
ΕΝΙΣΧΥΩ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ**

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ
ΚΑΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ,
ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ**

Κατά την διάρκεια της εκδήλωσης διανεμήθηκαν κείμενα με την ανακοίνωση της Συσπείρωσης Αναρχικών για τις εκλογές της 7ης Ιουλίου, καθώς και αντίτυπα της αναρχικής εφημερίδας ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ. Επίσης, κολλήθηκαν αφίσες στις στάσεις των

τώρα και ΠΑΝΤΑ!
Για ένα δημιουργικό ανεξούσιο κόσμο!

ΣΥΖΗΤΗΣΗ: Πέμπτη 20 Ιουνίου 2019, ώρα 6μμ

Με θέμα: *Κοινοβουλευτισμός και Αναρχία*
στην Αναρχική Αρχειοθήκη (Σαριπόλου 8, δίπλα στο Μουσείο)

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ στα ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ
Πέμπτη 27 Ιουνίου 2019, ώρα 5.30μμ

ΝΑΡΧΙΚΗ
ΡΧΕΙΟΘΗΚΗ

πραγματοποιήθηκε η προγραμματισμένη αντί-εκλογική συγκέντρωση στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου της Αθήνας.

Την συγκέντρωση είχε καλέσει η Αναρχική Αρχειοθήκη, εν όψει των εκλογών της 7ης Ιουλίου και ήταν η δεύτερη εκδήλωση του αναρχικού αντί-εκλογικού διήμερου Σκέψης και Δράσης, που πραγματοποιήθηκε τον Ιούνιο.

Η εκδήλωση άρχισε στις 6μμ. Αναρτήθηκαν πανό στα οποία ήταν γραμμένα τα εξής:

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ
ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

ΨΗΦΙΖΩ ΣΗΜΑΙΝΕΙ:
ΠΑΡΑΔΙΝΟΜΑΙ ΣΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ,
ΕΝΙΣΧΥΩ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ
ΚΑΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ,
ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Κατά την διάρκεια της εκδήλωσης διανεμήθηκαν κείμενα με την ανακοίνωση της Συσπείρωσης Αναρχικών για τις εκλογές της 7ης Ιουλίου, καθώς και αντίτυπα της αναρχικής εφημερίδας ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ. Επίσης, κολλήθηκαν αφίσες στις στάσεις των λεωφορείων, ενώ υπήρχε και τραπεζάκι με βιβλία στον χώρο των Προπυλαίων.

Από την εγκατεστημένη μικροφωνική διαβάστηκαν αντί-εκλογικά κείμενα, ενώ εκπέμπονταν και τραγούδια με σχετικό προς την εκδήλωση περιεχόμενο.

Η εκδήλωση τερματίσθηκε μετά τις 8.00μμ.

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ! Τώρα και για Πάντα!

Καλώς ήλθες στην νέα κακότεχνη προετοιμασία μίας ακόμη παράστασης που θα παιχθεί στις 7 Ιουλίου!

Έτσι κι αλλοιώς γνωρίζεις ότι αυτή δεν είναι η πρώτη και ότι δεν θα είναι η τελευταία. Όπως, επίσης, γνωρίζεις ότι όλα αυτά που γίνονται σε αφορούν, αλλά όχι με τον τρόπο που θέλουν οι σκηνοθέτες και οι ηθοποιοί. Από την στάση που πρόκειται να κρατήσεις απέναντι σ' αυτές τις παραστάσεις θα εξαρτηθεί κατά πόσον αυτές θα συνεχίζονται.

Εάν αναλογισθείς ότι αυτοί που σε άγουν και σε φέρουν, σύμφωνα με τις ορέξεις και τα συμφέροντα της εξουσίας είναι όλοι αυτοί που ψηφίζεις, τότε θα καταλάβεις ότι δεν φταίνε αυτοί αλλά **ΕΣΥ**! Επειδή κάθε φορά **ΕΣΥ** τους διαλέγεις! Απορρίπτεις αυτούς που σου ρήμαξαν την ζωή εχθές και επιδοκιμάζεις με την ψήφο σου αυτούς που θα συνεχίσουν να στην ρημάζουν σήμερα και αύριο.

Για να μην πάμε μακρυά, αρκεί να σκεφθούμε τα όσα συνέβησαν τις τελευταίες δεκαετίες. Από τον Καραμανλή του «ανήκομεν εις την Δύσιν», τον φαφλατά Ανδρέα Παπανδρέου, τον εγκάθετο των Γερμανικών συμφερόντων Σημίτη, τον «Ολυμπιονίκη» Κωστάκη Καραμανλή και τον Γιωργάκη Παπανδρέου τον εισαγωγέα του ΔΝΤ, τον Σαμαρά, έως τον Βενιζέλο και την Φώφη, όλοι τους παραμένουν προσκολλημένοι στο άρμα της κυριαρχίας, Ευρωπαϊκής και Υπερατλαντικής, της οποίας τα συμφέροντα εξυπηρετούν. Γι' αυτό και αδιαφορούν για την τύχη μεγάλων πληθυσμιακών στρωμάτων. Γι' αυτό επιμένουν να κρατούν τον κόσμο πίσω από το άρμα της ΕΕ.

Όμως, η πλέον αποκαλυπτική ήταν η τελευταία δεκαετία με τα μνημόνια που τα εισήγαγαν στα κύριοι) σε καλεί να τους ψηφίσεις και πάλι.

Τα προγράμματα που σου δείχνουν είναι στην ίδια κατεύθυνση με κάποιες ασήμαντες παραλλαγές, ώστε να ξεγελούν τους αδαείς και να προσελκύουν τους συμφεροντολόγους. Αλλά, ούτως ή άλλως, δεν θα μπουν σε εφαρμογή εάν δεν εγκριθούν από τους ιθύνοντες της ευρωπαϊκής κυριαρχίας.

Σου τάζουν θέσεις εργασίας ενώ προηγουμένως τις έχουν πάρει, υπόσχονται μείωση φορολογίας αφού την αύξησαν. Για σκέψου λίγο και θα δεις ότι τίποτα δεν δίνουν. Μόνο παίρνουν. Από το 100% των φόρων που επέβαλαν υπόσχονται να το μειώσουν στο 10%. Αφού τσάκισαν τον κόσμο με τους φόρους αντί να τους καταργήσουν προσποιούνται τους καλούς και σε καλούν να πληρώσεις μέχρι και 120 δόσεις. Είναι ανελέητοι.

Μήπως σκέφθηκε κανείς τί εννοούν αριστεροί και δεξιοί όταν μιλούν για επενδύσεις και θέσεις εργασίας; Ο επενδυτής αποσκοπεί στο κέρδος επομένως και στην όσο το δυνατόν μεγαλύτερη εκμετάλλευση, οι δε θέσεις εργασίας είναι οι θέσεις υποταγής στην κάθε εξουσία προκειμένου να εξασφαλισθεί η επιβίωση. Μετά από τόσα χρόνια ανεργίας ποιός θα τολμήσει να σηκώσει κεφάλι. Έτσι σκέπτονται και έτσι οργα-

κουκιά. Σε καλούν να ψηφίσεις το **ΤΙΠΟΤΑ** για να κάνουν τα **ΠΑΝΤΑ** εναντίον σου. Βέβαια, με αυτό τον τρόπο επιβεβαιώνουν για μία ακόμη φορά ότι **ΟΛΟΙ ΕΙΝΑΙ ΙΔΙΟΙ** και ότι απλώς διαφέρουν στη μορφή και το όνομα.

Σε καλούν να πεις την γνώμη σου. Όμως η γνώμη σου θα πιάσει τόπο αν την συζητήσεις μέ άλλους ανθρώπους, παρά να την κάνεις ένα σταυρωμένο χαρτί και να την ρίξεις μέσα σε ένα κουτί (που έχει το χαρακτηριστικό όνομα ΚΑΛΠΗ).

Και με το που λες την γνώμη σου τόσα χρόνια τί έγινε και τί άλλαξε; Ξεχνάς τί έγινε με το δημοψήφισμα πριν από τέσσερα χρόνια; Μια θολούρα, ένα μπέρδεμα και όσοι ψήφισαν ΟΧΙ νόμισαν πως επί τέλους θα δουν μία άσπρη μέρα. Αλλά δεν χιόνισε! Το ΟΧΙ έγινε ΝΑΙ και κανείς από τους συνδαιτυμόνες στο μεγάλο εξουσιαστικό φαγοπότι δεν μπήκε μπροστά στην απερίγραπτη παραβίαση της «λαϊκής θέλησης». Και γιατί να κινητοποιηθούν αφού η ΑΝΑΤΡΟΠΗ ήταν προς το συμφέρον της ευρωπαϊκής κυριαρχίας, της οποίας αποτελούν εξαρτήματα; Άλλωστε, **στην δημοκρατία όλοι έχουν γνώμη αλλά στο τέλος γίνεται αυτό που θέλει η εξουσία.**

Σου λένε με στόμφο ότι αυτοί που δεν ψηφίζουν δεν έχουν δικαίωμα να μιλούν για αυτά που αφορούν τους ανθρώπους, επειδή αφού δεν ψηφίζουν έχουν παραιτηθεί από τις κοινές υποθέσεις. Αυτό είναι το μεγαλύτερο ψέμμα, επειδή συμβαίνει το ακριβώς αντίθετο. Αυτοί που δεν ψηφίζουν δεν έχουν πετάξει την αξιοπρέπειά τους και την επιλογή τους να σκέφτονται ελεύθερα και δημιουργικά. Αντιμετωπίζουν χωρίς

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ!
Τώρα και για Πάντα!

που θέλουν οι σκηνοθέτες και οι ηθοποιοί. Από την στάση που πρόκειται να κρατήσεις απέναντι σ' αυτές τις παραστάσεις θα εξαρτηθεί κατά πόσον αυτές θα συνεχίζονται.

Εάν αναλογισθείς ότι αυτοί που σε άγουν και σε φέρουν, σύμφωνα με τις ορέξεις και τα συμφέροντα της εξουσίας είναι όλοι αυτοί που ψηφίζεις, τότε θα καταλάβεις ότι δεν φταίνε αυτοί αλλά **ΕΣΥ**! Επειδή κάθε φορά **ΕΣΥ** τους διαλέγεις! Απορρίπτεις αυτούς που σου ρήμαξαν την ζωή εχθές και επιδοκιμάζεις με την ψήφο σου αυτούς που θα συνεχίσουν να στην ρημάζουν σήμερα και αύριο.

Για να μην πάμε μακρυά, αρκεί να σκεφθούμε τα όσα συνέβησαν τις τελευταίες δεκαετίες. Από τον Καραμανλή του «ανήκομεν εις την Δύσιν», τον φαφλατά Ανδρέα Παπανδρέου, τον εγκάθετο των Γερμανικών συμφερόντων Σημίτη, τον «Ολυμπιονίκη» Κωστάκη Καραμανλή και τον Γιωργάκη Παπανδρέου τον εισαγωγέα του ΔΝΤ, τον Σαμαρά, έως τον Βενιζέλο και την Φώφη, όλοι τους παραμένουν προσκολλημένοι στο άρμα της κυριαρχίας, Ευρωπαϊκής και Υπερατλαντικής, της οποίας τα συμφέροντα εξυπηρετούν. Γι' αυτό και αδιαφορούν για την τύχη μεγάλων πληθυσμιακών στρωμάτων. Γι' αυτό επιμένουν να κρατούν τον κόσμο πίσω από το άρμα της ΕΕ.

Όμως, η πλέον αποκαλυπτική ήταν η τελευταία δεκαετία με τα μνημόνια που τα εισήγαγαν και τα συνέχισαν ΟΛΟΙ. Από την ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ μέχρι τον Σύριζα και το ΚΚΕ (που έκανε πλάτες στους υπόλοιπους και προστάτευε την Βουλή και τους σταυλιζόμενους σ' αυτήν, από την οργή των διαδηλωτών) και τα παρακατιανά από-κόμματα, που έβαζαν πλάτες για την εκπλήρωση των εκάστοτε εξουσιαστικών σχεδίων. Ποιόν από όλους να πρωτοθυμηθείς; Τον ψευτόμαγκα Μεϊμαράκη, τον Λαφαζάνη και τα παρεάκια του, την Κωνσταντοπούλου, τον Κατακαημένο, τον Μπαρουφάκη ή τον γελωτοποιό Λεβέντη; Όλοι τους έδωσαν και πήραν ή θα πάρουν στο μέλλον. Γιατί νομίζεις ότι τα κάθε είδους αριστερά, κομμουνιστικά και δεξιόστροφα σούργελα κατεβαίνουν στις εκλογές, ενώ γνωρίζουν πως δεν πρόκειται να μπουν στην

δεν εγκριθούν από τους ιθύνοντες της ευρωπαϊκής κυριαρχίας.

Σου τάζουν θέσεις εργασίας ενώ προηγουμένως τις έχουν πάρει, υπόσχονται μείωση φορολογίας αφού την αύξησαν. Για σκέψου λίγο και θα δεις ότι τίποτα δεν δίνουν. Μόνο παίρνουν. Από το 100% των φόρων που επέβαλαν υπόσχονται να το μειώσουν στο 10%. Αφού τσάκισαν τον κόσμο με τους φόρους αντί να τους καταργήσουν προσποιούνται τους καλούς και σε καλούν να πληρώσεις μέχρι και 120 δόσεις. Είναι ανελέητοι.

Μήπως σκέφθηκε κανείς τί εννοούν αριστεροί και δεξιοί όταν μιλούν για επενδύσεις και θέσεις εργασίας; Ο επενδυτής αποσκοπεί στο κέρδος επομένως και στην όσο το δυνατόν μεγαλύτερη εκμετάλλευση, οι δε θέσεις εργασίας είναι οι θέσεις υποταγής στην κάθε εξουσία προκειμένου να εξασφαλισθεί η επιβίωση. Μετά από τόσα χρόνια ανεργίας ποιός θα τολμήσει να σηκώσει κεφάλι. Έτσι σκέπτονται και έτσι οργανώνουν τα σχέδια τους, έτσι σκέπτονταν και έτσι έπρατταν ανέκαθεν.

Όμως ο πανικός τους παραμένει. Η μη συμμετοχή στις εκλογικές διαδικασίες συνεχίζεται...

Στις τελευταίες εκλογές για το κηφηνοβούλιο αυτοί που δεν πήγαν να ψηφίσουν ξεπέρασαν τα **τέσσερα εκατομμύρια** από τα δέκα των εγγεγραμμένων. Όμως, στα επίσημα χαρτιά τους μιλούν με ποσοστά προσπαθώντας να αποκρύψουν την πραγματικότητα. Αλλά ξέρουν!

Η απαξίωση βαθαίνει, το τελευταίο αποκούμπι των αφελών ήταν ο Σύριζα, αλλά κι εδώ ο θησαυρός αποδείχθηκε άνθρακες! Κάποιοι, ακόμα, κλωθογυρίζουν από δω κι από κει, παραζαλισμένοι από το μπλέξιμό τους στα γρανάζια της εξου-

την συζητήσεις μέ άλλους ανθρώπους, παρά να την κάνεις ένα σταυρωμένο χαρτί και να την ρίξεις μέσα σε ένα κουτί (που έχει το χαρακτηριστικό όνομα ΚΑΛΠΗ).

Και με το που λες την γνώμη σου τόσα χρόνια τί έγινε και τί άλλαξε; Ξεχνάς τί έγινε με το δημοψήφισμα πριν από τέσσερα χρόνια; Μια θολούρα, ένα μπέρδεμα και όσοι ψήφισαν ΟΧΙ νόμισαν πως επί τέλους θα δουν μία άσπρη μέρα. Αλλά δεν χιόνισε! Το ΟΧΙ έγινε ΝΑΙ και κανείς από τους συνδαιτυμόνες στο μεγάλο εξουσιαστικό φαγοπότι δεν μπήκε μπροστά στην απερίγραπτη παραβίαση της «λαϊκής θέλησης». Και γιατί να κινητοποιηθούν αφού η ΑΝΑΤΡΟΠΗ ήταν προς το συμφέρον της ευρωπαϊκής κυριαρχίας, της οποίας αποτελούν εξαρτήματα; Άλλωστε, **στην δημοκρατία όλοι έχουν γνώμη αλλά στο τέλος γίνεται αυτό που θέλει η εξουσία.**

Σου λένε με στόμφο ότι αυτοί που δεν ψηφίζουν δεν έχουν δικαίωμα να μιλούν για αυτά που αφορούν τους ανθρώπους, επειδή αφού δεν ψηφίζουν έχουν παραιτηθεί από τις κοινές υποθέσεις. Αυτό είναι το μεγαλύτερο ψέμμα, επειδή συμβαίνει το ακριβώς αντίθετο. Αυτοί που δεν ψηφίζουν δεν έχουν πετάξει την αξιοπρέπειά τους και την επιλογή τους να σκέφτονται ελεύθερα και δημιουργικά. Αντιμετωπίζουν χωρίς υποχρεώσεις και ενοχές τους εξουσιαστές και τους τσανακογλύφτες τους. Αντίθετα, αυτοί που ψηφίζουν είναι που δεν έχουν τίποτε να πουν, τίποτε να σκεφτούν και να πράξουν. Τα δίνουν όλα με μία κίνηση στους εξουσιαστές κι εκμεταλλευτές τους και σφίγγουν ακόμη περισσότερο τις αόρατες αλυσίδες που τους έχουν φορεθεί από τους κρατούντες και τα πολιτικά τσανάκια τους.

Με την ψήφο τους επικυρώνουν ακόμη μία φορά την εγκατάλειψή τους στην εκμετάλλευση και **συνεχίζουν να ενισχύουν την εξουσία**.

Γι' αυτούς, αλλά και για πολλούς ακόμη λόγους, ο δρόμος αποδέσμευσης από τα εξουσιαστικά δεσμά και όσα αυτά συνεπάγονται περνά

Για να μην πάμε μακρυά, αρκεί να σκεφθούμε τα όσα συνέβησαν τις τελευταίες δεκαετίες. Από τον Καραμανλή του «ανήκομεν εις την Δύσιν», τον φαφλατά Ανδρέα Παπανδρέου, τον εγκάθετο των Γερμανικών συμφερόντων Σημίτη, τον «Ολυμπιονίκη» Κωστάκη Καραμανλή και τον Γιωργάκη Παπανδρέου τον εισαγωγέα του ΔΝΤ, τον Σαμαρά, έως τον Βενιζέλο και την Φώφη, όλοι τους παραμένουν προσκολλημένοι στο άρμα της κυριαρχίας, Ευρωπαϊκής και Υπερατλαντικής, της οποίας τα συμφέροντα εξυπηρετούν. Γι' αυτό και αδιαφορούν για την τύχη μεγάλων πληθυσμιακών στρωμάτων. Γι' αυτό επιμένουν να κρατούν τον κόσμο πίσω από το άρμα της ΕΕ.

Όμως, η πλέον αποκαλυπτική ήταν η τελευταία δεκαετία με τα μνημόνια που τα εισήγαγαν και τα συνέχισαν ΟΛΟΙ. Από την ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ μέχρι τον Σύριζα και το ΚΚΕ (που έκανε πλάτες στους υπόλοιπους και προστάτευε την Βουλή και τους σταυλιζόμενους σ' αυτήν, από την οργή των διαδηλωτών) και τα παρακατιανά από-κόμματα, που έβαζαν πλάτες για την εκπλήρωση των εκάστοτε εξουσιαστικών σχεδίων. Ποιόν από όλους να πρωτοθυμηθείς; Τον ψευτόμαγκα Μεϊμαράκη, τον Λαφαζάνη και τα παρεάκια του, την Κωνσταντοπούλου, τον Κατακαημένο, τον Μπαρουφάκη ή τον γελωτοποιό Λεβέντη; Όλοι τους έδωσαν και πήραν ή θα πάρουν στο μέλλον. Γιατί νομίζεις ότι τα κάθε είδους αριστερά, κομμουνιστικά και δεξιόστροφα σούργελα κατεβαίνουν στις εκλογές, ενώ γνωρίζουν πως δεν πρόκειται να μπουν στην βουλή; Είναι πολύ απλό. Χτίζουν το μέλλον τους. Περιμένουν την ώρα που οι κυρίαρχοι θα τους κουνήσουν το δάκτυλο για να υπακούσουν στις προσταγές τους. Άλλωστε, τί ήταν ο Σύριζα; Ένα απόκομμα του 2-3% που όμως έγινε κυβέρνηση, υπόγραψε επί πλέον μνημόνια, υποθήκευσε τα πάντα για έναν αιώνα, έκλεισε συμφωνία με τα Σκόπια, έκανε υποκλίσεις στον Ερντογάν για συνεργασίες σε βάρος των κορόϊδων και άραξε στα κότερα των γηραιών κυριών της οικονομικής εξουσίας. Το τσούρμο των YES MEN (Μάλιθα δεις ότι τίποτα δεν δίνουν. Μόνο παίρνουν. Από το 100% των φόρων που επέβαλαν υπόσχονται να το μειώσουν στο 10%. Αφού τσάκισαν τον κόσμο με τους φόρους αντί να τους καταργήσουν προσποιούνται τους καλούς και σε καλούν να πληρώσεις μέχρι και 120 δόσεις. Είναι ανελέητοι.

Μήπως σκέφθηκε κανείς τί εννοούν αριστεροί και δεξιοί όταν μιλούν για επενδύσεις και θέσεις εργασίας; Ο επενδυτής αποσκοπεί στο κέρδος επομένως και στην όσο το δυνατόν μεγαλύτερη εκμετάλλευση, οι δε θέσεις εργασίας είναι οι θέσεις υποταγής στην κάθε εξουσία προκειμένου να εξασφαλισθεί η επιβίωση. Μετά από τόσα χρόνια ανεργίας ποιός θα τολμήσει να σηκώσει κεφάλι. Έτσι σκέπτονται και έτσι οργανώνουν τα σχέδια τους, έτσι σκέπτονταν και έτσι έπρατταν ανέκαθεν.

Όμως ο πανικός τους παραμένει. Η μη συμμετοχή στις εκλογικές διαδικασίες συνεχίζεται...

Στις τελευταίες εκλογές για το κηφηνοβούλιο αυτοί που δεν πήγαν να ψηφίσουν ξεπέρασαν τα **τέσσερα εκατομμύρια** από τα δέκα των εγγεγραμμένων. Όμως, στα επίσημα χαρτιά τους μιλούν με ποσοστά προσπαθώντας να αποκρύψουν την πραγματικότητα. Αλλά ξέρουν!

Η απαξίωση βαθαίνει, το τελευταίο αποκούμπι των αφελών ήταν ο Σύριζα, αλλά κι εδώ ο θησαυρός αποδείχθηκε άνθρακες! Κάποιοι, ακόμα, κλωθογυρίζουν από δω κι από κει, παραζαλισμένοι από το μπλέξιμό τους στα γρανάζια της εξουσιαστικής ψευδολογίας και απάτης. Όμως η τάση για αύξηση της μη συμμετοχής συνεχίζεται.

Περιδεείς, μπροστά στην ολοένα αυξανόμενη άρνηση συμμετοχής στις εκλογικές διαδικασίες επιστρατεύουν παλαιά και νέα μέσα. Τα νέα μέσα είναι η κατάρτιση ψηφοδελτίων με κάθε καρυδιάς καρύδι. Ηθοποιοί, συγγραφείς, ασυμμάζευτοι και συμμαζεμένοι πρώην υποψήφιοι και υποψήφιες ακροδεξιών σχηματισμών φιγουράρουν σε δημοκρατικές λίστες (κατά το πρότυπο Σύριζα-Ανέλ), όλοι στη μάχη για να μαζευτούν θέλησης». Και γιατί να κινητοποιηθούν αφού η ΑΝΑΤΡΟΠΗ ήταν προς το συμφέρον της ευρωπαϊκής κυριαρχίας, της οποίας αποτελούν εξαρτήματα; Άλλωστε, **στην δημοκρατία όλοι έχουν γνώμη αλλά στο τέλος γίνεται αυτό που θέλει η εξουσία.**

Σου λένε με στόμφο ότι αυτοί που δεν ψηφίζουν δεν έχουν δικαίωμα να μιλούν για αυτά που αφορούν τους ανθρώπους, επειδή αφού δεν ψηφίζουν έχουν παραιτηθεί από τις κοινές υποθέσεις. Αυτό είναι το μεγαλύτερο ψέμμα, επειδή συμβαίνει το ακριβώς αντίθετο. Αυτοί που δεν ψηφίζουν δεν έχουν πετάξει την αξιοπρέπειά τους και την επιλογή τους να σκέφτονται ελεύθερα και δημιουργικά. Αντιμετωπίζουν χωρίς υποχρεώσεις και ενοχές τους εξουσιαστές και τους τσανακογλύφτες τους. Αντίθετα, αυτοί που ψηφίζουν είναι που δεν έχουν τίποτε να πουν, τίποτε να σκεφτούν και να πράξουν. Τα δίνουν όλα με μία κίνηση στους εξουσιαστές κι εκμεταλλευτές τους και σφίγγουν ακόμη περισσότερο τις αόρατες αλυσίδες που τους έχουν φορεθεί από τους κρατούντες και τα πολιτικά τσανάκια τους.

Με την ψήφο τους επικυρώνουν ακόμη μία φορά την εγκατάλειψή τους στην εκμετάλλευση και **συνεχίζουν να ενισχύουν την εξουσία**.

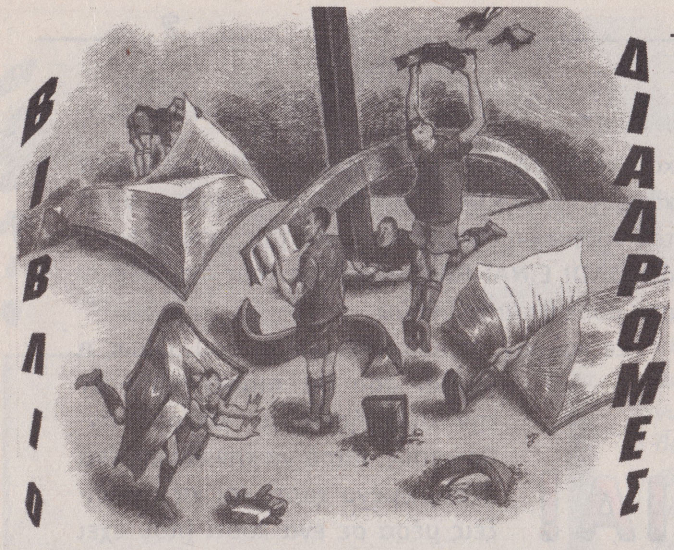
Γι' αυτούς, αλλά και για πολλούς ακόμη λόγους, ο δρόμος αποδέσμευσης από τα εξουσιαστικά δεσμά και όσα αυτά συνεπάγονται περνά και μέσα από την **ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ**.

Σκέψου, αποφάσισε, ενέργησε σωστά.

Ο δρόμος για ένα **ανεξούσιο κόσμο** είναι μπροστά σου. Αρκεί να ξεκαθαρίσει ο νους από τις εξουσιαστικές απάτες και τις αυταπάτες.

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ
ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

25 Ιουνίου 2019
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ

Ἡ Ἀπεργία τῶν Ψηφοφόρων
τοῦ Ὀκτάβ Μιρμπώ

βρουαρίου 1917) ἔχει περάσει ἀπὸ τὰ σαράντα κύματα τῆς σύγχρονης μὲ αὐτὸν σκέψης καὶ στάσης πάνω σὲ καίρια ζητήματα. Ἀρχικὰ βασιλικός, καθολικὸς καὶ ἀντισημίτης, ἐξέφρασε στὴν συνέχεια τὶς πλέον ἐλευθεριακὲς ἰδέες στὰ ἄρθρα, στὰ μυθιστορήματα καὶ τὰ θεατρικὰ ἔργα του. Μέσα ἀπὸ οὐσιαστικὲς διεργασίες καὶ διαδικασίες προσέγγισε καὶ οἰκειοποιήθηκε τὶς ἀναρχικὲς ἰδέες, ἐρχόμενος ἔτσι σὲ ἀντίθεση μὲ ὅλες τὶς παραδοσιακὲς ἀξίες. Πρόκειται γιὰ ἕνα δημιουργικὸ ἄτομο, τὸ ὁποῖο συμμετεῖχε μὲ ὀξυδέρκεια, ἔντονη κριτικὴ καὶ καυστικὴ διάθεση, ἀλλὰ συγχρόνως μὲ μεγάλη εὐαισθησία, σὲ ὅλες τὶς μεγάλες πνευματικές, αἰσθητικές, κοινωνικὲς καὶ πολιτικὲς διαμάχες τῆς ἐποχῆς του μὲ σκοπὸ νὰ συμβάλει στὴν πνευματικὴ ἀπελευθέρωση καὶ ἀνάπτυξη τῆς συνείδησης τῶν συγχρόνων του.

Αὐτὰ τὰ υπεραιωνόβια κείμενα προηγοῦνται 14 ὁλόκληρα χρόνια τῆς ἔκδοσης, ἀπὸ τὸν George Mathias Paraf-Javal, τοῦ κειμένου μὲ τὸν τίτλο *Ἐκλογικὴ Ἀπεργία*, τὸ ὁποῖο ἔρχεται νὰ ἀποτελέσει τὸ χρήσιμο συμπλήρωμα στὴ σκέψη τοῦ Μιρμπώ.

Στὰ δύο κείμενα ποὺ περιλαμβάνονται στὸ μικρὸ αὐτὸ ἐγχειρίδιο, ὁ Μιρμπώ πραγματεύεται τὸ θέμα τῆς ἐξουσίας, ὄχι μόνο γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο

ξεις σου, οὔτε τίποτα. Ἐκπροσωπεῖ μόνο τὰ δικά του πάθη καὶ τὰ δικά του συμφέροντα, τὰ ὁποία εἶναι ἀντίθετα μὲ τὰ δικά σου. Γιὰ νὰ ἠρεμήσεις καὶ νὰ ζωντανέψουν ξανὰ οἱ ἐλπίδες σου ποὺ θὰ διαψευστοῦν συντομότατα, μὴ φανταστεῖς ὅτι τὸ ἄθλιο θέαμα τῶν ἐκλογῶν στὸ ὁποῖο συμπράττεις χαρακτηρίζει κάποια ἐποχὴ ἢ κάποιο καθεστὼς καὶ ὅτι θὰ εἶναι ἐφήμερο. Ὅλες οἱ ἐποχὲς ἔχουν τὴν ἴδια ἀξία ὅπως ὅλα τὰ καθεστῶτα, δηλαδὴ οὐδεμία ἀξία. Λοιπόν, νὰ ἐπιστρέψεις στὸ σπίτι σου, καλὲ μου ἄνθρωπε, καὶ στὶς ἑπόμενες ἐκλογὲς νὰ ἀπεργήσεις [...].

Θεωρεῖ τὴν καθολικὴ ψηφοφορία καὶ τὴν προσφυγὴ στὶς κάλπες ὡς μιὰ μεγάλη ἀπάτη, στημένη ἀπὸ τοὺς ἐξουσιαστὲς γιὰ νὰ ἔχουν τὴν ἀποδοχὴ τοῦ ἐξουσιαζόμενου ὄχλου καὶ παρομοιάζει, πολὺ παραστατικά, τοὺς ψηφοφόρους μὲ πρόβατα:

[...] Ἀνάμεσα στοὺς κλέφτες καὶ στοὺς δημίους του, ἔχει τὶς προτιμήσεις του καὶ ψηφίζει ὑπὲρ τοῦ πιὸ ἄπληστου ἢ τοῦ πιὸ αἱμοδιψοῦς. Ψήφισε χθές, θὰ ψηφίσει αὔριο, θὰ ψηφίζει πάντα. Τὰ πρόβατα ὁδηγοῦνται στὸ σφαγεῖο. Εἶναι σιωπηλὰ καὶ δὲν ἐλπίζουν τίποτα. Τουλάχιστον, ὅμως, δὲν ψηφίζουν τὸν σφαγέα τους ἢ τὸν ἀστὸ ποὺ θὰ τὰ καταβροχθίσει. Πιὸ ζῶο ἀπὸ τὰ ζῶα, πιὸ πρόβατο ἀπὸ τὰ πρόβατα, ὁ ψηφοφόρος ἐκλέγει τὸν σφαγέα του καὶ ἐπιλέγει τὸν ἀστὸ του. Ἔκανε τὶς ἐπαναστάσεις γιὰ νὰ κατακτήσει αὐτὸ τὸ δικαίωμα [...].

Ἐκδόσεις Ἄγρα / σελ. 40
Ἔτος ἔκδοσης 2014

Σὲ αὐτὴν τὴν καλαίσθητη ἔκδοση μικροῦ σχήματος περιλαμβάνονται δύο αὐτοτελῆ κείμενα, ὅπου τὸ ἕνα συμπληρώνει τὸ ἄλλο. Τὸ πρῶτο, *Ἡ Ἀπεργία τῶν Ψηφοφόρων* (*La Grève des électeurs*) ἐκδόθηκε στὶς 28 Νοεμβρίου 1888 στὴν ἐφημερίδα *Le Figaro*. Τὸ δεύτερο, ὑπὸ τὸν τίτλο *Πρελούδιο (Prélude)*, δημοσιεύθηκε καὶ αὐτὸ στὴν *Le Figaro*, ἑξήμισυ μῆνες ἀργότερα, στὶς 14 Ἰουλίου 1889. Στὴν ἔκδοση ὑπάρχει ἐπίσης καὶ μία συνοπτική

βρουαρίου 1917) ἔχει περάσει ἀπὸ τὰ σαράντα κύματα τῆς σύγχρονης μὲ αὐτὸν σκέψης καὶ στάσης πάνω σὲ καίρια ζητήματα. Ἀρχικὰ βασιλικός, καθολικὸς καὶ ἀντισημίτης, ἐξέφρασε στὴν συνέχεια τὶς πλέον ἐλευθεριακές ἰδέες στὰ ἄρθρα, στὰ μυθιστορήματα καὶ τὰ θεατρικὰ ἔργα του. Μέσα ἀπὸ οὐσιαστικὲς διεργασίες καὶ διαδικασίες προσέγγισε καὶ οἰκειοποιήθηκε τὶς ἀναρχικὲς ἰδέες, ἐρχόμενος ἔτσι σὲ ἀντίθεση μὲ ὅλες τὶς παραδοσιακὲς ἀξίες. Πρόκειται γιὰ ἕνα δημιουργικὸ ἄτομο, τὸ ὁποῖο συμμετεῖχε μὲ ὀξυδέρκεια, ἔντονη κριτικὴ καὶ καυστικὴ διάθεση, ἀλλὰ συγχρόνως μὲ μεγάλη εὐαισθησία, σὲ ὅλες τὶς μεγάλες πνευματικές, αἰσθητικές, κοινωνικὲς καὶ πολιτικὲς διαμάχες τῆς ἐποχῆς του μὲ σκοπὸ νὰ συμβάλει στὴν πνευματικὴ ἀπελευθέρωση καὶ ἀνάπτυξη τῆς συνείδησης τῶν συγχρόνων του.

Αὐτὰ τὰ υπεραιωνόβια κείμενα προηγοῦνται 14 ὁλόκληρα χρόνια τῆς ἔκδοσης, ἀπὸ τὸν George Mathias Paraf-Javal, τοῦ κειμένου μὲ τὸν τίτλο *Ἐκλογικὴ Ἀπεργία*, τὸ ὁποῖο ἔρχεται νὰ ἀποτελέσει τὸ χρήσιμο συμπλήρωμα στὴ σκέψη τοῦ Μιρμπῶ.

Στὰ δύο κείμενα ποὺ περιλαμβάνονται στὸ μικρὸ αὐτὸ ἐγχειρίδιο, ὁ Μιρμπῶ πραγματεύεται τὸ θέμα τῆς ἐξουσίας, ὄχι μόνο γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ἀσκεῖται στὸ ἄτομο, ἀλλὰ κυρίως γιὰ τὸν τρόπο ποὺ τὴν ἐσωτερικεύουν καὶ τὴν ἐνστερνίζονται οἱ ἴδιοι οἱ κυβερνώμενοι. Ἡ τοποθέτησή του θέτει ἐπὶ τάπητος καὶ τὴν διάσταση μιᾶς αὐταπάτης ποὺ γίνεται συνείδηση ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ οἰκειοποιοῦνται τὴν ἰδιότητα τοῦ ψηφοφόρου, πῶς δηλαδὴ ἔχουν ἐσωτερικεύσει καὶ ἄρα ἀποδεχτεῖ τὴν ἐξουσία ἡ ὁποία τοὺς ἀσκεῖται. Μολονότι ἡ *Ἀπεργία τῶν ψηφοφόρων* γράφτηκε πρὶν 130 χρόνια, παραμένει ἐπίκαιρη μπροστὰ στὰ ὅσα συνεχῶς ἐπαναλαμβάνονται ἀπὸ τοὺς ἰθύνοντες τῆς ἐξουσίας.

Μιλᾶ στὸν ψηφοφόρο μὲ τὰ ἑξῆς λόγια:

[…] Εἶναι καλὸ νὰ ὀνειρεύεσαι. Τὰ ὄνειρα καταπραΰνουν τὴν ὀδύνη. Ἀλλὰ νὰ ἀποκλείσεις τὸν

ξεις σου, οὔτε τίποτα. Ἐκπροσωπεῖ μόνο τὰ δικά του πάθη καὶ τὰ δικά του συμφέροντα, τὰ ὁποία εἶναι ἀντίθετα μὲ τὰ δικά σου. Γιὰ νὰ ἠρεμήσεις καὶ νὰ ζωντανέψουν ξανὰ οἱ ἐλπίδες σου ποὺ θὰ διαψευστοῦν συντομότατα, μὴ φανταστεῖς ὅτι τὸ ἄθλιο θέαμα τῶν ἐκλογῶν στὸ ὁποῖο συμπράττεις χαρακτηρίζει κάποια ἐποχὴ ἢ κάποιο καθεστὼς καὶ ὅτι θὰ εἶναι ἐφήμερο. Ὅλες οἱ ἐποχὲς ἔχουν τὴν ἴδια ἀξία ὅπως ὅλα τὰ καθεστῶτα, δηλαδὴ οὐδεμία ἀξία. Λοιπόν, νὰ ἐπιστρέψεις στὸ σπίτι σου, καλὲ μου ἄνθρωπε, καὶ στὶς ἑπόμενες ἐκλογὲς νὰ ἀπεργήσεις […].

Θεωρεῖ τὴν καθολικὴ ψηφοφορία καὶ τὴν προσφυγὴ στὶς κάλπες ὡς μιὰ μεγάλη ἀπάτη, στημένη ἀπὸ τοὺς ἐξουσιαστὲς γιὰ νὰ ἔχουν τὴν ἀποδοχὴ τοῦ ἐξουσιαζόμενου ὄχλου καὶ παρομοιάζει, πολὺ παραστατικά, τοὺς ψηφοφόρους μὲ πρόβατα:

[…] Ἀνάμεσα στοὺς κλέφτες καὶ στοὺς δημίους του, ἔχει τὶς προτιμήσεις του καὶ ψηφίζει ὑπὲρ τοῦ πιὸ ἄπληστου ἢ τοῦ πιὸ αἱμοδιψοῦς. Ψήφισε χθές, θὰ ψηφίσει αὔριο, θὰ ψηφίζει πάντα. Τὰ πρόβατα ὁδηγοῦνται στὸ σφαγεῖο. Εἶναι σιωπηλὰ καὶ δὲν ἐλπίζουν τίποτα. Τουλάχιστον, ὅμως, δὲν ψηφίζουν τὸν σφαγέα τους ἢ τὸν ἀστὸ ποὺ θὰ τὰ καταβροχθίσει. Πιὸ ζῶο ἀπὸ τὰ ζῶα, πιὸ πρόβατο ἀπὸ τὰ πρόβατα, ὁ ψηφοφόρος ἐκλέγει τὸν σφαγέα του καὶ ἐπιλέγει τὸν ἀστὸ του. Ἔκανε τὶς ἐπαναστάσεις γιὰ νὰ κατακτήσει αὐτὸ τὸ δικαίωμα […].

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:
Η παρουσίαση των εκάστοτε βιβλίων γίνεται στην βάση επιλογών του Κύκλου Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, χωρίς κάποια συνεννόηση με τον συγγραφέα ή τον εκδοτικό οίκο. Η επιλογή των βιβλίων αφορά την συμβολή στον εμπλουτισμό, τον προβληματισμό και την ανάπτυξη και εξέλιξη των απελευθε-

Ἐκδόσεις Ἄγρα / σελ. 40
Ἔτος ἔκδοσης 2014

Σὲ αὐτὴν τὴν καλαίσθητη ἔκδοση μικροῦ σχήματος περιλαμβάνονται δύο αὐτοτελῆ κείμενα, ὅπου τὸ ἕνα συμπληρώνει τὸ ἄλλο. Τὸ πρῶτο, *Ἡ Ἀπεργία τῶν Ψηφοφόρων* (*La Grève des électeurs*) ἐκδόθηκε στὶς 28 Νοεμβρίου 1888 στὴν ἐφημερίδα *Le Figaro*. Τὸ δεύτερο, ὑπὸ τὸν τίτλο *Πρελούδιο (Prélude)*, δημοσιεύθηκε καὶ αὐτὸ στὴν *Le Figaro*, ἑξήμισυ μῆνες ἀργότερα, στὶς 14 Ἰουλίου 1889. Στὴν ἔκδοση, ὑπάρχει ἐπίσης καὶ μία συνοπτικὴ παρουσίαση τοῦ συγγραφέα.

Τὰ δύο αὐτὰ κείμενα εἶναι ἀποτελέσματα ὥριμης ἀναρχικῆς σκέψης. Ὁ Μιρμπὼ, ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἀναρχίας κατανοεῖ καὶ ἀναδεικνύει τὴν ψηφοφορία καὶ τὴν προσφυγὴ στὶς κάλπες ὡς μία ὁλοφάνερη ἀπάτη, μὲ τὴν ὁποία οἱ κρατοῦντες ἀποκτοῦν χωρὶς ἰδιαίτερο κόστος τὴν συγκατάθεση αὐτῶν τοὺς ὁποίους καταπιέζουν καὶ ἐκμεταλλεύονται.

Ὁ Ὀκτὰβ Μιρμπὼ (16 Φεβρουαρίου 1848-16 Φε-

ὁποῖο συμμετεῖχε μὲ ὀξυδέρκεια, ἔντονη κριτικὴ καὶ καυστικὴ διάθεση, ἀλλὰ συγχρόνως μὲ μεγάλη εὐαισθησία, σὲ ὅλες τὶς μεγάλες πνευματικές, αἰσθητικές, κοινωνικὲς καὶ πολιτικὲς διαμάχες τῆς ἐποχῆς του μὲ σκοπὸ νὰ συμβάλει στὴν πνευματικὴ ἀπελευθέρωση καὶ ἀνάπτυξη τῆς συνείδησης τῶν συγχρόνων του.

Αὐτὰ τὰ υπεραιωνόβια κείμενα προηγοῦνται 14 ὁλόκληρα χρόνια τῆς ἔκδοσης, ἀπὸ τὸν George Mathias Paraf-Javal, τοῦ κειμένου μὲ τὸν τίτλο *Ἐκλογικὴ Ἀπεργία*, τὸ ὁποῖο ἔρχεται νὰ ἀποτελέσει τὸ χρήσιμο συμπλήρωμα στὴ σκέψη τοῦ Μιρμπώ.

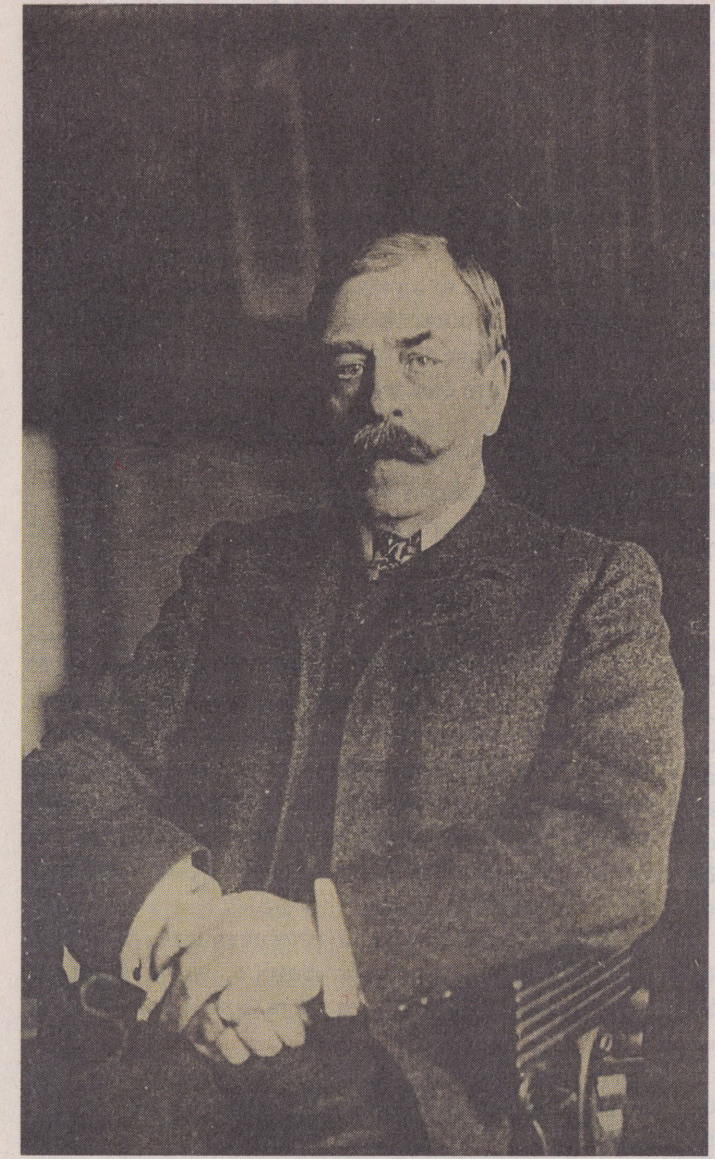
Στὰ δύο κείμενα ποὺ περιλαμβάνονται στὸ μικρὸ αὐτὸ ἐγχειρίδιο, ὁ Μιρμπὼ πραγματεύεται τὸ θέμα τῆς ἐξουσίας, ὄχι μόνο γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ἀσκεῖται στὸ ἄτομο, ἀλλὰ κυρίως γιὰ τὸν τρόπο ποὺ τὴν ἐσωτερικεύουν καὶ τὴν ἐνστερνίζονται οἱ ἴδιοι οἱ κυβερνώμενοι. Ἡ τοποθέτησή του θέτει ἐπὶ τάπητος καὶ τὴν διάσταση μιᾶς αὐταπάτης ποὺ γίνεται συνείδηση ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ οἰκειοποιοῦνται τὴν ἰδιότητα τοῦ ψηφοφόρου, πῶς δηλαδὴ ἔχουν ἐσωτερικεύσει καὶ ἄρα ἀποδεχτεῖ τὴν ἐξουσία ἡ ὁποία τοὺς ἀσκεῖται. Μολονότι ἡ *Ἀπεργία τῶν ψηφοφόρων* γράφτηκε πρὶν 130 χρόνια, παραμένει ἐπίκαιρη μπροστὰ στὰ ὅσα συνεχῶς ἐπαναλαμβάνονται ἀπὸ τοὺς ἰθύνοντες τῆς ἐξουσίας.

Μιλᾶ στὸν ψηφοφόρο μὲ τὰ ἑξῆς λόγια:
[...] Εἶναι καλὸ νὰ ὀνειρεύεσαι. Τὰ ὄνειρα καταπραΰνουν τὴν ὀδύνη. Ἀλλὰ νὰ ἀποκλείσεις τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὰ ὄνειρά σου. Ὅπου ἄνθρωπος, ἐκεῖ καὶ πόνος καὶ μίσος καὶ φόνος. Κυρίως, νὰ θυμᾶσαι ὅτι ὁ ἄνθρωπος ποὺ ζητιανεύει τὶς ψήφους εἶναι ἀπὸ τὸ γεγονὸς αὐτὸ καὶ μόνο ἕνας ἄνθρωπος ἀνέντιμος, διότι, σὲ ἀντάλλαγμα τῆς ἐξουσίας καὶ τοῦ πλούτου ποὺ ἀπέκτησε χάρη σ' ἐσένα, σοῦ ὑπόσχεται ἕναν σωρὸ θαυμάσια πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ σ' τὰ δώσει, καὶ δὲν εἶναι ἄλλωστε μέσα στὶς δυνατότητές του νὰ σ' τὰ δώσει. Ὁ ἄνδρας ποὺ ἐξυψώνεις δὲν ἐκπροσωπεῖ οὔτε τὴν ἐξαθλίωσή σου, οὔτε τὶς ἐπιδιώ-

Θεωρεῖ τὴν καθολικὴ ψηφοφορία καὶ τὴν προσφυγὴ στὶς κάλπες ὡς μιὰ μεγάλη ἀπάτη, στημένη ἀπὸ τοὺς ἐξουσιαστὲς γιὰ νὰ ἔχουν τὴν ἀποδοχὴ τοῦ ἐξουσιαζόμενου ὄχλου καὶ παρομοιάζει, πολὺ παραστατικά, τοὺς ψηφοφόρους μὲ πρόβατα:

[...] Ἀνάμεσα στοὺς κλέφτες καὶ στοὺς δημίους του, ἔχει τὶς προτιμήσεις του καὶ ψηφίζει ὑπὲρ τοῦ πιὸ ἄπληστου ἢ τοῦ πιὸ αἱμοδιψοῦς. Ψήφισε χθές, θὰ ψηφίσει αὔριο, θὰ ψηφίζει πάντα. Τὰ πρόβατα ὁδηγοῦνται στὸ σφαγεῖο. Εἶναι σιωπηλὰ καὶ δὲν ἐλπίζουν τίποτα. Τουλάχιστον, ὅμως, δὲν ψηφίζουν τὸν σφαγέα τους ἢ τὸν ἀστὸ ποὺ θὰ τὰ καταβροχθίσει. Πιὸ ζῶο ἀπὸ τὰ ζῶα, πιὸ πρόβατο ἀπὸ τὰ πρόβατα, ὁ ψηφοφόρος ἐκλέγει τὸν σφαγέα του καὶ ἐπιλέγει τὸν ἀστὸ του. Ἔκανε τὶς ἐπαναστάσεις γιὰ νὰ κατακτήσει αὐτὸ τὸ δικαίωμα [...].

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:
Η παρουσίαση των εκάστοτε βιβλίων γίνεται στην βάση επιλογών του Κύκλου Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, χωρίς κάποια συνεννόηση με τον συγγραφέα ή τον εκδοτικό οίκο. Η επιλογή των βιβλίων αφορά την συμβολή στον εμπλουτισμό, τον προβληματισμό και την ανάπτυξη και εξέλιξη των απελευθερωτικών ιδεών. Είναι προφανές ότι τα βιβλία αυτά μπορεί να τα προμηθεύεται κάποιος, εφ' όσον το επιθυμεί, από τους εκδοτικούς οίκους και τα βιβλιοπωλεία και ΟΧΙ από την ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ, όπου διατίθενται ΜΟΝΟΝ ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΜΑΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ.

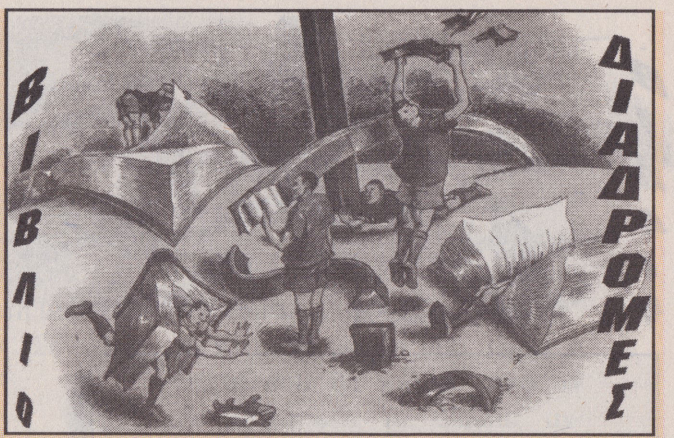

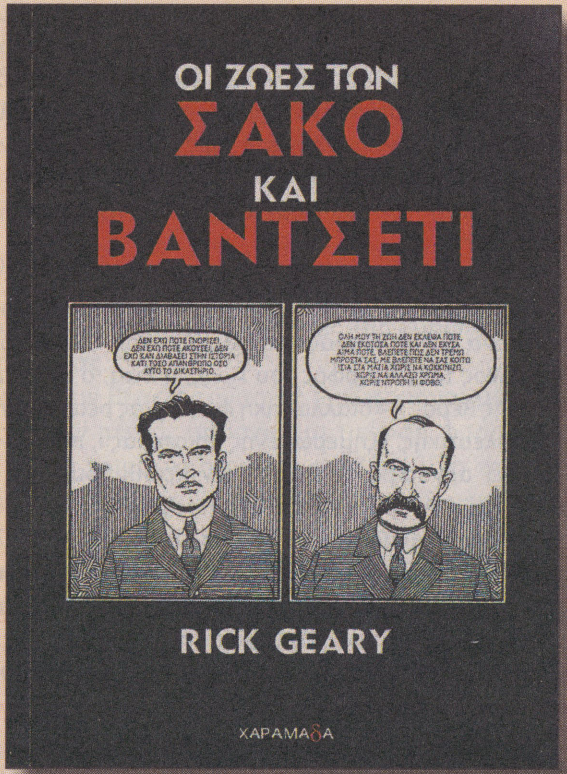
Ἡ ἄποψὴ του γιὰ τὸν «θρίαμβο» τῆς δημοκρατίας, τὶς ἐκλογές στηρίζεται σὲ ἐπαρκῆ καὶ ἀτράνταχτα ἐπιχειρήματα καὶ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν ψηφοφόρο μὲ ἕναν οἰκτιρμό:

[...] Ω καλὲ ψηφοφόρε, ἀνεκδιήγητε ἠλίθιε, δύστυχε καὶ ἐξαθλιωμένε, ἄν, ἀντὶ νὰ ἀφήνεσαι καὶ

ΟΙ ΖΩΕΣ ΤΩΝ ΣΑΚΟ ΚΑΙ ΒΑΝΤΣΕΤΙ

RICK GEARY

Εκδόσεις ΧΑΡΑΜΑΔΑ
Μάιος 2019 για την ελληνική έκδοση
ΚΟΜΙΚ

«Ο Rick Geary εξετάζει την πιο πολύκροτη δίκη του 20ου αιώνα. Οι αναρχικοί Σάκο και Βαντσέτι κατηγορούνται για ληστεία και δολοφονία αλλά τα υποτιθέ-

Το εξαιρετικό αυτό κόμικ του *Rick Geary* περιλαμβάνει στις πρώτες σελίδες της έκδοσης χάρτη της ανατολικής Μασαχουσέτης με τις σημαντικότερες τοποθεσίες, που σχετίζονται με την υπόθεση των *Σάκο* και *Βαντσέτι*, σχεδιάγραμμα του τόπου της ληστείας και των φόνων που διαπράχθηκαν την 15η Απριλίου του 1920 και για τους οποίους κατηγορήθηκαν, καθώς και των σημείων, όπου βρίσκονταν οι βασικοί μάρτυρες και επίσης τα γεωγραφικά σημεία του παγκόσμιου χάρτη, όπου καταγράφονται οι απεργίες, οι διαμαρτυρίες, οι ταραχές, αλλά και οι βομβιστικές ενέργειες, που πραγματοποιούνται στο διάστημα 1926-1927 σε ένδειξη αλληλεγγύης στους δύο καταδικασμένους σε θάνατο ιταλούς αναρχικούς.

Το κόμικ χωρίζεται σε έξι μέρη· το πρώτο μέρος τιτλοφορείται ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ, το δεύτερο ΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ, το τρίτο ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΣΑΣ ΑΡΧΗΣ, το τέταρτο ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ, το πέμπτο Η ΝΟΜΙΚΗ ΖΟΥΓΚΛΑ και το έκτο και τελευταίο ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΥΠΟΘΕΣΗ.

Η βιβλιογραφία στην οποία βασίστηκε ο *Rick Geary* παρατίθεται στο τέλος της έκδοσης και είναι η κάτωθι:

Blumenfield, Harold, Sacco and Vanzetti, Murderers or Murdered? (New York, Scholastic Book Services 1972).

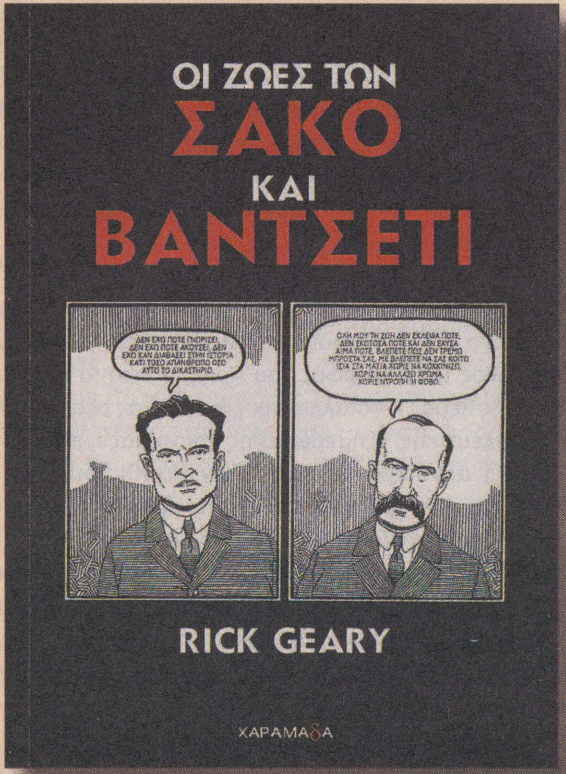
Franfurter, Marion Denham and Garnder Jackson, eds, The Letters of Sacco and Vanzetti (Secaucus NJ, Citadel Press, 1956).

Mappen, Marc, Murder and Spies, Lovers and Lies: Settling the Great Controversies of American History (New York, Avon Books, 1996).

Ἡ ἄποψή του γιὰ τὸν «θρίαμβο» τῆς δημοκρατίας, τὶς ἐκλογές στηρίζεται σὲ ἐπαρκῆ καὶ ἀτράνταχτα ἐπιχειρήματα καὶ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν ψηφοφόρο μὲ ἕναν οἰκτιρμό:

> [...] Ω καλὲ ψηφοφόρε, ἀνεκδιήγητε ἠλίθιε, δύστυχε καὶ ἐξαθλιωμένε, ἄν, ἀντὶ νὰ ἀφήνεσαι καὶ νὰ ὑποκύπτεις στὶς παράλογες ἐπωδοὺς πού, κάθε πρωί, γιὰ μιὰ δεκάρα, σοῦ ψέλνουν οἱ ἐφημερίδες, μικρὲς ἢ μεγάλες, γαλάζιες ἢ μαῦρες, λευκὲς ἢ κόκκινες, οἱ ὁποῖες χρυσώνονται γιὰ νὰ σὲ ἐξοντώσουν, ἄν, ἀντὶ νὰ πιστεύεις στὶς χιμαιρικὲς κολακεῖες μὲ τὶς ὁποῖες χαϊδεύουν τὴ ματαιοδοξία σου, μὲ τὶς ὁποῖες περιβάλλουν τὴν ἀξιοθρήνητη καὶ καταρραμένη κυριαρχία σου, ἄν, ἀντὶ νὰ στέκεσαι, αἰώνιε ἀργόσχολε, μπροστὰ στὶς βαρύγδουπες κοροΐδίες τῶν ἐκλογικῶν ἀφισῶν, διάβαζες κάποτε-κάποτε, στὴ γωνιὰ τοῦ τζακιοῦ σου, Σοπενχάουερ ἢ Μαξ Νορντάου, δύο φιλοσόφους ποὺ γνωρίζουν πολλὰ γιὰ τοὺς ἐξουσιαστὲς καὶ γιὰ σένα, θὰ μάθαινες ἴσως πράγματα ἐκπληκτικὰ καὶ χρήσιμα [...].

Εκδόσεις ΧΑΡΑΜΑΔΑ
Μάιος 2019 για την ελληνική έκδοση
ΚΟΜΙΚ

«*O Rick Geary εξετάζει την πιο πολύκροτη δίκη του 20ου αιώνα. Οι αναρχικοί Σάκο και Βαντσέτι κατηγορούνται για ληστεία και δολοφονία αλλά τα υποτιθέμενα ακλόνητα ενοχοποιητικά στοιχεία είναι τόσο αμφισβητήσιμα, που η καταδίκη τους πυροδοτεί μαζικές διαμαρτυρίες σε ολόκληρο τον κόσμο. Με ψυχραιμία, ο Geary μας παρουσιάζει τη δίκη, τις ανατροπές και τα ύποπτα στοιχεία, αφού πρώτα μας δείχνει το ανθρώπινο πρόσωπο των δύο ανδρών, που άλλοι δαιμονοποίησαν και άλλοι ηρωποίησαν*».

(Από το οπισθόφυλλο της έκδοσης)

Το εξαιρετικό αυτό κόμικ του *Rick Geary* περιλαμβάνει στις πρώτες σελίδες της έκδοσης χάρτη της ανατολικής Μασαχουσέτης με τις σημαντικότερες τοποθεσίες, που σχετίζονται με την υπόθεση των *Σάκο* και *Βαντσέτι*, σχεδιάγραμμα του τόπου της ληστείας και των φόνων που διαπράχθηκαν την 15η Απριλίου του 1920 και για τους οποίους κατηγορήθηκαν, καθώς και των σημείων, όπου βρίσκονταν οι βασικοί μάρτυρες και επίσης τα γεωγραφικά σημεία του παγκόσμιου χάρτη, όπου καταγράφονται οι απεργίες, οι διαμαρτυρίες, οι ταραχές, αλλά και οι βομβιστικές ενέργειες, που πραγματοποιούνται στο διάστημα 1926-1927 σε ένδειξη αλληλεγγύης στους δύο καταδικασμένους σε θάνατο ιταλούς αναρχικούς.

Το κόμικ χωρίζεται σε έξι μέρη· το πρώτο μέρος τιτλοφορείται ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ, το δεύτερο ΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ, το τρίτο ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΣΑΣ ΑΡΧΗΣ, το τέταρτο ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ, το πέμπτο Η ΝΟΜΙΚΗ ΖΟΥΓΚΛΑ και το έκτο και τελευταίο ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΥΠΟΘΕΣΗ.

Η βιβλιογραφία στην οποία βασίστηκε ο *Rick Geary* παρατίθεται στο τέλος της έκδοσης και είναι η κάτωθι:

Blumenfield, Harold, Sacco and Vanzetti, Murderers or Murdered? (New York, Scholastic Book Services 1972).

Franfurter, Marion Denham and Garnder Jackson, eds, The Letters of Sacco and Vanzetti (Secaucus NJ, Citadel Press, 1956).

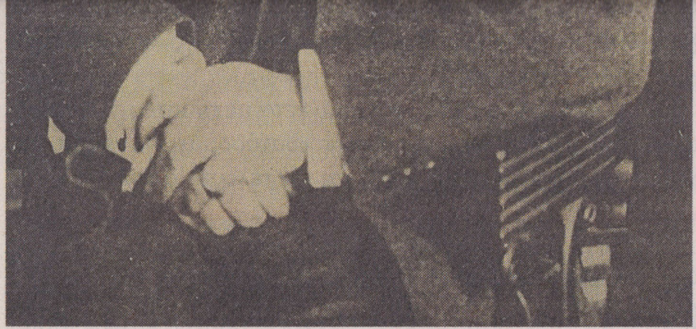
Mappen, Marc, Murder and Spies, Lovers and Lies: Settling the Great Controversies of American History (New York, Avon Books, 1996).

Russel, Francis, Tragedy in Dedham, The Story of the Sacco and Vanzetti Case, (New York, Mc Graw-Hill Book Company, 1971).

Temkin, Moshic, The Sacco and Vanzetti Affair: America on Trial. (New Haven CT, Yale University Press, 2009).

Watson, Bruce, Sacco and Vanzetti (New York, Penguin Books, 2007).

Ἡ ἄποψή του γιὰ τὸν «θρίαμβο» τῆς δημοκρατίας, τὶς ἐκλογές στηρίζεται σὲ ἐπαρκῆ καὶ ἀτράνταχτα ἐπιχειρήματα καὶ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν ψηφοφόρο μὲ ἕναν οἰκτιρμό:

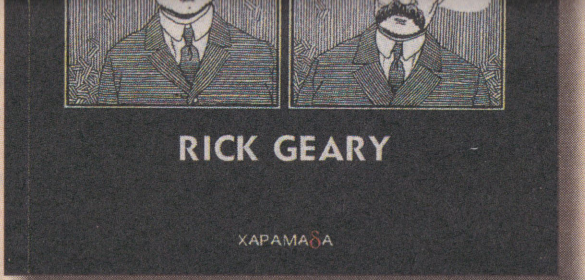
[…] Ω καλὲ ψηφοφόρε, ἀνεκδιήγητε ἠλίθιε, δύστυχε καὶ ἐξαθλιωμένε, ἄν, ἀντὶ νὰ ἀφήνεσαι καὶ νὰ ὑποκύπτεις στὶς παράλογες ἐπωδοὺς πού, κάθε πρωί, γιὰ μιὰ δεκάρα, σοῦ ψέλνουν οἱ ἐφημερίδες, μικρὲς ἢ μεγάλες, γαλάζιες ἢ μαῦρες, λευκὲς ἢ κόκκινες, οἱ ὁποῖες χρυσώνονται γιὰ νὰ σὲ ἐξοντώσουν, ἄν, ἀντὶ νὰ πιστεύεις στὶς χιμαιρικὲς κολακεῖες μὲ τὶς ὁποῖες χαϊδεύουν τὴ ματαιοδοξία σου, μὲ τὶς ὁποῖες περιβάλλουν τὴν ἀξιοθρήνητη καὶ καταρρακωμένη κυριαρχία σου, ἄν, ἀντὶ νὰ στέκεσαι, αἰώνιε ἀργόσχολε, μπροστὰ στὶς βαρύγδουπες κοροϊδίες τῶν ἐκλογικῶν ἀφισῶν, διάβαζες κάποτε-κάποτε, στὴ γωνιὰ τοῦ τζακιοῦ σου, Σοπενχάουερ ἢ Μαξ Νορντάου, δύο φιλοσόφους ποὺ γνωρίζουν πολλὰ γιὰ τοὺς ἐξουσιαστὲς καὶ γιὰ σένα, θὰ μάθαινες ἴσως πράγματα ἐκπληκτικὰ καὶ χρήσιμα […].

Καὶ καταλήγει:

[…] Κι ἂν ὑπάρχει, σὲ κάποιον ἄγνωστο τόπο, ἕνας ἔντιμος ἄνθρωπος, ἱκανὸς νὰ σὲ κυβερνήσει καὶ νὰ σὲ ἀγαπήσει, λησμόνησέ τον. Δὲν θὰ καταδεχόταν νὰ εὐτελίσει τὴν ἀξιοπρέπειά του γιὰ νὰ λερωθεῖ στὸ βοῦρκο τῆς διαμάχης τῶν κομμάτων. Θὰ ἦταν πολὺ ὑπερήφανος γιὰ νὰ ζητήσει τὴν ἐκπροσώπησή σου, τὴν ὁποία ἐσὺ πάντα ἐκχωροῦσες ἀποκλειστικὰ στὸ κυνικὸ θράσος, στὴ χυδαιότητα, στὸ ψέμμα.

Σ' τὸ ἐπαναλαμβάνω, καλέ μου ἄνθρωπε, πήγαινε σπίτι σου νὰ ἀπεργήσεις […].

Συσπείρωση Αναρχικών

Εκδόσεις ΧΑΡΑΜΑΔΑ
Μάιος 2019 για την ελληνική έκδοση
ΚΟΜΙΚ

«Ο Rick Geary εξετάζει την πιο πολύκροτη δίκη του 20ου αιώνα. Οι αναρχικοί Σάκο και Βαντσέτι κατηγορούνται για ληστεία και δολοφονία αλλά τα υποτιθέμενα ακλόνητα ενοχοποιητικά στοιχεία είναι τόσο αμφισβητήσιμα, που η καταδίκη τους πυροδοτεί μαζικές διαμαρτυρίες σε ολόκληρο τον κόσμο. Με ψυχραιμία, ο Geary μας παρουσιάζει τη δίκη, τις ανατροπές και τα ύποπτα στοιχεία, αφού πρώτα μας δείχνει το ανθρώπινο πρόσωπο των δύο ανδρών, που άλλοι δαιμονοποίησαν και άλλοι ηρωποίησαν».

(Από το οπισθόφυλλο της έκδοσης)

Το κόμικ χωρίζεται σε έξι μέρη· το πρώτο μέρος τιτλοφορείται ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ, το δεύτερο ΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ, το τρίτο ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΣΑΣ ΑΡΧΗΣ, το τέταρτο ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ, το πέμπτο Η ΝΟΜΙΚΗ ΖΟΥΓΚΛΑ και το έκτο και τελευταίο ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΥΠΟΘΕΣΗ.

Η βιβλιογραφία στην οποία βασίστηκε ο *Rick Geary* παρατίθεται στο τέλος της έκδοσης και είναι η κάτωθι:

Blumenfield, Harold, Sacco and Vanzetti, Murderers or Murdered? (New York, Scholastic Book Services 1972).

Franfurter, Marion Denham and Garnder Jackson, eds, The Letters of Sacco and Vanzetti (Secaucus NJ, Citadel Press, 1956).

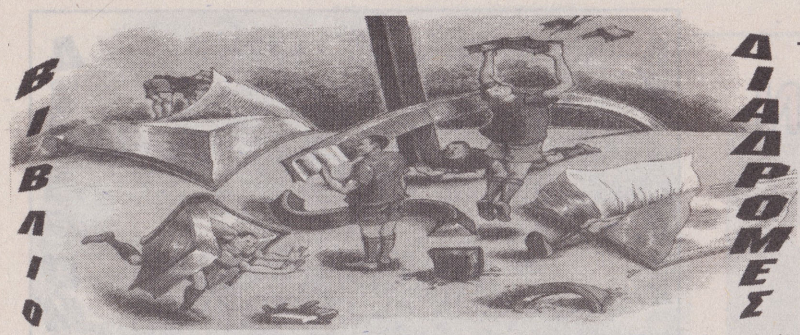
Mappen, Marc, Murder and Spies, Lovers and Lies: Settling the Great Controversies of American History (New York, Avon Books, 1996).

Russel, Francis, Tragedy in Dedham, The Story of the Sacco and Vanzetti Case, (New York, Mc Graw-Hill Book Company, 1971).

Temkin, Moshic, The Sacco and Vanzetti Affair: America on Trial. (New Haven CT, Yale University Press, 2009).

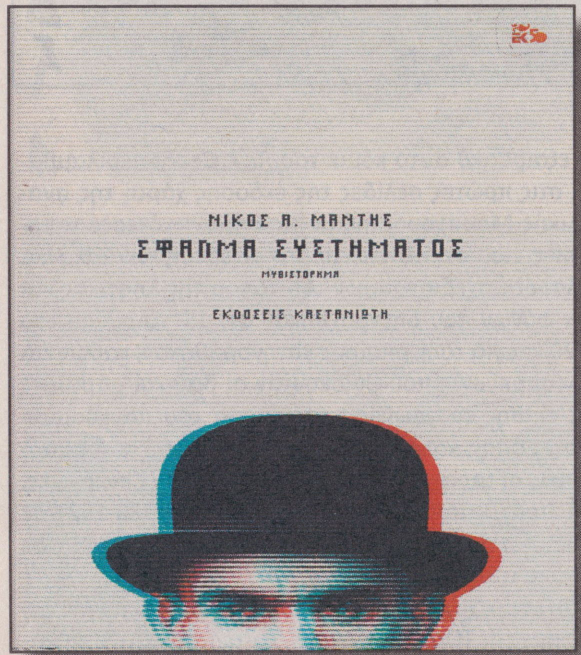
Watson, Bruce, Sacco and Vanzetti (New York, Penguin Books, 2007).

ΣΦΑΛΜΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΝΙΚΟΣ ΜΑΝΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ / 2019
Εκδόσεις Καστανιώτη / Σελ. 510

«Η ιστορία μιας άγριας ενηλικίωσης από το γύρισμα του αιώνα μέχρι το σημαδιακό 2015. Ο απολογισμός μιας γενιάς που ξεκίνησε από το σχολικό συγκρότημα της Γκράβας και κατέληξε πρωτοσέλιδο, μέσα από τα μάτια τριών ιδιαίτερων παιδιών, του Άρη, της Ρίτας και του Δημήτρη. Μια αφήγηση έρωτα και αναρχίας, ένα τεχνολογικό θρίλερ με στοιχεία ιλαροτραγωδίας, ένα αντισυστημικό όνειρο που δεν εντόπισε εγκαίρως το σφάλμα. Ένα βιβλίο για την πολιτική, την επανάσταση και την ουτοπία που γίνεται ανεπανόρθωτη βλάβη».

(Από το οπισθόφυλλο της έκδοσης)

Ο Κάρολος, αναρχικός μαθητής, ένας «μικρός θρύλος» ανάμεσα στους νεαρούς καταληψίες του '98-'99, ο εντεκάχρονος τότε αδερφός του Άρης, η Ρίτα, ο Δημήτρης, ο Κωστής Βέρος η «διαλλακτική φωνή μιας ρεαλιστικής κοινοβουλευτικής, εξημερωμένης αριστεράς», που θα αναρριχηθεί αργότερα το 2015 στον πρωθυπουργικό θώκο, αλλά και η Ανδρομάχη Κανάκη προσεχώς Έκτορας Κανάκης (Βαρουφάκης) πρώην ακτιβίστρια λεσβία που αλλάζει φύλο και αναρριχάται, επίσης, στην θέση του υπουργού οικονομικών της πρώτης φορά αριστεράς κυβέρνησης.

Ο Κάρολος δολοφονείται από μπάτσους στα είκοσί του χρόνια, όταν σε ένα «στημένο» έλεγχο τραβάει όπλο, και ο Άρης έκτοτε «ζει» στην σκιά του βυθιζόμενος ολοένα και περισσότερο σ' έναν εικονικό κόσμο, σ' ένα Matrix μέσα από το οποίο αδυνατεί να ξεφύγει, γεμάτο φαντάσματα με συντρόφους του και συμπρωταγωνιστές εικονικές φιγούρες βγαλμένες από τα videogames, κλεισμένος μέρες στο δωμάτιο του, μπροστά στην οθόνη του υπολογιστή του, λατρεύοντας όπως εκατομμύρια έφηβοι τον καινούργιο ψηφιακό κόσμο και πλήρως εξαρτημένος από την φαρμακευτική του αγωγή.

Δέκα χρόνια μετά, η Αθήνα φλέγεται τον Δεκέμβρη του 2008 μετά την δολοφονία Γρηγορόπουλου, μαζί και το χριστουγεννιάτικο δένδρο της πλατείας Συντάγματος *«σαν ένας γιγάντιος αναπτήρας που υψώνεται στο κέντρο της Αθήνας και καταυγάζει τα πάντα, προφητεύοντας το κοινό μας μέλλον: αυτό της φωτιάς που θα κάψει τον κόσμο»*. Οι ζωές των καταραμένων προσώπων του μυθιστορήματος του Μάντη, του Άρη, της Ρίτας και του Δημήτρη συμπλέκονται με έναν φρενήρη ρυθμό στα χρόνια της «κρίσης», της ανόδου της αριστεράς της εξουσίας, του δημοψηφίσματος και της ολοκληρωτικής «παράδοσης» στους δανειστές.

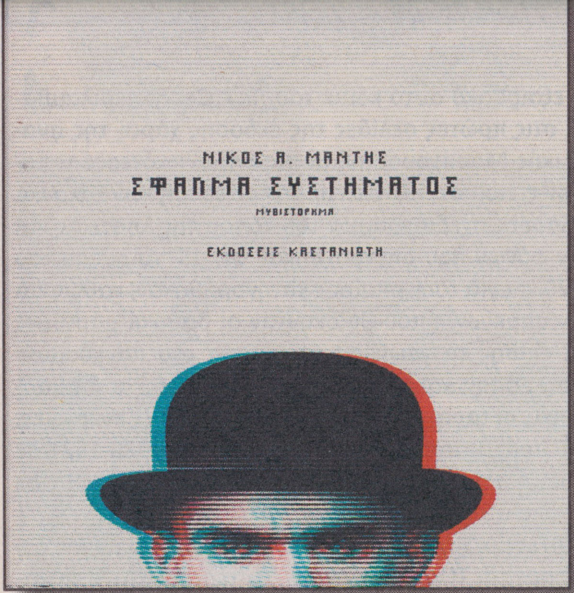
Ο Μάντης κρατά την μπαγκέτα με απίστευτο ταλέντο και εμείς δεν έχουμε παρά να κρατήσουμε την ανάσα μας και να ρουφήξουμε μέχρι και την τελευταία σελίδα.

ΕΡΡΙΚΟ ΜΑΛΑΤΕΣΤΑ

ΚΕΙΜΕΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

Η έκδοση περιλαμβάνει βιογραφία του *Ερρίκο Μαλατέστα* (14 Δεκεμβρίου 1853 - 22 Ιουλίου 1932) που γράφτηκε από τον *Μαξ Νετλώ* στα τέλη του 1920 και δημοσιεύθηκε στην *Freedom*. Όπως σημειώνει ο μεταφραστής Β. Τομανάς, «*Το 1969 είχα δει το* κειμένου του Ερρίκο Μαλατέστα *Η Επαναστατική Τρομοκρατία*.

«Θα απασχοληθώ, λοιπόν, αποκλειστικά και υποθετικά με την επαύριο μιας νικηφόρας επανάστασης. Θα μιλήσω για τις μεθόδους βίας που μερικοί θα ήθελαν να χρησιμοποιήσουν για «να αποδώσουν δικαιοσύνη» και που άλλοι τις θεωρούν απαραίτητες για να διαφυλάξουν την επανάσταση από τις παγίδες που θα της στήσουν οι εχθροί τους.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ / 2019
Εκδόσεις Καστανιώτη / Σελ. 510

νιας που ξεκίνησε από το σχολικό συγκρότημα της Γκρά-βας και κατέληξε πρωτοσέλιδο, μέσα από τα μάτια τριών ιδιαίτερων παιδιών, του Άρη, της Ρίτας και του Δημήτρη. Μια αφήγηση έρωτα και αναρχίας, ένα τεχνολογικό θρίλερ με στοιχεία ιλαροτραγωδίας, ένα αντισυστημικό όνειρο που δεν εντόπισε εγκαίρως το σφάλμα. Ένα βιβλίο για την πολιτική, την επανάσταση και την ουτοπία που γίνεται ανεπανόρθωτη βλάβη».

(Από το οπισθόφυλλο της έκδοσης)

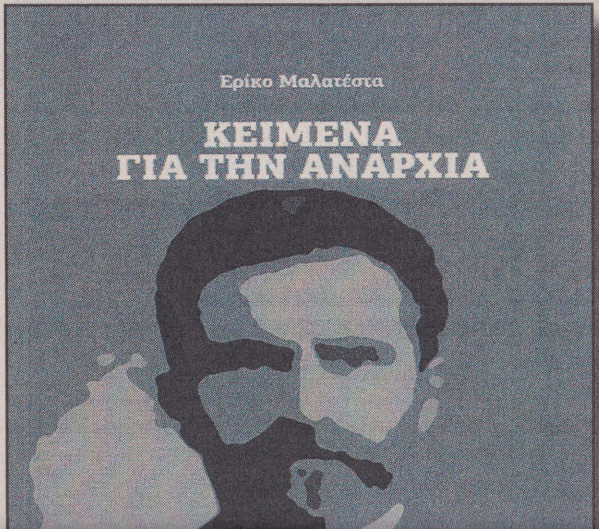
Ο Κάρολος, αναρχικός μαθητής, ένας «μικρός θρύλος» ανάμεσα στους νεαρούς καταληψίες του '98-'99, ο εντεκάχρονος τότε αδερφός του Άρης, η Ρίτα, ο Δημήτρης, ο Κωστής Βέρος η «διαλλακτική φωνή μιας ρεαλιστικής κοινοβουλευτικής, εξημερωμένης αριστεράς», που θα αναρριχηθεί αργότερα το 2015 στον πρωθυπουργικό θώκο, αλλά και η Ανδρομάχη Κανάκη προσεχώς Έκτορας Κανάκης (Βαρουφάκης) πρώην ακτιβίστρια λεσβία που αλλάζει φύλο και αναρριχάται, επίσης, στην θέση του υπουργού οικονομικών της πρώτης φορά αριστεράς κυβέρνησης.

Ο Κάρολος δολοφονείται από μπάτσους στα είκοσί του χρόνια, όταν σε ένα «στημένο» έλεγχο τραβάει Μάντη μέσα από το οποίο αδυνατεί να ξεφύγει, γεμάτο φαντάσματα με συντρόφους του και συμπρωταγωνιστές εικονικές φιγούρες βγαλμένες από τα videogames, κλεισμένος μέρες στο δωμάτιο του, μπροστά στην οθόνη του υπολογιστή του, λατρεύοντας όπως εκατομμύρια έφηβοι τον καινούργιο ψηφιακό κόσμο και πλήρως εξαρτημένος από την φαρμακευτική του αγωγή.

Δέκα χρόνια μετά, η Αθήνα φλέγεται τον Δεκέμβρη του 2008 μετά την δολοφονία Γρηγορόπουλου, μαζί και το χριστουγεννιάτικο δένδρο της πλατείας Συντάγματος *«σαν ένας γιγάντιος αναπτήρας που υψώνεται στο κέντρο της Αθήνας και καταυγάζει τα πάντα, προφητεύοντας το κοινό μας μέλλον: αυτό της φωτιάς που θα κάψει τον κόσμο»*. Οι ζωές των καταραμένων προσώπων του μυθιστορήματος του Μάντη, του Άρη, της Ρίτας και του Δημήτρη συμπλέκονται με έναν φρενήρη ρυθμό στα χρόνια της «κρίσης», της ανόδου της αριστεράς της εξουσίας, του δημοψηφίσματος και της ολοκληρωτικής «παράδοσης» στους δανειστές.

Ο Μάντης κρατά την μπαγκέτα με απίστευτο ταλέντο και εμείς δεν έχουμε παρά να κρατήσουμε την ανάσα μας και να ρουφήξουμε μέχρι και την τελευταία σελίδα.

ΕΡΡΙΚΟ ΜΑΛΑΤΕΣΤΑ
ΚΕΙΜΕΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

Η έκδοση περιλαμβάνει βιογραφία του *Ερρίκο Μαλατέστα* (14 Δεκεμβρίου 1853 - 22 Ιουλίου 1932) που γράφτηκε από τον Μαξ Νετλώ στα τέλη του 1920 και δημοσιεύθηκε στην *Freedom*. Όπως σημειώνει ο μεταφραστής Β. Τομανάς, *«Το 1969 είχα δει το όνομα «Μαλατέστα» σε ένα βιβλίο Pier Carlo Masini, Storia degli anarchici italiani da Bacunin a Malatesta (1862-1892). Δεν ήξερα τότε ποιος ήταν ο Μαλατέστα. Αργότερα έμαθα. Στις αρχές της δεκαετίας του 1980 μετέφρασα και εξέδωσα ορισμένα κείμενα του (στις εκδόσεις Κατσάνος). Σήμερα ξανακοίταξα, διόρθωσα τα παλιά κείμενα και πρόσθεσα και δυο σημαντικά καινούργια. Αποτέλεσμα είναι το βιβλίο που κρατάτε στα χέρια σας. Πιστεύω πως δίνει μια καθαρή εικόνα της σκέψης και της δράσης του μεγάλου ιταλού αναρχικού».*

Η έκδοση, λοιπόν, περιλαμβάνει πλειάδα κειμένων του *Ερρίκο Μαλατέστα*.

Ολίγη Θεωρία (1892), *Μεταξύ αγροτών* (1894), *Το πρόβλημα της αγάπης και του έρωτα* (6-1-1900), *Για τις δολοφονίες προσωπικοτήτων* (1900), *Το Πρόγραμμα των αναρχικών* (1903), *Οι αναρχικοί και η ηθική* (5-11-1904), κειμένου του Ερρίκο Μαλατέστα *Η Επαναστατική Τρομοκρατία*.

«Θα απασχοληθώ, λοιπόν, αποκλειστικά και υποθετικά με την επαύριο μιας νικηφόρας επανάστασης. Θα μιλήσω για τις μεθόδους βίας που μερικοί θα ήθελαν να χρησιμοποιήσουν για «να αποδώσουν δικαιοσύνη» και που άλλοι τις θεωρούν απαραίτητες για να διαφυλάξουν την επανάσταση από τις παγίδες που θα της στήσουν οι εχθροί τους.

Ας βάλουμε κατά μέρος τη «δικαιοσύνη», μιαν έννοια υπερβολικά σχετική που χρησιμοποιήθηκε πάντα σαν πρόσχημα για όλες τις καταπιέσεις και όλες τις αδικίες, και που συχνά δεν σημαίνει τίποτε άλλο από εκδίκηση. Το μίσος και η επιθυμία για εκδίκηση είναι συναισθήματα, που δεν μπορούν να χαλιναγωγηθούν και, όπως είναι φυσικό, τα γεννά και τα θρέφει η καταπίεση· αν, όμως, αυτά μπορεί να είναι μια δύναμη που βοηθάει να απαλλαγούμε από τον ζυγό, θα γίνουν στην συνέχεια δύναμη αρνητική, όταν θα δοκιμάσουμε να βάλουμε στη θέση της καταπίεσης, όχι μια νέα καταπίεση, αλλά την ελευθερία και την αδελφοσύνη ανάμεσα στους ανθρώπους. Γι' αυτούς τους λόγους πρέπει να πασχίσουμε να προκαλέσουμε την εμφάνιση των ανώτερων συναισθημάτων, που η ενεργητικότητά τους είναι προσανατολισμένη στην παθιασμένη αγάπη για το καλό, ενώ συνάμα

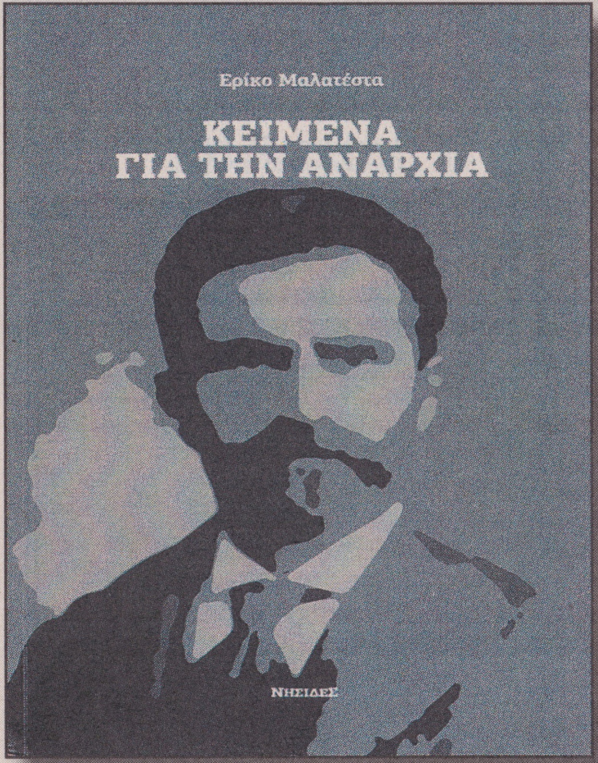
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ / 2019
Εκδόσεις Καστανιώτη / Σελ. 510

αλλά και η Ανδρομάχη Κανάκη προσεχώς Έκτορας Κανάκης (Βαρουφάκης) πρώην ακτιβίστρια λεσβία που αλλάζει φύλο και αναρριχάται, επίσης, στην θέση του υπουργού οικονομικών της πρώτης φορά αριστεράς κυβέρνησης.

Ο Κάρολος δολοφονείται από μπάτσους στα είκοσί του χρόνια, όταν σε ένα «στημένο» έλεγχο τραβάει «κρίσης», της ανόδου της αριστεράς της εξουσίας, του δημοψηφίσματος και της ολοκληρωτικής «παράδοσης» στους δανειστές.

Ο Μάντης κρατά την μπαγκέτα με απίστευτο ταλέντο και εμείς δεν έχουμε παρά να κρατήσουμε την ανάσα μας και να ρουφήξουμε μέχρι και την τελευταία σελίδα.

ΕΡΡΙΚΟ ΜΑΛΑΤΕΣΤΑ
ΚΕΙΜΕΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

Εκδόσεις Νησίδες / 2019 / Σελ. 146

Η έκδοση περιλαμβάνει βιογραφία του *Ερρίκο Μαλατέστα* (14 Δεκεμβρίου 1853 - 22 Ιουλίου 1932) που γράφτηκε από τον *Μαξ Νετλώ* στα τέλη του 1920 και δημοσιεύθηκε στην *Freedom*. Όπως σημειώνει ο μεταφραστής Β. Τομανάς, *«Το 1969 είχα δει το όνομα «Μαλατέστα» σε ένα βιβλίο Pier Carlo Masini, Storia degli anarchici italiani da Bacunin a Malatesta (1862-1892). Δεν ήξερα τότε ποιος ήταν ο Μαλατέστα. Αργότερα έμαθα. Στις αρχές της δεκαετίας του 1980 μετέφρασα και εξέδωσα ορισμένα κείμενα του (στις εκδόσεις Κατσάνος). Σήμερα ξανακοίταξα, διόρθωσα τα παλιά κείμενα και πρόσθεσα και δυο σημαντικά καινούργια. Αποτέλεσμα είναι το βιβλίο που κρατάτε στα χέρια σας. Πιστεύω πως δίνει μια καθαρή εικόνα της σκέψης και της δράσης του μεγάλου ιταλού αναρχικού».*

Η έκδοση, λοιπόν, περιλαμβάνει πλειάδα κειμένων του *Ερρίκο Μαλατέστα*.

Ολίγη Θεωρία (1892), *Μεταξύ αγροτών* (1894), *Το πρόβλημα της αγάπης και του έρωτα* (6-1-1900), *Για τις δολοφονίες προσωπικοτήτων* (1900), *Το Πρόγραμμα των αναρχικών* (1903), *Οι αναρχικοί και η ηθική* (5-11-1904), *Στον δρόμο για την αναρχία* (1910), *Οι αναρχικοί έχουν ξεχάσει τις αρχές τους* (Νοέμ. 1914), *Συνδικαλισμός και αναρχισμός* (6-4-1922), *Η γενική απεργία* (7-6-1922), *Ανολοκλήρωτα κινήματα* (28-6-1922), *Ο κίνδυνος της κοκαΐνης* (10-8-1922), *Ιδεαλισμός και υλισμός* (1-1-1924), *Η επαναστατική τρομοκρατία* (1-10-1924), *Σάκο και Βαντσέτι* (1-6-1926), *Απάντηση στην πλατφόρμα των Ρώσων αναρχικών* (1927), *Σκέψεις για το καθεστώς ιδιοκτησίας μετά την επανάσταση* (30-10-1929), *Για τον Πιοτρ Κροπότκιν* (1931).

Παραθέτουμε, στην συνέχεια, ένα απόσπασμα του κειμένου του Ερρίκο Μαλατέστα *Η Επαναστατική Τρομοκρατία.*

«Θα απασχοληθώ, λοιπόν, αποκλειστικά και υποθετικά με την επαύριο μιας νικηφόρας επανάστασης. Θα μιλήσω για τις μεθόδους βίας που μερικοί θα ήθελαν να χρησιμοποιήσουν για «να αποδώσουν δικαιοσύνη» και που άλλοι τις θεωρούν απαραίτητες για να διαφυλάξουν την επανάσταση από τις παγίδες που θα της στήσουν οι εχθροί τους.

Ας βάλουμε κατά μέρος τη «δικαιοσύνη», μιαν έννοια υπερβολικά σχετική που χρησιμοποιήθηκε πάντα σαν πρόσχημα για όλες τις καταπιέσεις και όλες τις αδικίες, και που συχνά δεν σημαίνει τίποτε άλλο από εκδίκηση. Το μίσος και η επιθυμία για εκδίκηση είναι συναισθήματα, που δεν μπορούν να χαλιναγωγηθούν και, όπως είναι φυσικό, τα γεννά και τα θρέφει η καταπίεση· αν, όμως, αυτά μπορεί να είναι μια δύναμη που βοηθάει να απαλλαγούμε από τον ζυγό, θα γίνουν στην συνέχεια δύναμη αρνητική, όταν θα δοκιμάσουμε να βάλουμε στη θέση της καταπίεσης, όχι μια νέα καταπίεση, αλλά την ελευθερία και την αδελφοσύνη ανάμεσα στους ανθρώπους. Γι' αυτούς τους λόγους πρέπει να πασχίσουμε να προκαλέσουμε την εμφάνιση των ανώτερων συναισθημάτων, που η ενεργητικότητά τους είναι προσανατολισμένη στην παθιασμένη αγάπη για το καλό, ενώ συνάμα θα φροντίσουμε να μην περιορίσουμε την οργή που είναι απαραίτητη για τη νίκη, είτε αυτή προέρχεται από αιτίες καλές είτε από κακές. Αξίζει περισσότερο να ενεργήσουν οι άνθρωποι ακολουθώντας τις παρορμήσεις τους παρά με πρόσχημα να τους καθοδηγήσουμε καλύτερα, να τους χαλιναγωγήσουμε –πράγμα που θα σήμαινε την επιβολή μιας νέας τυραννίας. Ας θυμόμαστε, όμως πάντα ότι εμείς οι αναρχικοί δεν μπορούμε να είμαστε ούτε εκδικητές ούτε δικαστές. Θέλουμε να είμαστε ελευθερωτές και ως τέτοιοι πρέπει να ενεργούμε με μέσα τη διδαχή και το παράδειγμά μας».

Συσπείρωση Αναρχικών

ώστε να μην αρπάζει από τους βωμούς, σχεδόν από την φωτιά, κρέας ή πίτες και να τα καταβροχθίζει αμέσως, αλλά και από τα καταστήματα τροφίμων, κατά μήκος των δρόμων, τροφές αχνιστές ή ακόμα και αφημένες από την προηγούμενη μέρα και μισοφαγωμένες. Καθώς του άρεσε να εκτελεί και να βασανίζει οποιονδήποτε και για οποιαδήποτε αιτία, μετήλθε κάθε είδους δόλο για να θανατώσει άνδρες της ανώτερης τάξης, που υπήρξαν συμμαθητές και συνομήλικοί του, δελεάζοντάς τους με διάφορα τεχνάσματα, σχεδόν προτείνοντάς τους να μοιραστούν μαζί του την εξουσία. *Σε έναν μάλιστα από αυτούς έδωσε με το ίδιο του το χέρι δηλητήριο μέσα σ' ένα ποτήρι κρύο νερό, που εκείνος του ζήτησε επειδή είχε πυρετό. Ουδέποτε, επίσης, λυπήθηκε κάποιον από τους τοκογλύφους ή όσους κατείχαν συμβόλαια για ποσά που του είχαν δανείσει ή τους εισπράκτορες δημοσίων εσόδων, αν τύχαινε να του έχουν ζητήσει την εξόφληση κάποιου χρέους του στη Ρώμη ή την καταβολή διοδίων όταν ταξίδευε. Όταν μάλιστα παρέδωσε για εκτέλεση έναν από αυτούς, την ώρα που εκείνος του υπέβαλλε τον πρωινό χαιρετισμό του, αμέσως ανακάλεσε την διαταγή του, κι ενώ όλοι επαινούσαν την επιείκειά του, διέταξε να τον εκτελέσουν μπροστά του, λέγοντας ότι του ήρθε η όρεξη να φάει τα μάτια του˙ σε μίαν άλλη περίπτωση θανάτωσε δυο γιους που αποπειράθηκαν να τον ικετεύσουν για χάρη του πατέρα τους. Όταν ένας Ρωμαίος ιππέας του φώναξε, την ώρα που τον πήγαιναν για εκτέλεση: «Είσαι ο κληρονόμος μου», ο Βιτέλλιος τον ανάγκασε να του παρουσιάσει τη διαθήκη του˙* ***και όταν διάβασε πως συγκληρονόμος ήταν ο απελεύθερος του καταδικασμένου, έδωσε διαταγή να τους εκτελέσουν μαζί.*** *Θανάτωσε και ορισμένους από το λαό, πιστεύοντας ότι από περιφρόνηση προς τον ίδιο και επειδή σχεδίαζαν πραξικόπημα είχαν εκδηλωθεί απερίφραστα κατά της φατρίας των Βενέτων. Εναντίον, όμως, κανενός άλλου δεν υπήρξε τόσο εχθρικός όσο εναντίον των λιβελογράφων και των αστρολόγων˙ κάθε φορά που κατηγορούσαν κάποιον από αυτούς, τον θανάτωνε χωρίς να τον δικάσει, εξαγριωμένος καθώς ήταν, επειδή, ύστερα από ένα διάταγμά του, με το οποίο έδινε εντολή στους αστρολόγους να εγκαταλείψουν τη Ρώμη και την Ιταλία ως τις Καλένδες του Οκτωβρίου*

Η λαιμαργία για εξουσία

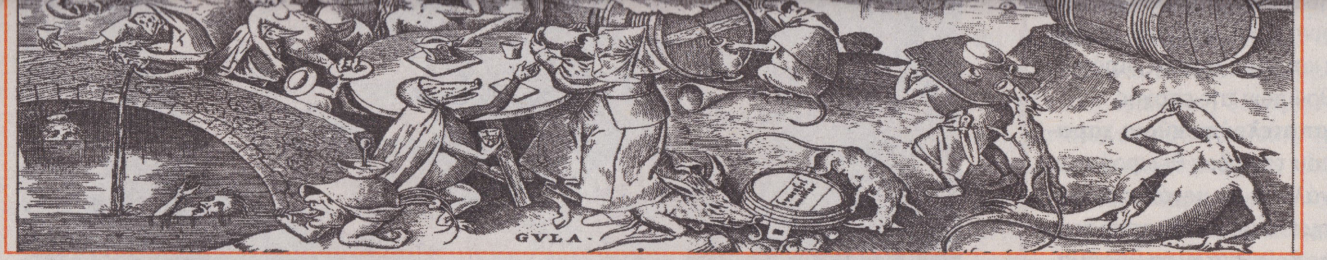
και άλλες γαστριμαργικές ιστορίες

Η πρόσφατη ευρεία επικράτηση της ΝΔ στις ευρωεκλογές άνοιξε την όρεξη για την διαδοχή της κυβερνητικής εξουσίας, για την ακρίβεια τη συνέχιση της λαιμαργίας για εξουσία που διακατέχει τον κάθε Τσίπρα, τον κάθε Μητσοτάκη και όλη τη κουστωδία που διατρέχει και συνδέει τους ευρύτερους κομματικούς σχηματισμούς. Είναι συχνό το φαινόμενο άνθρωποι να έχουν ανάγκη επίδειξης της ισχύος τους και του πλούτου τους (πραγματικού ή φανταστικού). Άλλες φορές κάποιοι ζουν όπως οι επιδειξίες, αλλά θέλουν να το κρύψουν. Είναι βέβαιο ότι οι image makers επιλέγουν να μην εκτίθενται οι πελάτες τους (πρωθυπουργοί και σία) σε θαλαμηγούς με πούρα και άλλα τιμαλφή. Σε αυτή τη περίπτωση ο ιδιοκτήτης των πολυτελών αυτών παγίων επιδεικνύει τον πλούτο του στη κοινωνία και οι διαχειριστές λάγνοι της εξουσίας απολαμβάνουν αυτόν τον πλούτο στα «κρυφά» και μουλωχτά, μην τυχόν και καταλάβει κάτι ο ψηφοφόρος του συστήματος.

Η λαιμαργία στη τροφή διακρίθηκε παράλληλα με τη λαιμαργία για εξουσία; Μπορεί κάποιος να υποθέσει ότι ο προϊστορικός τροφοσυλλέκτης ήταν ένας λαίμαργος άν-

λόγο την προσομοιάσαμε με την εξουσία. Ως μια χαρακτηριστική συνθήκη όπου ορισμένοι προσπαθούν να βρουν την αυτό-ικανοποίηση και ευχαρίστηση.

Δεν είναι τυχαίο που η λαγνεία και η λαιμαργία κατείχαν περίοπτη θέσεις στην Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, όπου οι ισχυροί ήθελαν να επιδείξουν τη δύναμη και την

Η λαιμαργία για εξουσία

και άλλες γαστριμαργικές ιστορίες

Η πρόσφατη ευρεία επικράτηση της ΝΔ στις ευρωεκλογές άνοιξε την όρεξη για την διαδοχή της κυβερνητικής εξουσίας, για την ακρίβεια τη συνέχιση της λαιμαργίας για εξουσία που διακατέχει τον κάθε Τσίπρα, τον κάθε Μητσοτάκη και όλη τη κουστωδία που διατρέχει και συνδέει τους ευρύτερους κομματικούς σχηματισμούς. Είναι συχνό το φαινόμενο άνθρωποι να έχουν ανάγκη επίδειξης της ισχύος τους και του πλούτου τους (πραγματικού ή φανταστικού). Άλλες φορές κάποιοι ζουν όπως οι επιδείξίες, αλλά θέλουν να το κρύψουν. Είναι βέβαιο ότι οι image makers επιλέγουν να μην εκτίθενται οι πελάτες τους (πρωθυπουργοί και σία) σε θαλαμηγούς με πούρα και άλλα τιμαλφή. Σε αυτή τη περίπτωση ο ιδιοκτήτης των πολυτελών αυτών παγίων επιδεικνύει τον πλούτο του στη κοινωνία και οι διαχειριστές λάγνοι της εξουσίας απολαμβάνουν αυτόν τον πλούτο στα «κρυφά» και μουλωχτά, μην τυχόν και καταλάβει κάτι ο ψηφοφόρος του συστήματος.

Η λαιμαργία στη τροφή διακρίθηκε παράλληλα με τη λαιμαργία για εξουσία; Μπορεί κάποιος να υποθέσει ότι ο προϊστορικός τροφοσυλλέκτης ήταν ένας λαίμαργος άνθρωπος αφού δεν είχε «εξασφαλισμένη» τη τροφή του. Ότι, δηλαδή, όταν θα έπεφτε πάνω σε κάποιο «φορτωμένο» δέντρο, για παράδειγμα, θα ήθελε να το φάει όλο, φοβούμενος την επίθεση άλλου κυνηγού, ανθρώπου ή μη. Οι φορείς αυτής της άποψης διατυπώνουν ταυτόχρονα θεωρίες της μορφής «η λαιμαργία είναι στο DNA του ανθρώπου» και άλλα παρόμοια. Θεωρούμε τη συγκεκριμένη διαπίστωση σφαλερή. Κατ' αρχήν διότι ο πρωτόγονος άνθρωπος δεν ήταν ένας πεινασμένος άνθρωπος αλλά κάποιος όπου η εξασφάλιση της τροφής του ήταν, σε πολλές περιπτώσεις, η κύρια του ημερήσια δραστηριότητα. Αυτό επ' ουδενί σημαίνει ότι ήταν ένας πεινασμένος άνθρωπος, ο οποίος θα έπεφτε με τα μούτρα στο φαγητό μόλις το αντίκρυζε. Απεναντίας το εκτιμούσε πολύ περισσότερο ως μια αυθεντική φυσική επιλογή και ανάγκη. Και εάν θέλουμε, εν τέλει, να συγκρίνουμε περιόδους, θα

λόγο την προσομοιάσαμε με την εξουσία. Ως μια χαρακτηριστική συνθήκη όπου ορισμένοι προσπαθούν να βρουν την αυτό-ικανοποίηση και ευχαρίστηση.

Δεν είναι τυχαίο που η λαγνεία και η λαιμαργία κατείχαν περίοπτες θέσεις στην Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, όπου οι ισχυροί ήθελαν να επιδείξουν τη δύναμη και την κυριαρχία τους, όσο βραχύβιας διάρκειας και εάν ήταν η κυβερνητική τους θητεία. Ο Βιτέλλιος, αυτοκράτορας για έξι μήνες της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, το 69μχχ, είναι γνωστός για τη λαιμαργία του και τη βιαιότητά του. *«Είχε παραδοθεί εντελώς στην τρυφή και την αγριότητα, παίρνοντας πάντοτε τρία, κάποτε όμως και τέσσερα γεύματα στη διάρκεια της ημέρας, το πρόγευμα, το γεύμα, το δείπνο και την οινοποσία, εύκολα ανταποκρινόμενος σε όλα αυτά, μια και είχε συνηθίσει να κάνει εμετό. Είχε επίσης κανονίσει κάθε μέρα να τον προσκαλεί κάποιος άλλος σε καθένα από αυτά τα γεύματα, ενώ τα υλικά τους ουδέποτε κόστισαν λιγότερο από τετρακόσιες χιλιάδες σηστερτίους (ρωμαϊκό νόμισμα). Το πιο φημισμένο από όλα ήταν το δείπνο που παρέθεσε ο αδελφός του, για να γιορτάσει την άφιξη του αυτοκράτορα στη Ρώμη, στο οποίο θρυλείται ότι προσφέρθηκαν δύο χιλιάδες από τα εκλεκτότερα*

ξαν συμπαθητές και συνομήλικοί του, δελεάζοντάς τους με διάφορα τεχνάσματα, σχεδόν προτείνοντάς τους να μοιραστούν μαζί του την εξουσία. *Σε έναν μάλιστα από αυτούς έδωσε με το ίδιο του το χέρι δηλητήριο μέσα σ' ένα ποτήρι κρύο νερό, που εκείνος του ζήτησε επειδή είχε πυρετό. Ουδέποτε, επίσης, λυπήθηκε κάποιον από τους τοκογλύφους ή όσους κατείχαν συμβόλαια για ποσά που του είχαν δανείσει ή τους εισπράκτορες δημοσίων εσόδων, αν τύχαινε να του έχουν ζητήσει την εξόφληση κάποιου χρέους του στη Ρώμη ή την καταβολή διοδίων όταν ταξίδευε. Όταν μάλιστα παρέδωσε για εκτέλεση έναν από αυτούς, την ώρα που εκείνος του υπέβαλλε τον πρωινό χαιρετισμό του, αμέσως ανακάλεσε την διαταγή του, κι ενώ όλοι επαινούσαν την επιείκειά του, διέταξε να τον εκτελέσουν μπροστά του, λέγοντας ότι του ήρθε η όρεξη να φάει τα μάτια του˙ σε μίαν άλλη περίπτωση θανάτωσε δυο γιους που αποπειράθηκαν να τον ικετεύσουν για χάρη του πατέρα τους. Όταν ένας Ρωμαίος ιππέας του φώναξε, την ώρα που τον πήγαιναν για εκτέλεση: «Είσαι ο κληρονόμος μου», ο Βιτέλλιος τον ανάγκασε να του παρουσιάσει τη διαθήκη του˙* ***και όταν διάβασε πως συγκληρονόμος ήταν ο απελεύθερος του καταδικασμένου, έδωσε διαταγή να τους εκτελέσουν μαζί.*** *Θανάτωσε και ορισμένους από το λαό, πιστεύοντας ότι από περιφρόνηση προς τον ίδιο και επειδή σχεδίαζαν πραξικόπημα είχαν εκδηλωθεί απερίφραστα κατά της φατρίας των Βενέτων. Εναντίον, όμως, κανενός άλλου δεν υπήρξε τόσο εχθρικός όσο εναντίον των λιβελογράφων και των αστρολόγων˙ κάθε φορά που κατηγορούσαν κάποιον από αυτούς, τον θανάτωνε χωρίς να τον δικάσει, εξαγριωμένος καθώς ήταν, επειδή, ύστερα από ένα διάταγμά του, με το οποίο έδινε εντολή στους αστρολόγους να εγκαταλείψουν τη Ρώμη και την Ιταλία ως τις Καλένδες του Οκτωβρίου, τοιχοκολλήθηκε αμέσως ένας λίβελος, όπου οι Χαλδαίοι είχαν αναγράψει: «Μακάρι ο θεός να μας βοηθήσει και ο Βιτέλλιος Γερμανικός να μη δει άλλες Καλένδες». Υποψίες τον βάραιναν και για τον θάνατο της μητέρας του˙ συγκεκριμένα υποπτεύονταν πως είχε απαγορεύσει να της δώσουν τροφή, όταν εκείνη αρρώστησε, και τούτο γιατί κάποια γυναίκα των Χάττων, την οποία εμπιστευόταν σαν να ήταν μάντισσα, του είχε προφητέψει ότι θα κυβερνούσε με ασφάλεια και για πολλά χρόνια, μόνον αν κατάφερνε να επιζήσει της μητέρας του. Άλλοι πάλι υποστηρίζουν ότι η ίδια η μητέρα του, αηδιασμένη από τα δεινά που υφίστατο και φοβισμένη από όσα την απειλούσαν, ζήτησε από τον γιο της να της δώσει δηλητήριο, επιθυμία που εκείνος δεν δυσκολεύτηκε καθόλου να ικανοποιήσει».* (Σουητώνιος, εκδ. ΜΙΕΤ, 1999,Αθήνα)

Τα ύστερα ρωμαϊκά χρόνια, αλλά και την εποχή του

για εξουσία

και άλλες γαστριμαργικές ιστορίες

σχηματισμούς. Είναι συχνό το φαινόμενο άνθρωποι να έχουν ανάγκη επιδείξης της ισχύος τους και του πλούτου τους (πραγματικού ή φανταστικού). Άλλες φορές κάποιοι ζουν όπως οι επιδείξεις, αλλά θέλουν να το κρύψουν. Είναι βέβαιο ότι οι image makers επιλέγουν να μην εκτίθενται οι πελάτες τους (πρωθυπουργοί και σία) σε θαλαμηγούς με πούρα και άλλα τιμαλφή. Σε αυτή τη περίπτωση ο ιδιοκτήτης των πολυτελών αυτών παγίων επιδεικνύει τον πλούτο του στη κοινωνία και οι διαχειριστές λάγνοι της εξουσίας απολαμβάνουν αυτόν τον πλούτο στα «κρυφά» και μουλωχτά, μην τυχόν και καταλάβει κάτι ο ψηφοφόρος του συστήματος.

Η λαιμαργία στη τροφή διακρίθηκε παράλληλα με τη λαιμαργία για εξουσία; Μπορεί κάποιος να υποθέσει ότι ο προϊστορικός τροφοσυλλέκτης ήταν ένας λαίμαργος άνθρωπος αφού δεν είχε «εξασφαλισμένη» τη τροφή του. Ότι, δηλαδή, όταν θα έπεφτε πάνω σε κάποιο «φορτωμένο» δέντρο, για παράδειγμα, θα ήθελε να το φάει όλο, φοβούμενος την επίθεση άλλου κυνηγού, ανθρώπου ή μη. Οι φορείς αυτής της άποψης διατυπώνουν ταυτόχρονα θεωρίες της μορφής «η λαιμαργία είναι στο DNA του ανθρώπου» και άλλα παρόμοια. Θεωρούμε τη συγκεκριμένη διαπίστωση σφαλερή. Κατ' αρχήν διότι ο πρωτόγονος άνθρωπος δεν ήταν ένας πεινασμένος άνθρωπος αλλά κάποιος όπου η εξασφάλιση της τροφής του ήταν, σε πολλές περιπτώσεις, η κύρια του ημερήσια δραστηριότητα. Αυτό επ' ουδενί σημαίνει ότι ήταν ένας πεινασμένος άνθρωπος, ο οποίος θα έπεφτε με τα μούτρα στο φαγητό μόλις το αντίκρυζε. Απεναντίας το εκτιμούσε πολύ περισσότερο ως μια αυθεντική φυσική επιλογή και ανάγκη. Και εάν θέλουμε, εν τέλει, να συγκρίνουμε περιόδους, θα λέγαμε ότι σήμερα ο άνθρωπος και πεινά και χαρακτηρίζεται από τροφοπενία. Επί πρόσθετα, η κοινοτίστικη και συλλογική διαβίωση δεν επέτρεπε να εξελιχθούν και να κυριαρχήσουν τέτοιες συμπεριφορές. Δεν ισχυριζόμαστε ότι δεν είχαν παρουσιαστεί αλλά ότι δεν είχαν κυριαρχήσει και δεν αποτελούσαν συνήθη πρακτική. Είναι πολύ δύσκολο προϊστορικοί αρχαιολόγοι να γνωρίζουν λεπτομερώς τις διατροφικές πρακτικές, αλλά είμαστε βέβαιοι για τη γενική συμπεριφορά της ομάδας. Επί πλέον, η λαιμαργία και η γαστριμαργία δεν μπορεί να συνδέεται αποκλειστικά με γονιδιακούς παράγοντες, αλλά κυρίως με συναισθηματικούς και ψυχολογικούς. Και γι' αυτό το λόγο την προσομοιάσαμε με την εξουσία. Ως μια χαρακτηριστική συνθήκη όπου ορισμένοι προσπαθούν να βρουν την αυτό-ικανοποίηση και ευχαρίστηση.

Δεν είναι τυχαίο που η λαγνεία και η λαιμαργία κατείχαν περίοπτες θέσεις στην Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, όπου οι ισχυροί ήθελαν να επιδείξουν τη δύναμη και την κυριαρχία τους, όσο βραχύβιας διάρκειας και εάν ήταν η κυβερνητική τους θητεία. Ο Βιτέλλιος, αυτοκράτορας για έξι μήνες της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, το 69μχχ, είναι γνωστός για τη λαιμαργία του και τη βιαιότητά του. *«Είχε παραδοθεί εντελώς στην τρυφή και την αγριότητα, παίρνοντας πάντοτε τρία, κάποτε όμως και τέσσερα γεύματα στη διάρκεια της ημέρας, το πρόγευμα, το γεύμα, το δείπνο και την οινοποσία, εύκολα ανταποκρινόμενος σε όλα αυτά, μια και είχε συνηθίσει να κάνει εμετό. Είχε επίσης κανονίσει κάθε μέρα να τον προσκαλεί κάποιος άλλος σε καθένα από αυτά τα γεύματα, ενώ τα υλικά τους ουδέποτε κόστισαν λιγότερο από τετρακόσιες χιλιάδες σηστερτίους (ρωμαϊκό νόμισμα). Το πιο φημισμένο από όλα ήταν το δείπνο που παρέθεσε ο αδελφός του, για να γιορτάσει την άφιξη του αυτοκράτορα στη Ρώμη, στο οποίο θρυλείται ότι προσφέρθηκαν δύο χιλιάδες από τα εκλεκτότερα ψάρια και επτά χιλιάδες πουλιά. Ο ίδιος, όμως, ξεπέρασε ακόμα και αυτό το δείπνο, όταν παρουσίασε μια πιατέλα, που, λόγω του τεράστιου μεγέθους της, την ονόμασε «ασπίδα της Πολιούχου Αθηνάς». Μέσα σε αυτή την πιατέλα ανακάτεψε συκώτια σκάρων, μυαλά φασιανών και παγωνιών, γλώσσες φοινικοπτέρων και λεπτά έντερα από σμέρνες, υλικά που είχαν φέρει οι καπετάνιοι και οι τριήρεις του, από τη χώρα των Πάρθων ως τον ισπανικό πορθμό.* ***Καθώς, μάλιστα, ήταν άνθρωπος του οποίου η όρεξη όχι μόνο δεν γνώριζε φραγμούς αλλά επί πλέον εκδηλωνόταν άκαιρα και ξεδιάντροπα, του ήταν αδύνατον να συγκρατηθεί, ακόμα και όταν θυσίαζε ή ταξίδευε,*** *γιους που αποπειράθηκαν να τον ικετεύσουν για χάρη του πατέρα τους. Όταν ένας Ρωμαίος ιππέας του φώναξε, την ώρα που τον πήγαιναν για εκτέλεση: «Είσαι ο κληρονόμος μου», ο Βιτέλλιος τον ανάγκασε να του παρουσιάσει τη διαθήκη του·* ***και όταν διάβασε πως συγκληρονόμος ήταν ο απελεύθερος του καταδικασμένου, έδωσε διαταγή να τους εκτελέσουν μαζί.*** *Θανάτωσε και ορισμένους από το λαό, πιστεύοντας ότι από περιφρόνηση προς τον ίδιο και επειδή σχεδίαζαν πραξικόπημα είχαν εκδηλωθεί απερίφραστα κατά της φατρίας των Βενέτων. Εναντίον, όμως, κανενός άλλου δεν υπήρξε τόσο εχθρικός όσο εναντίον των λιβελογράφων και των αστρολόγων· κάθε φορά που κατηγορούσαν κάποιον από αυτούς, τον θανάτωνε χωρίς να τον δικάσει, εξαγριωμένος καθώς ήταν, επειδή, ύστερα από ένα διάταγμά του, με το οποίο έδινε εντολή στους αστρολόγους να εγκαταλείψουν τη Ρώμη και την Ιταλία ως τις Καλένδες του Οκτωβρίου, τοιχοκολλήθηκε αμέσως ένας λίβελος, όπου οι Χαλδαίοι είχαν αναγράψει: «Μακάρι ο θεός να μας βοηθήσει και ο Βιτέλλιος Γερμανικός να μη δει άλλες Καλένδες». Υποψίες τον βάραιναν και για τον θάνατο της μητέρας του· συγκεκριμένα υποπτεύονταν πως είχε απαγορεύσει να της δώσουν τροφή, όταν εκείνη αρρώστησε, και τούτο γιατί κάποια γυναίκα των Χάττων, την οποία εμπιστευόταν σαν να ήταν μάντισσα, του είχε προφητέψει ότι θα κυβερνούσε με ασφάλεια και για πολλά χρόνια, μόνον αν κατάφερνε να επιζήσει της μητέρας του. Άλλοι πάλι υποστηρίζουν ότι η ίδια η μητέρα του, αηδιασμένη από τα δεινά που υφίστατο και φοβισμένη από όσα την απειλούσαν, ζήτησε από τον γιο της να της δώσει δηλητήριο, επιθυμία που εκείνος δεν δυσκολεύτηκε καθόλου να ικανοποιήσει».* (Σουητώνιος, εκδ. ΜΙΕΤ, 1999,Αθήνα)

Τα ύστερα ρωμαϊκά χρόνια, αλλά και την εποχή του μεσαίωνα, οι θρησκείες διαδραμάτισαν σημαντικό ρόλο στη κοινωνική ζωή. Ο χριστιανισμός έτεινε προς την επιβολή περιορισμών ανάλογα με το εορτολόγιο ή το βαθμό αφοσίωσης στη θρησκεία. Ενώ ο ισλαμισμός προς την απαγόρευση συγκεκριμένων τροφών και ο ιουδαϊσμός προς τον περιορισμό του τρόπου παρασκευής τους. Μολονότι σε όλες τις θρησκείες απεχθάνονται τη συνήθεια της υπερβολικής κατανάλωσης φαγητού, στο χριστιανισμό η λαιμαργία αποτελεί θανάσιμο αμάρτημα, όπως και τα ακριβά και εξεζητημένα τρόφιμα. Η ιδιαίτερη φροντίδα στη προετοιμασία του φαγητού ήταν εντελώς απαξιωμένη από τη μεσαιωνική χριστιανική παράδοση. Ταυτόχρο-

να στα μοναστικά τάγματα η κατανάλωση κρέατος απαγορευόταν ή περιοριζόταν αυστηρά. Εν τούτοις τα λαχανικά είχαν ελάχιστες συμπάθειες. **Μια δίαιτα χορτοφαγίας αποτελούσε είδος τιμωρίας.** Οι λαϊκές μάζες αντιδρούσαν στην πρακτική εθελοντικής χορτοφαγίας από τότε που ταυτίστηκε με τη μανιχαϊστική αίρεση. Οι Καθαροί το 13° αι. αναβίωσαν τη θεωρία του διφυσισμού ή της διαρχίας αλλά κατεστάλθηκαν βιαίως κατά την Αλβιγενσιανή Σταυροφορία. Ένας άλλος παράγοντας που επηρέασε τη μεσαιωνική διατροφή είναι η θεωρία των χυμών. Στη Δύση του μεσαίωνα είχε (επανα-)διαμορφωθεί μία κοινή αίσθηση ότι ο κόσμος αποτελούνταν από τέσσερα στοιχεία: φωτιά (θερμό και ξηρό), νερό (ψυχρό και υγρό), γη (ψυχρό και ξηρό) και αέρα (θερμό και υγρό). Για να λειτουργήσει σωστά το ανθρώπινο σώμα είχε ανάγκη από τέσσερις συγγενικούς χυμούς: κίτρινη χολή, φλέγμα, μαύρη χολή και αίμα. Όλα περιστρέφονταν γύρω από τα στοιχεία και τους χυμούς, πράγμα που καθόριζε αναλόγως και τον τρόπο διατροφής των ανθρώπων της εποχής.

Σε όλη τη διάρκεια του Μεσαίωνα, η **φρέσκια τροφή αποτελούσε κύριο χαρακτηριστικό της υψηλής κοινωνικής θέσης**. Σε μία εποχή που το κρέας θεωρούνταν κάτι το εξαιρετικό, η άρχουσα τάξη της Ευρώπης το κατανάλωνε σε μεγάλες ποσότητες και μάλιστα φρέσκο, ενώ άλλοι το έτρωγαν διατηρημένο με διάφορους τρόπους. Σε περίοπτη θέση στα τραπέζια της υψηλής κοινωνίας βρίσκονταν τα θηράματα, τα οποία έδιναν αίγλη στην κουζίνα. Ένα ακόμα βασικό συστατικό της διατροφής της άρχουσας τάξης ήταν και **τα δημητριακά από τα οποία υπήρχε όλο και περισσότερη εξάρτηση από τον 9° ως και το 14° αιώνα, όπου σημειώθηκε πληθυσμιακή έκρηξη, και ταυτόχρονα υπήρξε σημαντική μείωση του διαθέσιμου κρέατος και των γαλακτοκομικών.** Μετά τη ραγδαία μείωση του πληθυσμού λόγω του Μαύρου Θανάτου το 1348-1353, οι διατροφικές ισορροπίες άλλαξαν εντελώς. **Στα τέλη του Μεσαίωνα στην Ευρώπη υπήρχαν περισσότερα ζώα και λιγότεροι άνθρωποι, εξ αιτίας των θανατηφόρων ασθενειών, με αποτέλεσμα να αυξηθεί η κατανάλωση κρέατος και η «σαρκοφάγα Ευρώπη» να είναι πια πραγματικότητα.**

Σε όλη τη διάρκεια της ιστορίας επανεμφανίζονται πρότυπα για το πώς οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν το φαγητό. Υπάρχουν πολλά σημεία και διαφορές, διαχρονικά και διηπειρωτικά. Οι θρησκείες, η εξουσία μέσω της ιεραρχίας και των ανισοτήτων παίζει καθοριστικό ρόλο. Για παράδειγμα, την Εποχή του Χαλκού στον ελλαδικό χώρο σημειώθηκε άνοδος εξουσιαστικά δομημένων κοινωνιών, οι οποίες δημιούργησαν τους πολιτισμούς, όπως ο μυκηναϊκός και ο μινωικός. Με την **εμφάνιση των πρώτων ανακτόρων, υπήρξε μία ταυτόχρονη αλλαγή και στα μαγειρικά σκεύη. Από τα ευρήματα που υπάρχουν, υποθέτουμε πως οι άνθρωποι έτρωγαν σε ομάδες, αλλά η κοινωνική ανωτερότητα κάποιων γίνεται φανερή από τα σκεύη που χρησιμοποιούσαν.** Η μελέτη, επίσης, των ζωικών απολιθωμάτων που έχουν βρεθεί μας δίνει πληροφορίες για τη διατροφή των ανθρώπων εκείνης της περιόδου. Παρατηρείται, λοιπόν, ότι σημειώθηκε αύξηση του ποσοστού κατανάλωσης άγριων ζώων. Η αύξηση της κατανάλωσης των άγριων ζώων μπορεί να ερμηνευθεί ως μία συμπεριφορά της ανώτερης τάξης, η οποία θεωρούσε το κυνήγι αρχοντική ασχολία. Την ίδια ασχολία είχαν μεταγενέστερα και οι βασιλείς και γαιοκτήμονες της Ευρώπης, μια συνήθεια που φτάνει μέχρι τις μέρες μας.

Τον τελευταίο καιρό υπάρχει έντονη κινητικότητα στο τομέα των εξορύξεων υδρογονανθράκων στον ελλαδικό χώρο. Στις 27 Ιουνίου υπογράφτηκε μεταξύ ελλαδικού κράτους και της κοινοπραξίας εταιρειών Exxon Mobil – Total – ΕΛΠΕ σύμβαση για την παραχώρηση του δικαιώματος έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στην θαλάσσια περιοχή νοτιοδυτικά και δυτικά της Κρήτης. Έχουν προηγηθεί οι συμβάσεις με τις Total, Edison και ΕΛΠΕ στον θαλάσσιο χώρο της Κέρκυρας και του Ιονίου, καθώς και των Repsol-Energean Oil & Gas στα βουνά της Ηπείρου και της Αιτωλοακαρνανίας.

Κατά των εξορύξεων τότε, υπέρ τώρα

Στην τελετή για την υπογραφή της σύμβασης για τους υδρογονάνθρακες στην Κρήτη,

του ελλαδικού πληθυσμό, ανέβηκε στην εξουσία και σιγά σιγά άρχισε να υπογράφει συμβάσεις με τις προ ολίγων χρόνων «μισητές» πετρελαϊκές εταιρείες, δίνοντας γη και ύδωρ και υποθηκεύοντας το μέλλον ενός πληθυσμού για άγνωστο εις την νιοστή χρόνο. Πόσο εκτός πραγματικότητας μπορεί να είναι η σκέψη, ότι οι παραπάνω συμβάσεις και συμφωνίες έγιναν χωρίς ανταλλάγματα; Ανταλλάγματα που βίδωσαν τον, βολικό για την κυριαρχία Σύριζα, στην εξουσία για σχεδόν πέντε χρόνια εκεί που οι κυβερνήσεις άλλαζαν όλα τα χρόνια από το 2010 και μετά η μια πίσω απ' την άλλη. Πόσα «πλεονάσματα» μερίσματα και επιδόματα κερδήθηκαν μ' αυτό τον τρόπο άραγε; Οι συμφωνίες αυτές έχουν να κάνουν με ένα ευρύτερο κυριαρχικό σχεδιασμό πάνω στον ελλαδικό χώρο. Μπορούμε να αναγνωρίσουμε βέβαια στον ψεύτη Τσί-

σώμα είχε ανάγκη από τέσσερις συγγενικούς χυμούς: κίτρινη χολή, φλέγμα, μαύρη χολή και αίμα. Όλα περιστρέφονταν γύρω από τα στοιχεία και τους χυμούς, πράγμα που καθόριζε αναλόγως και τον τρόπο διατροφής των ανθρώπων της εποχής.

Σε όλη τη διάρκεια του Μεσαίωνα, η **φρέσκια τροφή αποτελούσε κύριο χαρακτηριστικό της υψηλής κοινωνικής θέσης**. Σε μία εποχή που το κρέας θεωρούνταν κάτι το εξαιρετικό, η άρχουσα τάξη της Ευρώπης το κατανάλωνε σε μεγάλες ποσότητες και μάλιστα φρέσκο, ενώ άλλοι το έτρωγαν διατηρημένο με διάφορους τρόπους. Σε περίοπτη θέση στα τραπέζια της υψηλής κοινωνίας βρίσκονταν τα θηράματα, τα οποία έδιναν αίγλη στην κουζίνα. Ένα ακόμα βασικό συστατικό της διατροφής της άρχουσας τάξης ήταν και **τα δημητριακά από τα οποία υπήρχε όλο και περισσότερη εξάρτηση από τον 9ο ως και το 14ο αιώνα, όπου σημειώθηκε πληθυσμιακή έκρηξη, και ταυτόχρονα υπήρξε σημαντική μείωση του διαθέσιμου κρέατος και των γαλακτοκομικών.** Μετά τη ραγδαία μείωση του πληθυσμού λόγω του Μαύρου Θανάτου το 1348-1353, οι διατροφικές ισορροπίες άλλαξαν εντελώς. **Στα τέλη του Μεσαίωνα στην Ευρώπη υπήρχαν περισσότερα ζώα και λιγότεροι άνθρωποι, εξ αιτίας των θανατηφόρων ασθενειών, με αποτέλεσμα να αυξηθεί η κατανάλωση κρέατος και η «σαρκοφάγα Ευρώπη» να είναι πια πραγματικότητα.**

Σε όλη τη διάρκεια της ιστορίας επανεμφανίζονται πρότυπα για το πώς οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν το φαγητό. Υπάρχουν πολλά σημεία και διαφορές, διαχρονικά και διηπειρωτικά. Οι θρησκείες, η εξουσία μέσω της ιεραρχίας και των ανισοτήτων παίζει καθοριστικό ρόλο. Για παράδειγμα, την Εποχή του Χαλκού στον ελλαδικό χώρο σημειώθηκε άνοδος εξουσιαστικά δομημένων κοινωνιών, οι οποίες δημιούργησαν τους πολιτισμούς, όπως ο μυκηναϊκός και ο μινωικός. Με την **εμφάνιση των πρώτων ανακτόρων, υπήρξε μία ταυτόχρονη αλλαγή και στα μαγειρικά σκεύη. Από τα ευρήματα που υπάρχουν, υποθέτουμε πως οι άνθρωποι έτρωγαν σε ομάδες, αλλά η κοινωνική ανωτερότητα κάποιων γίνεται φανερή από τα σκεύη που χρησιμοποιούσαν.** Η μελέτη, επίσης, των ζωικών απολιθωμάτων που έχουν βρεθεί μας δίνει πληροφορίες για τη διατροφή των ανθρώπων εκείνης της περιόδου. Παρατηρείται, λοιπόν, ότι σημειώθηκε αύξηση του ποσοστού κατανάλωσης άγριων ζώων. Η αύξηση της κατανάλωσης των άγριων ζώων μπορεί να ερμηνευθεί ως μία συμπεριφορά της ανώτερης τάξης, η οποία θεωρούσε το κυνήγι αρχοντική ασχολία. Την ίδια ασχολία είχαν μεταγενέστερα και οι βασιλείς και γαιοκτήμονες της Ευρώπης, μια συνήθεια που φτάνει μέχρι τις μέρες μας.

Τα εορταστικά και πλούσια τραπέζια παίζουν σημαντικό ρόλο στην επίδειξη του πλούτου και της κοινωνικής θέσης με την υπερβολική κατανάλωση φαγητού και ποτού να βρίσκεται σε πρώτο πλάνο. Ένας άλλος τρόπος να επιδείξει κάποιος την κοινωνική του ανωτερότητα είναι μέσω του πολυτελούς εξοπλισμού και στολισμού του τραπεζιού, ενώ σε αυτή την περίπτωση, η γεύση είναι πιθανό να είναι λιγότερο θέμα ουρανίσκου και περισσότερο θέμα μόδας. Οι πολιτικές του τραπεζιού έπαιξαν σημαντικό ρόλο στη δημιουργία σύνθετων κοινωνιών και στην άνοδο του πολιτισμού γενικότερα. Ήταν κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Λουδοβίκου 14ου, που η τέχνη του τραπεζιού γεννήθηκε όπως την ξέρουμε σήμερα. Τότε ήταν που θεσπίστηκε το επίσημο πρωτόκολλο και τα πιάτα σερβίρονταν με συγκεκριμένη σειρά και αντίστοιχα μαχαιροπήρουνα. Φυσικά, η art de la table αντιπροσώπευε μόνο τις υψηλές κοινωνικές τάξεις. Δεν θα ήταν υπερβολή αν λέγαμε ότι το υλικό των μαχαιροπήρουνων έδειχνε το οικονομικό στάτους του οικοδεσπότη.

Και είναι αυτό το στάτους που και σήμερα μέσω του φαγητού και των εστιατορίων διαμορφώνονται οι συνθήκες ώστε η τροφή να μην εκπληρώνει μια φυσική ανάγκη, μόνο, αλλά να υποκαθιστά μια τεχνητή αίσθηση ικανοποίησης και αυταρέσκειας των συνδαιτημόνων. Εκείνων που εφαρμόζουν την πολιτική και οικονομική γαστρονομία ως μέσο επίτευξης των στόχων αλλά και εκείνων που την επιλέγουν

Τον τελευταίο καιρό υπάρχει έντονη κινητικότητα στο τομέα των εξορύξεων υδρογονανθράκων στον ελλαδικό χώρο. Στις 27 Ιουνίου υπογράφτηκε μεταξύ ελλαδικού κράτους και της κοινοπραξίας εταιρειών Exxon Mobil – Total – ΕΛΠΕ σύμβαση για την παραχώρηση του δικαιώματος έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στην θαλάσσια περιοχή νοτιοδυτικά και δυτικά της Κρήτης. Έχουν προηγηθεί οι συμβάσεις με τις Total, Edison και ΕΛΠΕ στον θαλάσσιο χώρο της Κέρκυρας και του Ιονίου, καθώς και των Repsol-Energean Oil & Gas στα βουνά της Ηπείρου και της Αιτωλοακαρνανίας.

Κατά των εξορύξεων τότε, υπέρ τώρα

Στην τελετή για την υπογραφή της σύμβασης για τους υδρογονάνθρακες στην Κρήτη, ο Τσίπρας δήλωσε περιχαρής ότι: «Σήμερα η Ελλάδα, εκτός από χώρα που αποτελεί κρίσιμο ενεργειακό κόμβο στη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου και των Βαλκανίων, ξεκινά την υλοποίηση ενός σχεδίου που έχει στόχο να τη μετατρέψει και σε χώρα παραγωγό ενέργειας ταυτόχρονα» και συνέχισε: «Και η σημερινή υπογραφή της σύμβασης με δύο κορυφαίες εταιρείες στον χώρο της ενέργειας αλλά και με τα Ελληνικά Πετρέλαια, είναι το αποκορύφωμα μίας πολυετούς προσπάθειας και ενός σχεδιασμού πολλών χρόνων». Τα παραπάνω ο Τσίπρας τρίβει στα μούτρα σε όσους ακόμα πιστεύουν ότι η αριστερή-κομμουνιστική κρατική διαχείριση είναι διαφορετική από μια νεοφιλελεύθερη – δεξιά διαχείριση. Όμως υπάρχουν, δυστυχώς, ακόμα πολλοί του ελλαδικού πληθυσμό, ανέβηκε στην εξουσία και σιγά σιγά άρχισε να υπογράφει συμβάσεις με τις προ ολίγων χρόνων «μισητές» πετρελαϊκές εταιρείες, δίνοντας γη και ύδωρ και υποθηκεύοντας το μέλλον ενός πληθυσμού για άγνωστο εις την νιοστή χρόνο. Πόσο εκτός πραγματικότητας μπορεί να είναι η σκέψη, ότι οι παραπάνω συμβάσεις και συμφωνίες έγιναν χωρίς ανταλλάγματα; Ανταλλάγματα που βίδωσαν τον, βολικό για την κυριαρχία Σύριζα, στην εξουσία για σχεδόν πέντε χρόνια εκεί που οι κυβερνήσεις άλλαζαν όλα τα χρόνια από το 2010 και μετά η μια πίσω απ' την άλλη. Πόσα «πλεονάσματα» μερίσματα και επιδόματα κερδήθηκαν μ' αυτό τον τρόπο άραγε; Οι συμφωνίες αυτές έχουν να κάνουν με ένα ευρύτερο κυριαρχικό σχεδιασμό πάνω στον ελλαδικό χώρο. Μπορούμε να αναγνωρίσουμε βέβαια στον ψεύτη Τσίπρα μια αλήθεια στην παραπάνω δήλωση, ότι ο σχεδιασμός είναι όντως πολλών χρόνων, τόσο πολλών που πρέπει να βάλουμε και τα χρόνια που ήταν αντιπολίτευση.

Μάλιστα, η κυβέρνηση Σύριζα είναι τόσο πιστή στους εντολοδόχους της που τελείως ξεδιάντροπα μας ενημέρωσε, μέσω της επιστημονικής στρατηγικής μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων του ΥΠΕΝ, πως εάν δεν γίνουν οι εξορύξεις στην Ήπειρο θα πεθάνουμε από το μαράζι! Ναι, καλά ακούσατε: «οι επιπτώσεις στη δημόσια υγεία ενδέχεται να είναι αρνητικές και όχι ουδέτερες, καθώς, όπως υποστηρίζουν επιστημονικές έρευνες, κρισιακά φαινόμενα, όπως π.χ. η ανεργία, οδηγούν σε αύξηση της νοσηρότητας στους πληθυσμούς που πλήττονται (π.χ. αύξηση των ψυχολογικών δια-

κρέατος και η «σαρκοφάγα Ευρώπη» να είναι πια πραγματικότητα.

Σε όλη τη διάρκεια της ιστορίας επανεμφανίζονται πρότυπα για το πώς οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν το φαγητό. Υπάρχουν πολλά σημεία και διαφορές, διαχρονικά και διηπειρωτικά. Οι θρησκείες, η εξουσία μέσω της ιεραρχίας και των ανισοτήτων παίζει καθοριστικό ρόλο. Για παράδειγμα, την Εποχή του Χαλκού στον ελλαδικό χώρο σημειώθηκε άνοδος εξουσιαστικά δομημένων κοινωνιών, οι οποίες δημιούργησαν τους πολιτισμούς, όπως ο μυκηναϊκός και ο μινωικός. Με την **εμφάνιση των πρώτων ανακτόρων, υπήρξε μία ταυτόχρονη αλλαγή και στα μαγειρικά σκεύη. Από τα ευρήματα που υπάρχουν, υποθέτουμε πως οι άνθρωποι έτρωγαν σε ομάδες, αλλά η κοινωνική ανωτερότητα κάποιων γίνεται φανερή από τα σκεύη που χρησιμοποιούσαν.** Η μελέτη, επίσης, των ζωικών απολιθωμάτων που έχουν βρεθεί μας δίνει πληροφορίες για τη διατροφή των ανθρώπων εκείνης της περιόδου. Παρατηρείται, λοιπόν, ότι σημειώθηκε αύξηση του ποσοστού κατανάλωσης άγριων ζώων. Η αύξηση της κατανάλωσης των άγριων ζώων μπορεί να ερμηνευθεί ως μία συμπεριφορά της ανώτερης τάξης, η οποία θεωρούσε το κυνήγι αρχοντική ασχολία. Την ίδια ασχολία είχαν μεταγενέστερα και οι βασιλείς και γαιοκτήμονες της Ευρώπης, μια συνήθεια που φτάνει μέχρι τις μέρες μας.

Τα εορταστικά και πλούσια τραπέζια παίζουν σημαντικό ρόλο στην επίδειξη του πλούτου και της κοινωνικής θέσης με την υπερβολική κατανάλωση φαγητού και ποτού να βρίσκεται σε πρώτο πλάνο. Ένας άλλος τρόπος να επιδείξει κάποιος την κοινωνική του ανωτερότητα είναι μέσω του πολυτελούς εξοπλισμού και στολισμού του τραπεζιού, ενώ σε αυτή την περίπτωση, η γεύση είναι πιθανό να είναι λιγότερο θέμα ουρανίσκου και περισσότερο θέμα μόδας. Οι πολιτικές του τραπεζιού έπαιξαν σημαντικό ρόλο στη δημιουργία σύνθετων κοινωνιών και στην άνοδο του πολιτισμού γενικότερα. Ήταν κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Λουδοβίκου 14ου, που η τέχνη του τραπεζιού γεννήθηκε όπως την ξέρουμε σήμερα. Τότε ήταν που θεσπίστηκε το επίσημο πρωτόκολλο και τα πιάτα σερβίρονταν με συγκεκριμένη σειρά και αντίστοιχα μαχαιροπήρουνα. Φυσικά, η art de la table αντιπροσώπευε μόνο τις υψηλές κοινωνικές τάξεις. Δεν θα ήταν υπερβολή αν λέγαμε ότι το υλικό των μαχαιροπήρουνων έδειχνε το οικονομικό στάτους του οικοδεσπότη.

Και είναι αυτό το στάτους που και σήμερα μέσω του φαγητού και των εστιατορίων διαμορφώνονται οι συνθήκες ώστε η τροφή να μην εκπληρώνει μια φυσική ανάγκη, μόνο, αλλά να υποκαθιστά μια τεχνητή αίσθηση ικανοποίησης και αυταρέσκειας των συνδαιτημόνων. Εκείνων που εφαρμόζουν την πολιτική και οικονομική γαστρονομία ως μέσο επίτευξης των στόχων αλλά και εκείνων που την επιλέγουν για να επιδειχθούν, να νιώσουν σημαντικοί μέσα στην ανυπαρξία τους ή για να βρίσκονται μαζί με αυτούς που θα τους «πετάξουν» για να γλείψουν κάνα κοκαλάκι. Έτσι η γνωστή ρήση του Μπριγιά Σαβαρέν (1755-1826), ***πες μου τί τρως για να σου πω ποιος είσαι,*** αντικαθίσταται σε ***πες μου με ποιους τρως για να σου πω ποιος είσαι.***

Η λαιμαργία για κάθε μορφής εξουσία, μικρής ή μεγάλης, χωράει πολλούς στο κήτος της διαχρονικά. Τόσο στα αριστερά τοιχώματά του όσο και στα δεξιά. Και όπως σοφά μάς προειδοποίησε ο Μιχάλης Κατσαρός: *Μην αμελήσετε. Πάρτε μαζί σας νερό. Το μέλλον μας θα έχει πολύ ξηρασία.*

Για την ακρίβεια: *θα συνεχίσει* να έχει πολύ ξηρασία.

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

χώρο. Στις 27 Ιουνίου υπογράφτηκε μεταξύ ελλαδικού κράτους και της κοινοπραξίας εταιρειών Exxon Mobil – Total – ΕΛΠΕ σύμβαση για την παραχώρηση του δικαιώματος έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στην θαλάσσια περιοχή νοτιοδυτικά και δυτικά της Κρήτης. Έχουν προηγηθεί οι συμβάσεις με τις Total, Edison και ΕΛΠΕ στον θαλάσσιο χώρο της Κέρκυρας και του Ιονίου, καθώς και των Repsol-Energean Oil & Gas στα βουνά της Ηπείρου και της Αιτωλοακαρνανίας.

Κατά των εξορύξεων τότε, υπέρ τώρα

Στην τελετή για την υπογραφή της σύμβασης για τους υδρογονάνθρακες στην Κρήτη, ο Τσίπρας δήλωσε περιχαρής ότι: «Σήμερα η Ελλάδα, εκτός από χώρα που αποτελεί κρίσιμο ενεργειακό κόμβο στη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου και των Βαλκανίων, ξεκινά την υλοποίηση ενός σχεδίου που έχει στόχο να τη μετατρέψει και σε χώρα παραγωγό ενέργειας ταυτόχρονα» και συνέχισε: «Και η σημερινή υπογραφή της σύμβασης με δύο κορυφαίες εταιρείες στον χώρο της ενέργειας αλλά και με τα Ελληνικά Πετρέλαια, είναι το αποκορύφωμα μίας πολυετούς προσπάθειας και ενός σχεδιασμού πολλών χρόνων». Τα παραπάνω ο Τσίπρας τρίβει στα μούτρα σε όσους ακόμα πιστεύουν ότι η αριστερή-κομμουνιστική κρατική διαχείριση είναι διαφορετική από μια νεοφιλελεύθερη – δεξιά διαχείριση. Όμως υπάρχουν, δυστυχώς, ακόμα πολλοί που συνεχίζουν να πιστεύουν σε αριστερά και δεξιά παραμύθια ή σε ρητορικές περί λιγότερου κακού. Μέχρι να αναλάβει την εξουσία ο Σύριζα, ήταν πολέμιος των εξορύξεων, προβάλλοντας συνεχώς εμπόδια σε οποιαδήποτε σχέδια αφορούσαν τους υδρογονάνθρακες, «νιαουρίζοντας» ότι οι συμβάσεις που έφερναν οι άλλες κυβερνήσεις δεν ήταν ικανοποιητικές κλπ. Το σχέδιο, όμως, ήταν σαφές, εξαπατώντας και παίρνοντας με το μέρος του μεγάλο τμήμα «μισητές» πετρελαϊκές εταιρείες, δίνοντας γη και ύδωρ και υποθηκεύοντας το μέλλον ενός πληθυσμού για άγνωστο εις την νιοστή χρόνο. Πόσο εκτός πραγματικότητας μπορεί να είναι η σκέψη, ότι οι παραπάνω συμβάσεις και συμφωνίες έγιναν χωρίς ανταλλάγματα; Ανταλλάγματα που βίδωσαν τον, βολικό για την κυριαρχία Σύριζα, στην εξουσία για σχεδόν πέντε χρόνια εκεί που οι κυβερνήσεις άλλαζαν όλα τα χρόνια από το 2010 και μετά η μια πίσω απ' την άλλη. Πόσα «πλεονάσματα» μερίσματα και επιδόματα κερδήθηκαν μ' αυτό τον τρόπο άραγε; Οι συμφωνίες αυτές έχουν να κάνουν με ένα ευρύτερο κυριαρχικό σχεδιασμό πάνω στον ελλαδικό χώρο. Μπορούμε να αναγνωρίσουμε βέβαια στον ψεύτη Τσίπρα μια αλήθεια στην παραπάνω δήλωση, ότι ο σχεδιασμός είναι όντως πολλών χρόνων, τόσο πολλών που πρέπει να βάλουμε και τα χρόνια που ήταν αντιπολίτευση.

Μάλιστα, η κυβέρνηση Σύριζα είναι τόσο πιστή στους εντολοδόχους της που τελείως ξεδιάντροπα μας ενημέρωσε, μέσω της επιστημονικής στρατηγικής μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων του ΥΠΕΝ, πως εάν δεν γίνουν οι εξορύξεις στην Ήπειρο θα πεθάνουμε από το μαράζι! Ναι, καλά ακούσατε: «οι επιπτώσεις στη δημόσια υγεία ενδέχεται να είναι αρνητικές και όχι ουδέτερες, καθώς, όπως υποστηρίζουν επιστημονικές έρευνες, κρισιακά φαινόμενα, όπως π.χ. η ανεργία, οδηγούν σε αύξηση της νοσηρότητας στους πληθυσμούς που πλήττονται (π.χ. αύξηση των ψυχολογικών διαταραχών, αυξημένη κατανάλωση αλκοόλ κ.λπ.)». Θα πίνουμε τσίπουρο νύχτα μέρα και θα λέμε μοιρολόγια στα καφενεία, γιατί τελικά το Μέτσοβο δεν θα γίνει Ντουμπάι!

Η Κυριαρχία αναπτύσσεται

Η κριτική και οι αντιδράσεις ενάντια στις εξορύξεις δείχνουν ότι αρκετός κόσμος δεν τρώει τα μυθεύματα για θέσεις εργασίας και οικονομικής ευμάρειας. Παρ' όλα αυτά οφείλουμε να ξεκαθαρίσουμε ότι όλες σχε-

δόν οι αντιδράσεις μιλάνε για καπιταλιστική ανάπτυξη και σχεδιασμό, αφήνοντας να εννοηθεί ότι άλλα κυριαρχικά συστήματα ίσως είναι καλύτερα. Η προώθηση των κυριαρχικών σχεδιασμών, με οποιουσδήποτε πολιτικούς μανδύες, περνάει και μέσα από τα λεγόμενα ενεργειακά ζητήματα. Η ιστορία βρίθει από παραδείγματα πολέμων και σφαγών που συνδέονται άμεσα με ενεργειακά ζητήματα. Για το λόγο αυτό δεν ξεχωρίζουμε καπιταλιστική από σοσιαλιστική ή κομμουνιστική εξουσία, απολυταρχική ή δημοκρατική, αλλά θεωρούμε ότι όλες οι πολιτικές εκφάνσεις αλληλοσυμπληρώνονται και προέρχονται από την ίδια μήτρα της Εξουσίας. Οι κατά καιρούς συγκρούσεις μεταξύ τους είναι απλά οι διαφωνίες σε επιμέρους μοιρασιές για να υπάρξει αργά ή γρήγορα μια συμπόρευση. Στις διαφωνίες οι λαοί σφαγιάζονται, καλλιεργώντας μίση και μυθεύματα μεταξύ τους, ως αποτέλεσμα της στοίχισής τους πίσω από Κράτη και Κυριαρχίες.

Η απομύζηση του πλανήτη με σκοπό το κέρδος ορισμένων εξουσιαστών και την ταυτόχρονη υποδούλωση των ανθρώπων, φτάνει και περισσεύει χωρίς περαιτέρω βαρύγδουπες αναλύσεις για το λόγο που κάποιος οφείλει να είναι αντίθετος με τέτοιους σχεδιασμούς και πρακτικές. Τρυπώντας τον πλανήτη και αδειάζοντάς τον από τα ζωτικά του στοιχεία για τις εφήμερες και πολλές φορές πλαστές και «ακραίες ανάγκες» του ανθρώπου, συντελείται μια αρρώστια που τον οδηγεί σ'ένα αργό (;) θάνατο. Με την σειρά του ο άνθρωπος αρρωσταίνει και πεθαίνει, και συνήθως είναι αυτός που δεν έχει κανένα όφελος απ' όλα αυτά, παρά ένα ξεροκόμματο, ώστε να μπορέσει να συνεχίσει την μέρα του ως υποταγμένος.

Οι συνέπειες των εξορύξεων

Οι εξορύξεις στην Ήπειρο περιλαμβάνουν τουλάχιστον δέκα περιοχές Natura[1], χωρίς να λέει αυτό κάτι αφού αυτοί που σχεδίασαν το νομικό πλαίσιο για τις Natura δεν απαγορεύουν τις εξορυκτικές δραστηριότητες! Οι εξορύξεις καλύπτουν περιοχές από τα Ζαγοροχώρια, τον Εθνικό Δρυμό Βίκου-Αώου, τα βουνά Τύμφη ή Γκαμήλα και φτάνουν μέχρι το Μέτσοβο, το Πάπιγκο και την Κόνιτσα. Αντιλαμβανόμαστε ότι το κόστος για το περιβάλλον σε αυτές τις περιοχές θα είναι τεράστιο αφού θα πρέπει να αποψιλωθούν δάση, να ανοιχτούν δρόμοι διαταράσσοντας το τοπίο και την βιοποικιλότητα της περιοχής, θα

θα στηθούν θα είναι πάνω σε μια ενεργά σεισμική περιοχή με μεγάλες πιθανότητες ισχυρού σεισμού ακόμα και δημιουργίας τσουνάμι. *Τότε φαντάζεστε θα έχουμε πολύ σοβαρό* πρόβλημα και μεγάλη καταστροφή». Πέρυσι είχαμε την βύθιση δεξαμενόπλοιου στην Σαλαμίνα και την μόλυνση μιας τεράστιας περιοχής, φανταστείτε το δυστοπικό σενάριο ατυχήματος σε πλωτή εξέδρα άντλησης πετρελαίου. Επίσης, η θαλάσσια ζωή ακόμα και στην φάση των ερευνών απειλείται, αφού οι εταιρείες χρησιμοποιούν τις λεγόμενες «ηχητικές βόμβες» που προκαλούν τραυματισμούς και θανάτους.

Έχει ενδιαφέρον να δούμε τις απολαβές σε επίπεδο Δημοσίου, γιατί έτσι θα βγάλουμε χρήσιμα συμπεράσματα γιατί οι κάτοικοι του ελλαδικού χώρου οφείλουν

Παραμύθια

Η Κυριαρχία εφευρίσκει πολλά παραμύθια, όπως της λεγόμενης πράσινης ανάπτυξης, των εναλλακτικών μορφών ενέργειας, της ανακύκλωσης και γενικώς μιας εναλλακτικής περιβαλλοντικής συνείδησης, όπως και το παραμύθι της προσωπικής ευθύνης για την προστασία του πλανήτη. Όλα τα παραπάνω είναι δημιουργήματα κατ' επίφαση συνείδησης που σκοπό έχουν να αποκρύψουν τους πραγματικούς καταστροφείς του πλανήτη και όλων των μορφών ζωής σ' αυτόν. Την ίδια στιγμή που κυριαρχεί η συζήτηση για περιορισμό του πλαστικού και αναζήτησης άλλων μορφών ενέργειας, νέες εστίες άντλησης υδρογονανθράκων φυτρώνουν σε θάλασσες και δάση και νέοι πόλεμοι προετοιμάζονται. Για την Κυριαρχία τα

από σοσιαλιστική ή κομμουνιστική εξουσία, απολυταρχική ή δημοκρατική, αλλά θεωρούμε ότι όλες οι πολιτικές εκφάνσεις αλληλοσυμπληρώνονται και προέρχονται από την ίδια μήτρα της Εξουσίας. Οι κατά καιρούς συγκρούσεις μεταξύ τους είναι απλά οι διαφωνίες σε επιμέρους μοιρασιές για να υπάρξει αργά ή γρήγορα μια συμπόρευση. Στις διαφωνίες οι λαοί σφαγιάζονται, καλλιεργώντας μίση και μυθεύματα μεταξύ τους, ως αποτέλεσμα της στοίχισής τους πίσω από Κράτη και Κυριαρχίες.

Η απομύζηση του πλανήτη με σκοπό το κέρδος ορισμένων εξουσιαστών και την ταυτόχρονη υποδούλωση των ανθρώπων, φτάνει και περισσεύει χωρίς περαιτέρω βαρύγδουπες αναλύσεις για το λόγο που κάποιος οφείλει να είναι αντίθετος με τέτοιους σχεδιασμούς και πρακτικές. Τρυπώντας τον πλανήτη και αδειάζοντάς τον από τα ζωτικά του στοιχεία για τις εφήμερες και πολλές φορές πλαστές και «ακραίες ανάγκες» του ανθρώπου, συντελείται μια αρρώστια που τον οδηγεί σ'ένα αργό (;) θάνατο. Με την σειρά του ο άνθρωπος αρρωσταίνει και πεθαίνει, και συνήθως είναι αυτός που δεν έχει κανένα όφελος απ' όλα αυτά, παρά ένα ξεροκόμματο, ώστε να μπορέσει να συνεχίσει την μέρα του ως υποταγμένος.

Οι συνέπειες των εξορύξεων

Οι εξορύξεις στην Ήπειρο περιλαμβάνουν τουλάχιστον δέκα περιοχές Natura[1], χωρίς να λέει αυτό κάτι αφού αυτοί που σχεδίασαν το νομικό πλαίσιο για τις Natura δεν απαγορεύουν τις εξορυκτικές δραστηριότητες! Οι εξορύξεις καλύπτουν περιοχές από τα Ζαγοροχώρια, τον Εθνικό Δρυμό Βίκου-Αώου, τα βουνά Τύμφη ή Γκαμήλα και φτάνουν μέχρι το Μέτσοβο, το Πάπιγκο και την Κόνιτσα. Αντιλαμβανόμαστε ότι το κόστος για το περιβάλλον σε αυτές τις περιοχές θα είναι τεράστιο αφού θα πρέπει να αποψιλωθούν δάση, να ανοιχτούν δρόμοι διαταράσσοντας το τοπίο και την βιοποικιλότητα της περιοχής, θα μολυνθούν τα πλούσια ποτάμια και οι πηγές όλων αυτών των περιοχών από τα βιομηχανικά λήμματα ή τις διαρροές και τα αναμενόμενα ατυχήματα. Η όχληση από τους βιομηχανικούς ήχους θα είναι μόνιμη ενώ παρθένα δάση θα μετατραπούν σε ένα βιομηχανικό τοπίο!

Πολλές δημοσιευμένες έρευνες συσχετίζουν τις εξορύξεις με αυξημένη σεισμική δραστηριότητα. Η πόλη Zeerijp στην Ολλανδία, παρουσιάζει έντονη σεισμική δραστηριότητα που αποδεδειγμένα προκαλείται απ' την εξόρυξη φυσικού αερίου. Μάλιστα, η υπεύθυνη εταιρεία *Netherlands Petroleum Company*, έχει καταδικαστεί να πληρώσει αποζημιώσεις για μεγάλες ζημιές σε σπίτια, δημόσια κτίρια και μνημεία, αλλά και για ψυχική οδύνη. Όλα αυτά στην Ολλανδία, φανταστείτε εδώ με την Αφρικανική πλάκα και τα πολλά ρήγματα κάτω απ' τα πόδια μας που κουνιόμαστε χωρίς να τρυπήσουμε! Ο θα στηθούν θα είναι πάνω σε μια ενεργά σεισμική περιοχή με μεγάλες πιθανότητες ισχυρού σεισμού ακόμα και δημιουργίας τσουνάμι. *Τότε φαντάζεστε θα έχουμε πολύ σοβαρό* πρόβλημα και μεγάλη καταστροφή». Πέρυσι είχαμε την βύθιση δεξαμενόπλοιου στην Σαλαμίνα και την μόλυνση μιας τεράστιας περιοχής, φανταστείτε το δυστοπικό σενάριο ατυχήματος σε πλωτή εξέδρα άντλησης πετρελαίου. Επίσης, η θαλάσσια ζωή ακόμα και στην φάση των ερευνών απειλείται, αφού οι εταιρείες χρησιμοποιούν τις λεγόμενες «ηχητικές βόμβες» που προκαλούν τραυματισμούς και θανάτους.

Έχει ενδιαφέρον να δούμε τις απολαβές σε επίπεδο Δημοσίου, γιατί έτσι θα βγάλουμε χρήσιμα συμπεράσματα γιατί οι κάτοικοι του ελλαδικού χώρου οφείλουν να πληρώνουν ακριβά βασικά αγαθά της ζωής τους ώστε να είναι εξαρτημένοι και υποταγμένοι και κάποιοι άλλοι, όπως πετρελαϊκές εταιρείες να δίνουν φιλοδωρήματα! Για παράδειγμα, η σύμβαση της Ηπείρου προβλέπει φορολόγηση της εταιρείας που εκμεταλλεύεται τα κοιτάσματα με 20% επί των δηλωμένων κερδών και 5% περιφερειακό φόρο, ποσά που θα καταβάλλονται όταν και εάν ξεκινήσει η εξόρυξη. Δηλαδή φέξε μου και γλίστρησα! Ενώ το ενοίκιο της γης είναι 10 ευρώ ετησίως ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο και 15 ευρώ ετησίως ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο στη δεύτερη φάση ερευνών. Έτσι γίνεται σαφές για το ποιος πρέπει και για το ποιος δεν πρέπει να πληρώνει. Αλήθεια, τι μπορεί κάποιος να νοικιάσει με ένα 10 ευρώ τον χρόνο, ίσως τον Τσίπρα με γραβάτα να λέει ανέκδοτα ή ένα εκατοστό γης. Τέλος, για την φάση της εξόρυξης το ενοίκιο θα είναι στα 200 ευρώ ανά τε-

Παραμύθια

Η Κυριαρχία εφευρίσκει πολλά παραμύθια, όπως της λεγόμενης πράσινης ανάπτυξης, των εναλλακτικών μορφών ενέργειας, της ανακύκλωσης και γενικώς μιας εναλλακτικής περιβαλλοντικής συνείδησης, όπως και το παραμύθι της προσωπικής ευθύνης για την προστασία του πλανήτη. Όλα τα παραπάνω είναι δημιουργήματα κατ' επίφαση συνείδησης που σκοπό έχουν να αποκρύψουν τους πραγματικούς καταστροφείς του πλανήτη και όλων των μορφών ζωής σ' αυτόν. Την ίδια στιγμή που κυριαρχεί η συζήτηση για περιορισμό του πλαστικού και αναζήτησης άλλων μορφών ενέργειας, νέες εστίες άντλησης υδρογονανθράκων φυτρώνουν σε θάλασσες και δάση και νέοι πόλεμοι προετοιμάζονται. Για την Κυριαρχία τα παραπάνω δεν είναι καθόλου οξύμωρα, αφού η ίδια θα έχει εκμεταλλευτεί και απομυζήσει όλο το εσωτερικό του πλανήτη συνεχίζοντας όμως την εξάρτηση του κόσμου από το πετρέλαιο, συγχρόνως θα προετοιμάζεται για την μετά πετρελαίου εποχή η οποία ήδη έχει μελετηθεί και είναι έτοιμη, αλλά με όρους εξάρτησης που δεν θα διαφέρουν απ' τους σημερινούς.

Οι λεγόμενες επενδύσεις, με τις πολυπόθητες θέσεις εργασίας, είναι εδώ και θα μείνουν για όσο χρειαστεί. Είναι εδώ γιατί αυτός ο τόπος πρέπει να μοιραστεί και ο πληθυσμός του να είναι υποταγμένος με αντάλλαγμα ένα μισθό. Μετά από χρόνια ανεργίας και τεχνητής κρίσης, πολλοί θα είναι αυτοί που θα πιστέψουν τα αφηγήματα της οικονομικής ανάπτυξης. Όσοι, όμως, πιστεύουν σε τέτοια αφηγήματα ας έχουν υπ' όψιν τους, ότι παρέα με τον μισθό εκχωρούν συνείδηση και προαιώνια γη που

θάνατο. Με την σειρά του ο άνθρωπος αρρωσταίνει και πεθαίνει, και συνήθως είναι αυτός που δεν έχει κανένα όφελος απ' όλα αυτά, παρά ένα ξεροκόμματο, ώστε να μπορέσει να συνεχίσει την μέρα του ως υποταγμένος.

Οι συνέπειες των εξορύξεων

Οι εξορύξεις στην Ήπειρο περιλαμβάνουν τουλάχιστον δέκα περιοχές Natura[1], χωρίς να λέει αυτό κάτι αφού αυτοί που σχεδίασαν το νομικό πλαίσιο για τις Natura δεν απαγορεύουν τις εξορυκτικές δραστηριότητες! Οι εξορύξεις καλύπτουν περιοχές από τα Ζαγοροχώρια, τον Εθνικό Δρυμό Βίκου-Αώου, τα βουνά Τύμφη ή Γκαμήλα και φτάνουν μέχρι το Μέτσοβο, το Πάπιγκο και την Κόνιτσα. Αντιλαμβανόμαστε ότι το κόστος για το περιβάλλον σε αυτές τις περιοχές θα είναι τεράστιο αφού θα πρέπει να αποψιλωθούν δάση, να ανοιχτούν δρόμοι διαταράσσοντας το τοπίο και την βιοποικιλότητα της περιοχής, θα μολυνθούν τα πλούσια ποτάμια και οι πηγές όλων αυτών των περιοχών από τα βιομηχανικά λήμματα ή τις διαρροές και τα αναμενόμενα ατυχήματα. Η όχληση από τους βιομηχανικούς ήχους θα είναι μόνιμη ενώ παρθένα δάση θα μετατραπούν σε ένα βιομηχανικό τοπίο!

Πολλές δημοσιευμένες έρευνες συσχετίζουν τις εξορύξεις με αυξημένη σεισμική δραστηριότητα. Η πόλη Zeerijp στην Ολλανδία, παρουσιάζει έντονη σεισμική δραστηριότητα που αποδεδειγμένα προκαλείται απ' την εξόρυξη φυσικού αερίου. Μάλιστα, η υπεύθυνη εταιρεία *Netherlands Petroleum Company*, έχει καταδικαστεί να πληρώσει αποζημιώσεις για μεγάλες ζημιές σε σπίτια, δημόσια κτίρια και μνημεία, αλλά και για ψυχική οδύνη. Όλα αυτά στην Ολλανδία, φανταστείτε εδώ με την Αφρικανική πλάκα και τα πολλά ρήγματα κάτω απ' τα πόδια μας που κουνιόμαστε χωρίς να τρυπήσουμε! Ο σεισμολόγος Μ. Χουλιάρας σημειώνει: «Προσωπικά με ανησυχούν οι οικολογικές επιπτώσεις της όλης προσπάθειας, καθώς μέσα στην κοιλότητα του εδάφους που βρίσκεται το πετρέλαιο εισχωρεί μεγάλη ποσότητα νερού από την γεώτρηση και βγαίνει κάτι πολύ βρόμικο που αν περάσει στο περιβάλλον θα προκαλέσει σοβαρά οικολογικά προβλήματα... Θα πρέπει επίσης να γίνουν και ειδικές μελέτες επικινδυνότητας. Οι πλατφόρμες που θα στηθούν θα είναι πάνω σε μια ενεργά σεισμική περιοχή με μεγάλες πιθανότητες ισχυρού σεισμού ακόμα και δημιουργίας τσουνάμι. *Τότε φαντάζεστε θα έχουμε πολύ σοβαρό* πρόβλημα και μεγάλη καταστροφή». Πέρυσι είχαμε την βύθιση δεξαμενόπλοιου στην Σαλαμίνα και την μόλυνση μιας τεράστιας περιοχής, φανταστείτε το δυστοπικό σενάριο ατυχήματος σε πλωτή εξέδρα άντλησης πετρελαίου. Επίσης, η θαλάσσια ζωή ακόμα και στην φάση των ερευνών απειλείται, αφού οι εταιρείες χρησιμοποιούν τις λεγόμενες «ηχητικές βόμβες» που προκαλούν τραυματισμούς και θανάτους.

Έχει ενδιαφέρον να δούμε τις απολαβές σε επίπεδο Δημοσίου, γιατί έτσι θα βγάλουμε χρήσιμα συμπεράσματα γιατί οι κάτοικοι του ελλαδικού χώρου οφείλουν να πληρώνουν ακριβά βασικά αγαθά της ζωής τους ώστε να είναι εξαρτημένοι και υποταγμένοι και κάποιοι άλλοι, όπως πετρελαϊκές εταιρείες να δίνουν φιλοδωρήματα! Για παράδειγμα, η σύμβαση της Ηπείρου προβλέπει φορολόγηση της εταιρείας που εκμεταλλεύεται τα κοιτάσματα με 20% επί των δηλωμένων κερδών και 5% περιφερειακό φόρο, ποσά που θα καταβάλλονται όταν και εάν ξεκινήσει η εξόρυξη. Δηλαδή φέξε μου και γλίστρησα! Ενώ το ενοίκιο της γης είναι 10 ευρώ ετησίως ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο και 15 ευρώ ετησίως ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο στη δεύτερη φάση ερευνών. Έτσι γίνεται σαφές για το ποιος πρέπει και για το ποιος δεν πρέπει να πληρώνει. Αλήθεια, τι μπορεί κάποιος να νοικιάσει με ένα 10 ευρώ τον χρόνο, ίσως τον Τσίπρα με γραβάτα να λέει ανέκδοτα ή ένα εκατοστό γης. Τέλος, για την φάση της εξόρυξης το ενοίκιο θα είναι στα 200 ευρώ ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο δηλαδή για μια γεώτρηση μέσα σε ένα τετραγωνικό χιλιόμετρο η εταιρεία θα πληρώσει στο Δημόσιο 200 ολόκληρα ευρώ τον χρόνο! Αλήθεια πόσα πληρώνει κάποιος για ΕΝΦΙΑ ή ενοίκιο το χρόνο; 200 ευρώ φτάνουν;

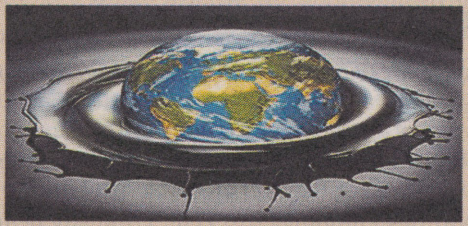
Με τον τρόπο αυτό, ολόκληρες χερσαίες περιοχές που τώρα είναι νεκρές οικονομικά και κάποτε είχαν έναν αγροτικό χαρακτήρα και μια σχετική οικονομική αυτονομία, θα μετατραπούν σε ζώνες «βιομηχανικής μονοκαλλιέργειας», πλήρως εξαρτημένες από τον όποιο μισθό των πετρελαϊκών εταιρειών, σε ένα τόπο που δεν θα θυμίζει σε τίποτα τον τόπο των παππούδων του.

Παραμύθια

Η Κυριαρχία εφευρίσκει πολλά παραμύθια, όπως της λεγόμενης πράσινης ανάπτυξης, των εναλλακτικών μορφών ενέργειας, της ανακύκλωσης και γενικώς μιας εναλλακτικής περιβαλλοντικής συνείδησης, όπως και το παραμύθι της προσωπικής ευθύνης για την προστασία του πλανήτη. Όλα τα παραπάνω είναι δημιουργήματα κατ' επίφαση συνείδησης που σκοπό έχουν να αποκρύψουν τους πραγματικούς καταστροφείς του πλανήτη και όλων των μορφών ζωής σ' αυτόν. Την ίδια στιγμή που κυριαρχεί η συζήτηση για περιορισμό του πλαστικού και αναζήτησης άλλων μορφών ενέργειας, νέες εστίες άντλησης υδρογονανθράκων φυτρώνουν σε θάλασσες και δάση και νέοι πόλεμοι προετοιμάζονται. Για την Κυριαρχία τα παραπάνω δεν είναι καθόλου οξύμωρα, αφού η ίδια θα έχει εκμεταλλευτεί και απομυζήσει όλο το εσωτερικό του πλανήτη συνεχίζοντας όμως την εξάρτηση του κόσμου από το πετρέλαιο, συγχρόνως θα προετοιμάζεται για την μετά πετρελαίου εποχή η οποία ήδη έχει μελετηθεί και είναι έτοιμη, αλλά με όρους εξάρτησης που δεν θα διαφέρουν απ' τους σημερινούς.

Οι λεγόμενες επενδύσεις, με τις πολυπόθητες θέσεις εργασίας, είναι εδώ και θα μείνουν για όσο χρειαστεί. Είναι εδώ γιατί αυτός ο τόπος πρέπει να μοιραστεί και ο πληθυσμός του να είναι υποταγμένος με αντάλλαγμα ένα μισθό. Μετά από χρόνια ανεργίας και τεχνητής κρίσης, πολλοί θα είναι αυτοί που θα πιστέψουν τα αφηγήματα της οικονομικής ανάπτυξης. Όσοι, όμως, πιστεύουν σε τέτοια αφηγήματα ας έχουν υπ' όψιν τους, ότι παρέα με τον μισθό εκχωρούν συνείδηση και προαιώνια γη που δεν ανήκει σε κανέναν και που ανέθρεψε γενεές και γενεές ανθρώπων. Όσοι δεν τα πιστεύουμε ας είμαστε συνεπείς σε μια ακόμα μάχη ενάντια στα κυριαρχικά σχέδια. Με λόγο και πράξεις!

Ελευθερόκοκκος

---

1. Χωρίς αυτό να λέει κάτι, αφού πρώτον η φύση δεν χωρίζεται σε οριοθετημένες περιοχές προστασίας ή όχι και δεύτερον ανά πάσα στιγμή έχει αποδειχτεί πως όταν θέλει το Κράτος, μπορεί να παρέμβει όπως θέλει σε τέτοιες περιοχές.

Μέσα σε 3 χρόνια 4.500 γυναίκες αγρότες στην Ινδία έχουν υποβληθεί σε αφαίρεση μήτρας ώστε να δουλεύουν αδιάκοπα

Στην ινδική πόλη Bid, της πολιτείας του Maharashtra, σύμφωνα με άρθρο της τοπικής εφημερίδας First Post, αναφέρεται ότι περίπου 4500 γυναίκες αγρότες που δουλεύουν σε φυτείες με ζαχαροκάλαμα, μέσα σε τρία χρόνια αναγκάστηκαν από τους εργοδότες τους να υποβληθούν σε υστερεκτομή, ώστε να μπορέσουν να δουλεύουν χωρίς να χρειάζεται να λείψουν από την εργασία.

Ενώ σε ολόκληρη την Ινδία ο μέσος όρος των γυναικών που έχουν αφαιρέσει την μήτρα τους κυμαίνεται στο 3,2% στις περιοχές του ζαχαροκάλαμου, το ποσοστό μέσα σε τρία χρόνια είναι 36% και από την αρχή του 2019 είναι 21% στις εργαζόμενες στα χωράφια. Οι δύο έρευνες πεδίου διεξήχθησαν από την περιφερειακή κυβέρνηση.

και γράφτηκαν στήλες απ' τα ΜΜΕ, καταδικάζοντας το γεγονός ως βέβηλο. Είναι όμως έτσι; Εμείς είμαστε πεπεισμένοι ότι αν ζούσε ο καλλιτέχνης θα ένιωθε ότι ένα έργο του επιτέλους ολοκληρώθηκε και σε ένα άλλο επίπεδο, επιβεβαιώνοντάς τον καλλιτεχνικά και κοινωνικά.

Τα ανθρωπάκια του καλλιτέχνη έχουν αναφορά στην μάζα. Στο απρόσωπο άτομο που δεν χρειάζεται να έχει πρόσωπο, και όταν έχει είναι ίδιο με τα άλλα ανθρωπάκια. Το ανθρωπάκι δεν έχει χαρακτήρα, άγεται και φέρεται, εξουσιάζεται και αφήνεται να κυριαρχηθεί. Τα ανθρωπάκια του καλλιτέχνη περιγράφουν μια δυστοπία για τους ανθρώπους.

Έτσι, λοιπόν, κάποιος από αυτό το απρόσωπο πλήθος της πόλης, ανώνυμος επίσης, χωρίς πρόσωπο, έκανε την συγκεκριμένη πράξη, πετώντας ένα ανθρωπάκι στα σκουπίδια. Θα μπορούσαμε, δηλαδή, να πούμε ότι ένα απρόσωπο ανθρωπάκι του Γαΐτη, έκανε αυτή την πράξη. Επίσης τα σκουπίδια είναι απρόσωπα, δεν ξεχωρίζουν και είναι παράγωγα των απρόσωπων κοινωνιών και πόλεων. Για όλους αυτούς τους λόγους λοιπόν, ο καλλιτέχνης πιστεύουμε ότι δεν θα ένιωθε μια αποστροφή εξ' αιτίας του συγκεκριμένου γεγονότος αλλά μια ικανοποίηση. Ούτως ή άλλως ο ίδιος είχε πει για τα συγκεκριμένα έργα του: *«Οι άνθρωποι, τα Ανθρωπάκια που λέω, το κατεστημένο, έφτασε σ' ένα σημείο όπου δεν παίρνει άλλο να πάει πιο μακριά [...] γίνανε ένα νούμερο και τίποτα παραπάνω»* ή *«Φροντίστε να σωθείτε, να σωθούμε. Οι άνθρωποι πλέ-*

Χαλκιδική

Η εταιρεία Ελληνικός Χρυσός, με τις πλάτες όλων των κυβερνήσεων από τότε που έχει αναπτύξει τις καταστροφικές δραστηριότητές της, συνεχίζει συστηματικά να καταστρέφει το περιβάλλον. Το ποτάμι «Μαυρόλακκα» που είναι ο αποδέκτης των υγρών αποβλήτων του μεταλλείου Ολυμπιάδας παρουσιάζει υψηλές συγκεντρώσεις σε ψευδάργυρο, κάδμιο, μόλυβδο και αρσενικό, μολύνοντας έτσι και τους περαιτέρω υδάτινους αποδέκτες. Η εταιρεία αγνοεί στους ελέγχους της να μετράει τα βαρέα μέταλλα όπως τον υδράργυρο, το χρώμιο, το βάριο και το σελήνιο. Επίσης, τα ρέματα όπου γίνονται αποδέκτες αποβλήτων τους καλοκαιρινούς μήνες, εξ αιτίας της μη ύπαρξης φυσικής ροής υδάτων έχει αποτέλεσμα τα μόνα νερά να είναι τα υγρά απόβλητα της εταιρείας. Επίσης, μολυσμένη από τα απόβλητα της εταιρείας Ελληνικός Χρυσός είναι και η παραλία του Στρατωνίου, που της έχει αφαιρεθεί για το λόγο αυτό η λεγόμενη «γαλάζια σημαία». Οι επενδύσεις στον ελλαδικό χώρο παίρνουν σάρκα και οστά στην Χαλκι-

δική προσφέροντας την ανάπτυξη των μολύνσεων και του θανάτου σε περιβάλλον και ανθρώπους με αντάλλαγμα μια χούφτα λεφτά που μοιάζουν με αλυσίδες.

Συνεχιζόμενες οι σφαγές στο Μάλι μεταξύ των φυλών Dogon και Fulani, αλλά και ένοπλων ομάδων.

Μέσα σε 3 χρόνια 4.500 γυναίκες αγρότες στην Ινδία έχουν υποβληθεί σε αφαίρεση μήτρας ώστε να δουλεύουν αδιάκοπα

Στην ινδική πόλη Bid, της πολιτείας του Maharashtra, σύμφωνα με άρθρο της τοπικής εφημερίδας First Post, αναφέρεται ότι περίπου 4500 γυναίκες αγρότες που δουλεύουν σε φυτείες με ζαχαροκάλαμα, μέσα σε τρία χρόνια αναγκάστηκαν από τους εργοδότες τους να υποβληθούν σε υστερεκτομή, ώστε να μπορέσουν να δουλεύουν χωρίς να χρειάζεται να λείψουν από την εργασία.

Ενώ σε ολόκληρη την Ινδία ο μέσος όρος των γυναικών που έχουν αφαιρέσει την μήτρα τους κυμαίνεται στο 3,2% στις περιοχές του ζαχαροκάλαμου, το ποσοστό μέσα σε τρία χρόνια είναι 36% και από την αρχή του 2019 είναι 21% στις εργαζόμενες στα χωράφια. Οι δύο έρευνες πεδίου διεξήχθησαν από την περιφερειακή κυβέρνηση.

Στην περιοχή φαίνεται πως ανθίζει αυτό το νέο είδος «βιομηχανίας» υστερεκτομών αφού το 85% των υστερεκτομών γίνονται σε ιδιωτικές κλινικές. Υπάρχουν περίπου δέκα ιδιωτικές κλινικές στην περιοχή, εκ των οποίων καμία δεν διαθέτει γυναικολόγο!

Οι γιατροί για να πείσουν τις γυναίκες ώστε να προχωρήσουν στις επεμβάσεις, χρησιμοποιούν τον κίνδυνο του καρκίνου του τραχήλου της μήτρας ώστε να πιέσουν τις γυναίκες να αποδεχθούν το χειρουργείο. Το κόστος του χειρουργείου εννοείται ότι το επωμίζονται οι ίδιες οι γυναίκες και οι οικογένειές τους.

Τα θύματα της καταχρηστικής υστερεκτομής ανέφεραν ότι κατέβαλαν στις κλινικές μεταξύ 20.000 και 40.000 ρουπίες, δηλαδή μεταξύ 250 και 500 ευρώ. Το ποσό είναι υπέρογκο εάν σκεφτούμε ότι οι εργαζόμενες πληρώνονται

και όταν έχει είναι ίδιο με τα άλλα ανθρωπάκια. Το ανθρωπάκι δεν έχει χαρακτήρα, άγεται και φέρεται, εξουσιάζεται και αφήνεται να κυριαρχηθεί. Τα ανθρωπάκια του καλλιτέχνη περιγράφουν μια δυστοπία για τους ανθρώπους.

Έτσι, λοιπόν, κάποιος από αυτό το απρόσωπο πλήθος της πόλης, ανώνυμος επίσης, χωρίς πρόσωπο, έκανε την συγκεκριμένη πράξη, πετώντας ένα ανθρωπάκι στα σκουπίδια. Θα μπορούσαμε, δηλαδή, να πούμε ότι ένα απρόσωπο ανθρωπάκι του Γαΐτη, έκανε αυτή την πράξη. Επίσης τα σκουπίδια είναι απρόσωπα, δεν ξεχωρίζουν και είναι παράγωγα των απρόσωπων κοινωνιών και πόλεων. Για όλους αυτούς τους λόγους λοιπόν, ο καλλιτέχνης πιστεύουμε ότι δεν θα ένιωθε μια αποστροφή εξ΄ αιτίας του συγκεκριμένου γεγονότος αλλά μια ικανοποίηση. Ούτως ή άλλως ο ίδιος είχε πει για τα συγκεκριμένα έργα του: *«Οι άνθρωποι, τα Ανθρωπάκια που λέω, το κατεστημένο, έφτασε σ' ένα σημείο όπου δεν παίρνει άλλο να πάει πιο μακριά [...] γίνανε ένα νούμερο και τίποτα παραπάνω»* ή *«Φροντίστε να σωθείτε, να σωθούμε. Οι άνθρωποι, πλέον, έχουν γίνει ένας αριθμός»*.

Ονδούρα

Τις τελευταίες δύο βδομάδες του Ιουνίου σημειώνονται βίαιες διαδηλώσεις εξ αιτίας των προωθούμενων ιδιωτικοποιήσεων στην υγεία και στην εκπαίδευση. Ο στηριζόμενος από τις ΗΠΑ πρόεδρος Hernandez κατέβασε το στρατό σε όλη την χώρα για να χτυπήσει τους διαδηλωτές που είχαν βγει στους δρόμους εναντίον της ιδιωτικοποίησης της υγείας και της παιδείας. Οι συγκρούσεις μεταξύ στρατού και διαδηλωτών είχαν αποτέλεσμα τον θάνατο τριών ανθρώπων. Μάλιστα στις 25/6 μετά από κατάληψη του πανεπιστημίου Τεγουσιγάλπα, αστυνομικές-στρατιωτικές δυνάμεις εισήλθαν στο πανεπιστήμιο πυροβολώντας τους φοιτητές με αποτέλεσμα των τραυματισμό τεσσάρων.

αγνοεί στους ελέγχους της να μετράει τα βαρέα μέταλλα όπως τον υδράργυρο, το χρώμιο, το βάριο και το σελήνιο. Επίσης, τα ρέματα όπου γίνονται αποδέκτες αποβλήτων τους καλοκαιρινούς μήνες, εξ αιτίας της μη ύπαρξης φυσικής ροής υδάτων έχει αποτέλεσμα τα μόνα νερά να είναι τα υγρά απόβλητα της εταιρείας. Επίσης, μολυσμένη από τα απόβλητα της εταιρείας Ελληνικός Χρυσός είναι και η παραλία του Στρατωνίου, που της έχει αφαιρεθεί για το λόγο αυτό η λεγόμενη «γαλάζια σημαία». Οι επενδύσεις στον ελλαδικό χώρο παίρνουν σάρκα και οστά στην Χαλκιδική προσφέροντας την ανάπτυξη των μολύνσεων και του θανάτου σε περιβάλλον και ανθρώπους με αντάλλαγμα μια χούφτα λεφτά που μοιάζουν με αλυσίδες.

Συνεχιζόμενες οι σφαγές στο Μάλι μεταξύ των φυλών Dogon και Fulani, αλλά και ένοπλων ομάδων.

Από τον Ιανουάριο έχει ξεκινήσει ένας ατέρμονος κύκλος βίας μεταξύ των φυλών Dogon και Fulani που οφείλεται στην πρόσβαση των φυλών σε πηγές νερού και εδαφών για βοσκή. Η πιο αιματηρή επίθεση συνέβη τον Μάρτιο που τουλάχιστον 150 μέλη της φυλής Fulani σκοτώθηκαν. Η επίθεση αυτή ήταν η αφορμή να παραιτηθεί ο τότε πρωθυπουργός του Μάλι. Στις 10 Ιουνίου οπλισμένοι άνδρες της φυλής Fulani εισέβαλαν σε χωριό της φυλής Dogon καίγοντας σπίτια και σκοτώνοντας 35 άτομα.

τρία χρόνια είναι 36% και από την αρχή του 2019 είναι 21% στις εργαζόμενες στα χωράφια. Οι δύο έρευνες πεδίου διεξήχθησαν από την περιφερειακή κυβέρνηση.

Στην περιοχή φαίνεται πως ανθίζει αυτό το νέο είδος «βιομηχανίας» υστερεκτομών αφού το 85% των υστερεκτομών γίνονται σε ιδιωτικές κλινικές. Υπάρχουν περίπου δέκα ιδιωτικές κλινικές στην περιοχή, εκ των οποίων καμμία δεν διαθέτει γυναικολόγο!

Οι γιατροί για να πείσουν τις γυναίκες ώστε να προχωρήσουν στις επεμβάσεις, χρησιμοποιούν τον κίνδυνο του καρκίνου του τραχήλου της μήτρας ώστε να πιέσουν τις γυναίκες να αποδεχθούν το χειρουργείο. Το κόστος του χειρουργείο εννοείται ότι το επωμίζονται οι ίδιες οι γυναίκες και οι οικογένειές τους.

Τα θύματα της καταχρηστικής υστερεκτομής ανέφεραν ότι κατέβαλαν στις κλινικές μεταξύ 20.000 και 40.000 ρουπίες, δηλαδή μεταξύ 250 και 500 ευρώ. Το ποσό είναι υπέρογκο εάν σκεφτούμε ότι οι εργαζόμενες πληρώνονται από 30.000 έως 35.000 ρουπίες, δηλαδή από 380 έως 450 ευρώ, για όλη την περίοδο συγκομιδής.

Ένα ανθρωπάκι του Γαΐτη στα σκουπίδια! Μα τι τέχνη!

«ο κόσμος δεν θέλει να βλέπει τον εαυτό του ανθρωπάκι, αλλά είναι»

Στα σκουπίδια βρέθηκε ένα απ'τα τρία γνωστά ανθρωπάκια του καλλιτέχνη Γιάννη Γαΐτη που ήταν από το 1985 στην είσοδο των επισήμων στο ΣΕΦ. Στήθηκαν ρεπορτάζ

Έτσι, λοιπόν, κάποιος από αυτό το απρόσωπο πλήθος της πόλης, ανώνυμος επίσης, χωρίς πρόσωπο, έκανε την συγκεκριμένη πράξη, πετώντας ένα ανθρωπάκι στα σκουπίδια. Θα μπορούσαμε, δηλαδή, να πούμε ότι ένα απρόσωπο ανθρωπάκι του Γαΐτη, έκανε αυτή την πράξη. Επίσης τα σκουπίδια είναι απρόσωπα, δεν ξεχωρίζουν και είναι παράγωγα των απρόσωπων κοινωνιών και πόλεων. Για όλους αυτούς τους λόγους λοιπόν, ο καλλιτέχνης πιστεύουμε ότι δεν θα ένιωθε μια αποστροφή εξ' αιτίας του συγκεκριμένου γεγονότος αλλά μια ικανοποίηση. Ούτως ή άλλως ο ίδιος είχε πει για τα συγκεκριμένα έργα του: *«Οι άνθρωποι, τα Ανθρωπάκια που λέω, το κατεστημένο, έφτασε σ' ένα σημείο όπου δεν παίρνει άλλο να πάει πιο μακριά [...] γίνανε ένα νούμερο και τίποτα παραπάνω»* ή *«Φροντίστε να σωθείτε, να σωθούμε. Οι άνθρωποι, πλέον, έχουν γίνει ένας αριθμός».*

Ονδούρα

Τις τελευταίες δύο βδομάδες του Ιουνίου σημειώνονται βίαιες διαδηλώσεις εξ αιτίας των προωθούμενων ιδιωτικοποιήσεων στην υγεία και στην εκπαίδευση. Ο στηριζόμενος από τις ΗΠΑ πρόεδρος Hernandez κατέβασε το στρατό σε όλη την χώρα για να χτυπήσει τους διαδηλωτές που είχαν βγει στους δρόμους εναντίον της ιδιωτικοποίησης της υγείας και της παιδείας. Οι συγκρούσεις μεταξύ στρατού και διαδηλωτών είχαν αποτέλεσμα τον θάνατο τριών ανθρώπων. Μάλιστα στις 25/6 μετά από κατάληψη του πανεπιστημίου Τεγουσιγάλπα, αστυνομικές-στρατιωτικές δυνάμεις εισήλθαν στο πανεπιστήμιο πυροβολώντας τους φοιτητές με αποτέλεσμα των τραυματισμό τεσσάρων.

δική προσφέροντας την ανάπτυξη των μολύνσεων και του θανάτου σε περιβάλλον και ανθρώπους με αντάλλαγμα μια χούφτα λεφτά που μοιάζουν με αλυσίδες.

Συνεχιζόμενες οι σφαγές στο Μάλι μεταξύ των φυλών Dogon και Fulani, αλλά και ένοπλων ομάδων.

Από τον Ιανουάριο έχει ξεκινήσει ένας ατέρμονος κύκλος βίας μεταξύ των φυλών Dogon και Fulani που οφείλεται στην πρόσβαση των φυλών σε πηγές νερού και εδαφών για βοσκή. Η πιο αιματηρή επίθεση συνέβη τον Μάρτιο που τουλάχιστον 150 μέλη της φυλής Fulani σκοτώθηκαν. Η επίθεση αυτή ήταν η αφορμή να παραιτηθεί ο τότε πρωθυπουργός του Μάλι. Στις 10 Ιουνίου οπλισμένοι άνδρες της φυλής Fulani εισέβαλαν σε χωριό της φυλής Dogon καίγοντας σπίτια και σκοτώνοντας 35 άτομα.

Μια εβδομάδα μετά, ένοπλη ομάδα εισέβαλε στα χωριά Γκανγκαφανί και Γιορό στο κεντρικό Μάλι σκοτώνοντας 41 κατοίκους και αρπάζοντας κοπάδια από βοοειδή. Από το 2012 το κεντρικό Μάλι είναι υπό τον έλεγχο ομάδων που πρόσκεινται στην Αλ Κάιντα παρά την απώθησή τους από τον στρατό του Μάλι και της Γαλλίας, που φαίνεται να την βολεύει αυτή η μόνιμη αναταραχή ώστε να έχει ρυθμιστικό ρόλο σ' αυτή την αφρικανική χώρα.

Παρίσι: Γλάροι και κοράκια επιτίθενται σε αστυνομικά drone

Σκούρα τα έχει βρει η αστυνομία στο Παρίσι, καθώς γλάροι και κοράκια επιτίθενται στα αστυνομικά τους drone. Έχουν καταγραφεί δώδεκα επεισόδια μεταξύ γλάρων- κορακιών και μη επανδρωμένων αεροσκαφών, ακόμη και κατά τη διάρκεια των τελευταίων διαδηλώσεων του Ιουνίου από τα Κίτρινα Γιλέκα.

Ορισμένοι αστυνομικοί σκέφτονται ότι ίσως να είναι πράξεις «εκδίκησης» αφού κατά την περίοδο αναπαραγωγής χρησιμοποιούνται drones που ψεκάζουν τα αυγά τους με ένα υγρό που αδρανοποιεί τα αυγά ώστε να ελεχθεί ο πληθυσμός τους. Η πρακτική αυτή βέβαια δεν χρησιμοποιείται, σύμφωνα μ' αυτούς, στο Παρίσι οπότε τείνουν να πιστεύουν ότι τα πτηνά επιτίθενται γιατί περνάνε τα drones για αρπακτικά πουλιά. Εμείς πιστεύουμε ότι τα πουλιά γνωρίζουν κάτι παραπάνω και κάνουν μόνο πράγματα που ορίζονται από την Φύση!

Είναι παιδί, δεν καταλαβαίνει!

Συχνά ακούμε την παραπάνω απαξιωτική φράση να βγαίνει από τα στόματα των ενηλίκων. Πόσο ψέμα μπορεί να κουβαλάει μια τέτοια φράση; Ένα παιδί έχει και χρησιμοποιεί αισθητήρες που ίσως ένας ενήλικας να τους έχει χάσει υπό το βάρος της καθημερινότητας και των διαφόρων πεποιθήσεων που κουβαλάει. Έτσι, λοιπόν, μια ζωγραφιά που μπορεί να είναι μουτζούρα στα μάτια ενηλίκων, για ένα παιδί κρύβει έναν ολόκληρο κόσμο.

Όπως αυτή η «μουτζούρα» που ενώ ήταν έτοιμη να πεταχτεί από κάποιον ενήλικα τελικά μπήκε σε έκθεση γιατί ο ενήλικας σκέφτηκε να ρωτήσει το μικρό παιδί τι μπορεί να απεικονίζει. Η μουτζούρα λοιπόν είναι η φονική φωτιά στο Μάτι. Το κόκκινο χρώμα είναι οι άνθρωποι που καίγονται, το μαύρο είναι η καταστροφή και ο χαλασμός της φωτιάς, τα καμένα δέντρα, η μαυρίλα του κάρβουνου. Πάνω δεξιά μπορεί κανείς να διακρίνει ένα αμάξι, εξ ίσου με μαύρο χρώμα, ενώ η πράσινη γραμμή που περικλείει την «μουντζούρα» είναι το δάσος που έμεινε ανέπαφο

Ποινές για τον θάνατο του Βαγγέλη Γιακουμάκη

Ολοκληρώθηκε σε πρώτο βαθμό η δίκη των 9 ατόμων που αποδεδειγμένα συστηματικά εξευτέλιζαν, βασάνιζαν και κακοποιούσαν στην Γαλακτοκομική Σχολή Ιωαννίνων, τον Βαγγέλη Γιακουμάκη με αποτέλεσμα να τον οδηγήσουν στην αυτοκτονία (;).

Από τα 9 άτομα καταδικάστηκαν τα 8, εκ των οποίων οι 3 σε 150 ώρες κοινωνική εργασία, λόγω του ότι ήταν ανήλικοι την περίοδο που κατηγορούνται, ενώ 5 άτομα καταδικάστηκαν σε 36 μήνες εξαγοράσιμη φυλάκιση προς 5 ευρώ την μέρα με ανασταλτικό χαρακτήρα στην έφεση. Η απόφαση, ενώ δημιούργησε ικανοποίηση στην οικογένεια του Βαγγέλη Γιακουμάκη, στα ηλεκτρονικά κοινωνικά δίκτυα και σε πολλές ιστοσελίδες προκάλεσε αντιδράσεις. Οι φυλακές και οι καταδίκες δεν λύνουν κοινωνικά προβλήματα, δεν «σωφρονίζουν» αυτούς που φυλακίζονται και δεν παραδειγματίζουν το κοινωνικό σύνολο. Αν τα παραπάνω ήταν ψέμματα, πολύ απλά δεν θα υπήρχαν εγκλήματα. Τα δικαστήρια που εξετάζουν και δικάζουν με βάση τους θεσπισμένους νόμους απ' το Κράτος διάφορα περιστατικά, χρησιμεύουν άλλες φορές σαν βαλβίδα αποφόρτισης της προβληματικής κοινωνικής πραγματικότητας, σε μια χύτρα που συνεχίζει να είναι στο όριό της και άλλες εκδικητικά επιβάλλοντας σκληρότατες ποινές σε ενέργειες που στρέφονται κατά του Κράτους και μόνο, όπως σε διαδηλώσεις.

Για τους λόγους αυτούς ενώ στο ειδώλιο (δεν) κάθισαν 9 νταήδες έλειπε ο κομματικός προστάτης τους, ο γνωστός νεοδημοκράτης βουλευτής και υπουργός Χρήστος Μαρκογιαννάκης. Ο κομματικός τους προστάτης λοιπόν που μεσολάβησε ώστε κάποιοι από τους βασανιστές του Γιακουμάκη, να μην τιμωρούνται για τις επανειλημμένες αντικοινωνικές και επικίνδυνες συμπεριφορές τους, είχε αθωωθεί πανηγυρικά. Έτσι γίνεται σαφές ότι τέτοιες πα-

αντλεί το μεγαλύτερο μέρος του νερού από τέσσερις μεγάλες γειτονικές δεξαμενές. Ο κακός μουσώνας του περασμένου έτους δεν γέμισε αυτές τις δεξαμενές. Η έλλειψη βροχοπτώσεων είναι η κύρια αιτία της κατάστασης που βιώνει η συγκεκριμένη πόλη στην Ινδία, αλλά οι ειδικοί επισημαίνουν ότι η κρίση επιδεινώνεται λόγω μιας ολοένα και πιο αστικοποιημένης κοινωνίας με αυξανόμενες ανάγκες σε νερό, χωρίς ιδιωτικές δεξαμενές συλλογής βρόχινου νερού που θα έλυνε σε μεγάλο βαθμό το πρόβλημα.

Ορισμένα εστιατόρια προτιμούν να σερβίρουν φαγητό σε παραδοσιακά φύλλα μπανάνας, για να εξοικονομούν νερό που καταναλώνεται σε πιατικά. Την νύχτα οι βρύσες των σπιτιών παρέχουν κάποιες λιγοστές σταγόνες νερού και έτσι κάποιοι κάτοικοι ξυπνούν και αφήνουν τις βρύσες ανοιχτές ώστε μετά από ώρες να έχουν γεμίσει ένα μπουκάλι νερό. Την αυγή οι κάτοικοι χαμηλού εισοδήματος σχηματίζουν ουρές στα σημεία με αντλίες που μπορούν ακόμα να δώσουν νερό. Η αναμονή ξεπερνάει τις έξι ώρες. Σε μια άλλη πόλη του Ταμίλ Ναντού, μια οικογένεια δολοφόνησε ένα άτομο επειδή είχε πάρει πάρα πολύ νερό.

Η κατάσταση στην πόλη Chennai δεν φαίνεται να έχει επιστροφή στο άμεσο μέλλον. Όλοι περιμένουν τον επόμενο μουσώνα που ξεκινάει τον Οκτώβριο.

36 άτομα έχασαν την ζωή τους σε ορυχείο στο Κονγκό

Ορισμένοι αστυνομικοί σκέφτονται ότι ίσως να είναι πράξεις «εκδίκησης» αφού κατά την περίοδο αναπαραγωγής χρησιμοποιούνται drones που ψεκάζουν τα αυγά τους με ένα υγρό που αδρανοποιεί τα αυγά ώστε να ελεχθεί ο πληθυσμός τους. Η πρακτική αυτή βέβαια δεν χρησιμοποιείται, σύμφωνα μ' αυτούς, στο Παρίσι οπότε τείνουν να πιστεύουν ότι τα πτηνά επιτίθενται γιατί περνάνε τα drones για αρπακτικά πουλιά. Εμείς πιστεύουμε ότι τα πουλιά γνωρίζουν κάτι παραπάνω και κάνουν μόνο πράγματα που ορίζονται από την Φύση!

Είναι παιδί, δεν καταλαβαίνει!

Συχνά ακούμε την παραπάνω απαξιωτική φράση να βγαίνει από τα στόματα των ενηλίκων. Πόσο ψέμα μπορεί να κουβαλάει μια τέτοια φράση; Ένα παιδί έχει και χρησιμοποιεί αισθητήρες που ίσως ένας ενήλικας να τους έχει χάσει υπό το βάρος της καθημερινότητας και των διαφόρων πεποιθήσεων που κουβαλάει. Έτσι, λοιπόν, μια ζωγραφιά που μπορεί να είναι μουτζούρα στα μάτια ενηλίκων, για ένα παιδί κρύβει έναν ολόκληρο κόσμο.

Όπως αυτή η «μουτζούρα» που ενώ ήταν έτοιμη να πεταχτεί από κάποιον ενήλικα τελικά μπήκε σε έκθεση γιατί ο ενήλικας σκέφτηκε να ρωτήσει το μικρό παιδί τι μπορεί να απεικονίζει. Η μουτζούρα λοιπόν είναι η φονική φωτιά στο Μάτι. Το κόκκινο χρώμα είναι οι άνθρωποι που καίγονται, το μαύρο είναι η καταστροφή και ο χαλασμός της φωτιάς, τα καμένα δέντρα, η μαυρίλα του κάρβουνου. Πάνω δεξιά μπορεί κανείς να διακρίνει ένα αμάξι, εξ ίσου με μαύρο χρώμα, ενώ η πράσινη γραμμή που περικλείει την «μουντζούρα» είναι το δάσος που έμεινε ανέπαφο

ούσαν στην Γαλακτοκομική Σχολή Ιωαννίνων, τον Βαγγέλη Γιακουμάκη με αποτέλεσμα να τον οδηγήσουν στην αυτοκτονία (;).

Από τα 9 άτομα καταδικάστηκαν τα 8, εκ των οποίων οι 3 σε 150 ώρες κοινωνική εργασία, λόγω του ότι ήταν ανήλικοι την περίοδο που κατηγορούνται, ενώ 5 άτομα καταδικάστηκαν σε 36 μήνες εξαγοράσιμη φυλάκιση προς 5 ευρώ την μέρα με ανασταλτικό χαρακτήρα στην έφεση. Η απόφαση, ενώ δημιούργησε ικανοποίηση στην οικογένεια του Βαγγέλη Γιακουμάκη, στα ηλεκτρονικά κοινωνικά δίκτυα και σε πολλές ιστοσελίδες προκάλεσε αντιδράσεις. Οι φυλακές και οι καταδίκες δεν λύνουν κοινωνικά προβλήματα, δεν «σωφρονίζουν» αυτούς που φυλακίζονται και δεν παραδειγματίζουν το κοινωνικό σύνολο. Αν τα παραπάνω ήταν ψέμματα, πολύ απλά δεν θα υπήρχαν εγκλήματα. Τα δικαστήρια που εξετάζουν και δικάζουν με βάση τους θεσπισμένους νόμους απ' το Κράτος διάφορα περιστατικά, χρησιμεύουν άλλες φορές σαν βαλβίδα αποφόρτισης της προβληματικής κοινωνικής πραγματικότητας, σε μια χύτρα που συνεχίζει να είναι στο όριό της και άλλες εκδικητικά επιβάλλοντας σκληρότατες ποινές σε ενέργειες που στρέφονται κατά του Κράτους και μόνο, όπως σε διαδηλώσεις.

Για τους λόγους αυτούς ενώ στο ειδώλιο (δεν) κάθισαν 9 νταήδες έλειπε ο κομματικός προστάτης τους, ο γνωστός νεοδημοκράτης βουλευτής και υπουργός Χρήστος Μαρκογιαννάκης. Ο κομματικός τους προστάτης λοιπόν που μεσολάβησε ώστε κάποιοι από τους βασανιστές του Γιακουμάκη, να μην τιμωρούνται για τις επανειλημμένες αντικοινωνικές και επικίνδυνες συμπεριφορές τους, είχε αθωωθεί πανηγυρικά. Έτσι γίνεται σαφές ότι τέτοιες παρεμβάσεις πολιτικών είναι νόμιμες και ως εκ τούτου δεν επιφέρουν καμμία ποινή. Τα «τηλέφωνα» των πολιτικών νταβατζήδων είναι βασικός παράγοντας για την λειτουργία του Κράτους. Κόρακας κοράκου μάτι δεν βγάζει.

Ο Βαγγέλης Γιακουμάκης έφυγε όχι μόνο εξ αιτίας των 9 βασανιστών του και του πολιτικού τους προστάτη, αλλά και εξ αιτίας των καθηγητών που αντιλαμβάνονται την δουλειά τους μονόπλευρα, ως διδασκαλία αποκομμένη από την κοινωνική πραγματικότητα και τον ψυχισμό αυτών που διδάσκουν, αδιαφορώντας για τον πόνο του άλλου, κυριευμένοι από έναν ωχ αδερφισμό και εν τέλει κοιτάζοντας μόνο τον εαυτό τους και τον μισθό τους. Υπακούουν έτσι σε μια επιβαλλόμενη, από το Κράτος, αντίληψη του τύπου «κοίτα την δουλειά σου», «τι σε ενδιαφέρει εσένα», «θα μπλέξεις». Έτσι, καμμία ποινή δεν συνετίζει, εφ' όσον υπάρχει Κράτος, Εξουσία και αντιλήψεις που εκ-

βλημα.

Ορισμένα εστιατόρια προτιμούν να σερβίρουν φαγητό σε παραδοσιακά φύλλα μπανάνας, για να εξοικονομούν νερό που καταναλώνεται σε πιατικά. Την νύχτα οι βρύσες των σπιτιών παρέχουν κάποιες λιγοστές σταγόνες νερού και έτσι κάποιοι κάτοικοι ξυπνούν και αφήνουν τις βρύσες ανοιχτές ώστε μετά από ώρες να έχουν γεμίσει ένα μπουκάλι νερό. Την αυγή οι κάτοικοι χαμηλού εισοδήματος σχηματίζουν ουρές στα σημεία με αντλίες που μπορούν ακόμα να δώσουν νερό. Η αναμονή ξεπερνάει τις έξι ώρες. Σε μια άλλη πόλη του Ταμίλ Ναντού, μια οικογένεια δολοφόνησε ένα άτομο επειδή είχε πάρει πάρα πολύ νερό.

Η κατάσταση στην πόλη Chennai δεν φαίνεται να έχει επιστροφή στο άμεσο μέλλον. Όλοι περιμένουν τον επόμενο μουσώνα που ξεκινάει τον Οκτώβριο.

36 άτομα έχασαν την ζωή τους σε ορυχείο στο Κονγκό

Τουλάχιστον 36 άτομα σκοτώθηκαν την Πέμπτη 27/6 σε ορυχείο που κατέρρευσε στο νοτιοανατολικό Κονγκό. Οι εργάτες του ορυχείου που ανήκει στην εταιρεία Glencore, εξήγαγαν χαλκό και κοβάλτιο. Τα ορυχεία στο νότιο Κονγκό, παράγουν περισσότερο από το ήμισυ του

κουβαλάει μια τέτοια φράση; Ένα παιδί έχει και χρησιμοποιεί αισθητήρες που ίσως ένας ενήλικας να τους έχει χάσει υπό το βάρος της καθημερινότητας και των διαφόρων πεποιθήσεων που κουβαλάει. Έτσι, λοιπόν, μια ζωγραφιά που μπορεί να είναι μουτζούρα στα μάτια ενηλίκων, για ένα παιδί κρύβει έναν ολόκληρο κόσμο.

Όπως αυτή η «μουτζούρα» που ενώ ήταν έτοιμη να πεταχτεί από κάποιον ενήλικα τελικά μπήκε σε έκθεση γιατί ο ενήλικας σκέφτηκε να ρωτήσει το μικρό παιδί τι μπορεί να απεικονίζει. Η μουτζούρα λοιπόν είναι η φονική φωτιά στο Μάτι. Το κόκκινο χρώμα είναι οι άνθρωποι που καίγονται, το μαύρο είναι η καταστροφή και ο χαλασμός της φωτιάς, τα καμένα δέντρα, η μαυρίλα του κάρβουνου. Πάνω δεξιά μπορεί κανείς να διακρίνει ένα αμάξι, εξ ίσου με μαύρο χρώμα, ενώ η πράσινη γραμμή που περικλείει την «μουντζούρα» είναι το δάσος που έμεινε ανέπαφο

γύρω απ' την φωτιά. Μια συγκλονιστική αποτύπωση ενός φονικού γεγονότος μέσα από τον ψυχισμό ενός παιδιού, που μπορεί να μην ξέρει να αποτυπώσει με λόγια αυτό που έζησε ένα χρόνο πριν, ενδεχομένως μέσα από τηλεοράσεις και συζητήσεις ενηλίκων, αλλά μπορεί να σχεδιάσει στο χαρτί την αίσθηση και την ουσία ενός τέτοιου γεγονότος.

Για το λόγο αυτό ας προσπαθήσουμε να κοιτάξουμε μέσα από τα μάτια των παιδιών, να ρωτήσουμε να μας πουν, τι βλέπουν, γιατί έκαναν το τάδε ή το δείνα και ας μην βγάζουμε τα δικά μας ενήλικα συμπεράσματα που πολλές φορές είναι μουτζούρες στα μάτια των παιδιών.

φυλακίζονται και δεν παραδειγματίζουν το κοινωνικό σύνολο. Αν τα παραπάνω ήταν ψέμματα, πολύ απλά δεν θα υπήρχαν εγκλήματα. Τα δικαστήρια που εξετάζουν και δικάζουν με βάση τους θεσπισμένους νόμους απ' το Κράτος διάφορα περιστατικά, χρησιμεύουν άλλες φορές σαν βαλβίδα αποφόρτισης της προβληματικής κοινωνικής πραγματικότητας, σε μια χύτρα που συνεχίζει να είναι στο όριό της και άλλες εκδικητικά επιβάλλοντας σκληρότατες ποινές σε ενέργειες που στρέφονται κατά του Κράτους και μόνο, όπως σε διαδηλώσεις.

Για τους λόγους αυτούς ενώ στο ειδώλιο (δεν) κάθισαν 9 νταήδες έλειπε ο κομματικός προστάτης τους, ο γνωστός νεοδημοκράτης βουλευτής και υπουργός Χρήστος Μαρκογιαννάκης. Ο κομματικός τους προστάτης λοιπόν που μεσολάβησε ώστε κάποιοι από τους βασανιστές του Γιακουμάκη, να μην τιμωρούνται για τις επανειλημμένες αντικοινωνικές και επικίνδυνες συμπεριφορές τους, είχε αθωωθεί πανηγυρικά. Έτσι γίνεται σαφές ότι τέτοιες παρεμβάσεις πολιτικών είναι νόμιμες και ως εκ τούτου δεν επιφέρουν καμμία ποινή. Τα «τηλέφωνα» των πολιτικών νταβατζήδων είναι βασικός παράγοντας για την λειτουργία του Κράτους. Κόρακας κοράκου μάτι δεν βγάζει.

Ο Βαγγέλης Γιακουμάκης έφυγε όχι μόνο εξ αιτίας των 9 βασανιστών του και του πολιτικού τους προστάτη, αλλά και εξ αιτίας των καθηγητών που αντιλαμβάνονται την δουλειά τους μονόπλευρα, ως διδασκαλία αποκομμένη από την κοινωνική πραγματικότητα και τον ψυχισμό αυτών που διδάσκουν, αδιαφορώντας για τον πόνο του άλλου, κυριευμένοι από έναν ωχ αδερφισμό και εν τέλει κοιτάζοντας μόνο τον εαυτό τους και τον μισθό τους. Υπακούουν έτσι σε μια επιβαλλόμενη, από το Κράτος, αντίληψη του τύπου «κοίτα την δουλειά σου», «τι σε ενδιαφέρει εσένα», «θα μπλέξεις». Έτσι, καμμία ποινή δεν συνετίζει, εφ' όσον υπάρχει Κράτος, Εξουσία και αντιλήψεις που εκπορεύονται από εκεί αλλά που, επίσης, καλλιεργούνται και αναπαράγονται από τμήματα της κοινωνίας.

Ξηρασία στην πόλη Chennai της Ινδίας

«Αν το νερό δεν έρθει, οι άνθρωποι θα έχουν μόνο αίμα στη θέση των δακρύων για να κλάψουν»

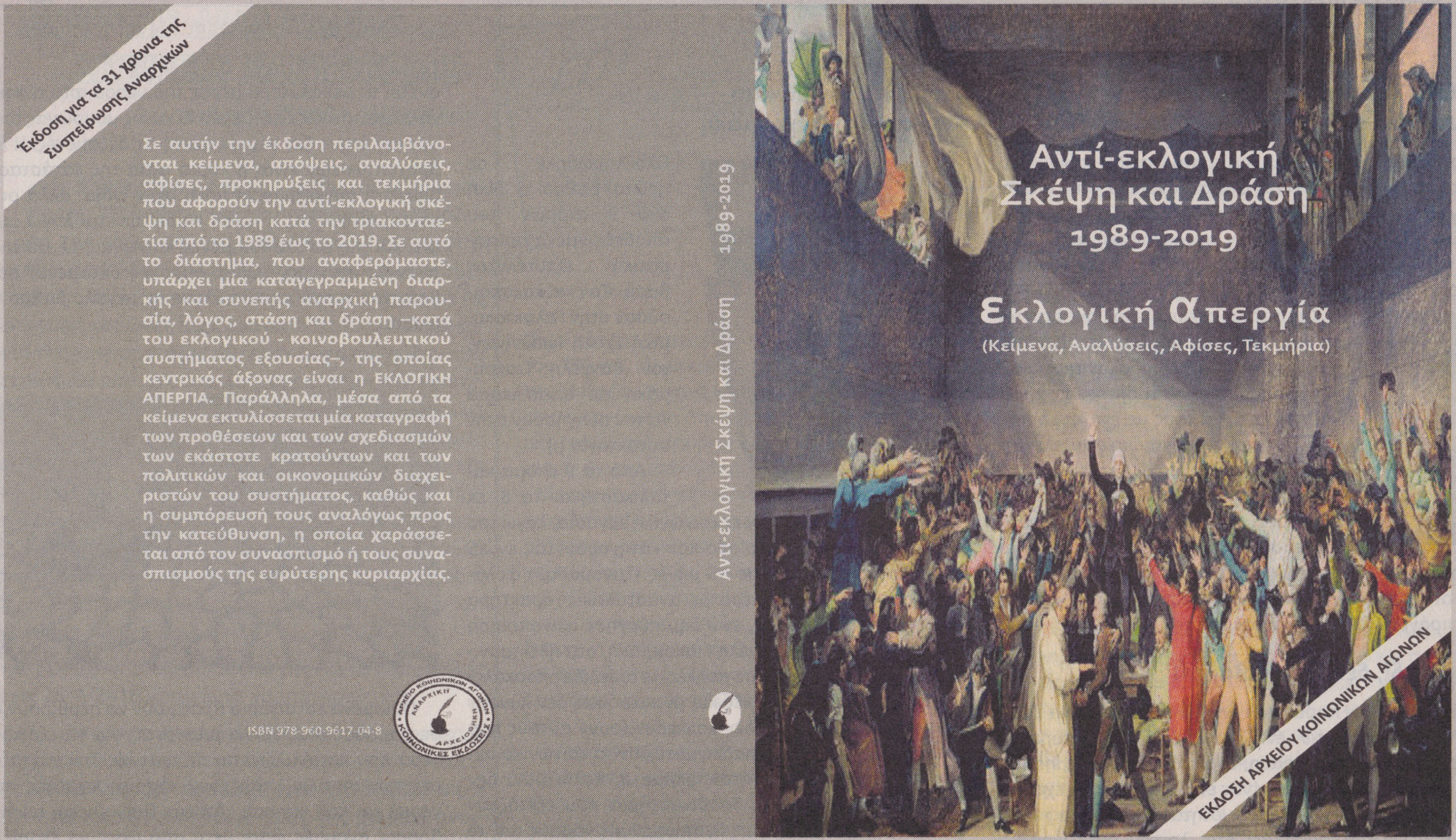
Η ανεπαρκής βροχόπτωση για δεκαοκτώ μήνες έχει αφήσει την πόλη των δέκα εκατομμυρίων κατοίκων Chennai στη νότια Ινδία με σοβαρές ελλείψεις νερού. Η υπόθεση του νερού έχει μετατραπεί σε ένα μόνιμο καθημερινό άγχος για τους κατοίκους. Η πόλη Chennai συνήθως νερό που καταναλώνεται σε πιατικά. Την νύχτα οι βρύσες των σπιτιών παρέχουν κάποιες λιγοστές σταγόνες νερού και έτσι κάποιοι κάτοικοι ξυπνούν και αφήνουν τις βρύσες ανοιχτές ώστε μετά από ώρες να έχουν γεμίσει ένα μπουκάλι νερό. Την αυγή οι κάτοικοι χαμηλού εισοδήματος σχηματίζουν ουρές στα σημεία με αντλίες που μπορούν ακόμα να δώσουν νερό. Η αναμονή ξεπερνάει τις έξι ώρες. Σε μια άλλη πόλη του Ταμίλ Ναντού, μια οικογένεια δολοφόνησε ένα άτομο επειδή είχε πάρει πάρα πολύ νερό.

Η κατάσταση στην πόλη Chennai δεν φαίνεται να έχει επιστροφή στο άμεσο μέλλον. Όλοι περιμένουν τον επόμενο μουσώνα που ξεκινάει τον Οκτώβριο.

36 άτομα έχασαν την ζωή τους σε ορυχείο στο Κονγκό

Τουλάχιστον 36 άτομα σκοτώθηκαν την Πέμπτη 27/6 σε ορυχείο που κατέρρευσε στο νοτιοανατολικό Κονγκό. Οι εργάτες του ορυχείου που ανήκει στην εταιρεία Glencore, εξήγαγαν χαλκό και κοβάλτιο. Τα ορυχεία στο νότιο Κονγκό, παράγουν περισσότερο από το ήμισυ του παγκοσμίου κοβαλτίου, βασικού συστατικού, μεταξύ άλλων, στις μπαταρίες ηλεκτρικών αυτοκινήτων, κινητών τηλεφώνων και διαφόρων gadgets που τα παιδιά και οι άνθρωποι που δουλεύουν εκεί αγνοούν. Στα ορυχεία του Κονγκό δουλεύουν παιδιά από τεσσάρων-πέντε χρονών και πάνω υπό την απειλή ξυλοδαρμού και βασανιστηρίων. Πρόκειται για άλλη μια από τις όψεις της εξουσίας καπιταλιστικής, σοσιαλιστικής ή κομμουνιστικής. Η εκμετάλλευση και το στύψιμο, ανθρώπων και φύσης δεν κάνει διακρίσεις σε κοινωνικά συστήματα. Η Αφρική αποτελεί το χαλί του πολιτισμένου κόσμου, όπου κάτω από αυτό κρύβει όλη την βρωμιά του.

Το βιβλίο διατίθεται στα βιβλιοπωλεία:

Πολιτεία (Ασκληπιού 1-3),
Ναυτίλος (Τρικούπη Χαρίλαου 28),
Πρωτοπορεία (Γραβιάς 3),
Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο (Θεμιστοκλέους 37),
Βιβλιοπωλείο των Συναδέλφων (Καλλιδρομίου 30Α),
Επί λέξει (Ακαδημίας 32),
Ιανός (Σταδίου 24),
Books Plus (Πανεπιστημίου 37),
Κεντρί (Θεσσαλονίκη),
Σαιξπηρικόν (Θεσσαλονίκη)
Πρωτοπορεία (Θεσσαλονίκη),
Πορθμός (Χαλκίδα),
καθώς και
στην Αναρχική Αρχειοθήκη (Σαριπόλου 8, τηλ. 6973799207), επίσης
Αποστέλλεται ταχυδρομικά κατόπιν συνενοήσεως.

Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

του εκλογικού - κοινοβουλευτικού συστήματος εξουσίας–, της οποίας κεντρικός άξονας είναι η ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ. Παράλληλα, μέσα από τα κείμενα εκτυλίσσεται μία καταγραφή των προθέσεων και των σχεδιασμών των εκάστοτε κρατούντων και των πολιτικών και οικονομικών διαχειριστών του συστήματος, καθώς και η συμπόρευσή τους αναλόγως προς την κατεύθυνση, η οποία χαράσσεται από τον συνασπισμό ή τους συνασπισμούς της ευρύτερης κυριαρχίας.

ISBN 978-960-9617-04-8

Αντι-εκλογική Σκέψη και Δρ

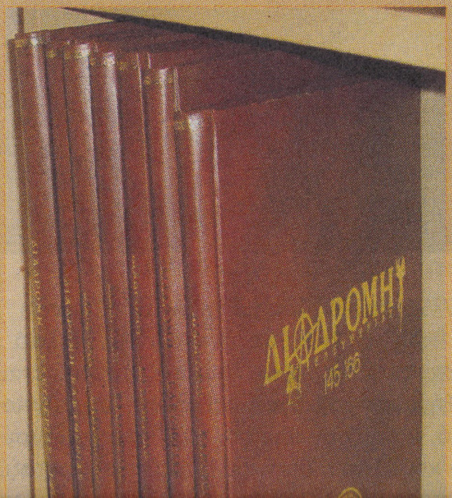
(Κείμενα, Αναλύσεις, Αφίσες, Τεκμήρια)

Το βιβλίο διατίθεται στα βιβλιοπωλεία:

Πολιτεία (Ασκληπιού 1-3),
Ναυτίλος (Τρικούπη Χαρίλαου 28),
Πρωτοπορεία (Γραβιάς 3),
Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο (Θεμιστοκλέους 37),
Βιβλιοπωλείο των Συναδέλφων (Καλλιδρομίου 30Α),
Επί λέξει (Ακαδημίας 32),
Ιανός (Σταδίου 24),
Books Plus (Πανεπιστημίου 37),
Κεντρί (Θεσσαλονίκη),
Σαιξπηρικόν (Θεσσαλονίκη)
Πρωτοπορεία (Θεσσαλονίκη),
Πορθμός (Χαλκίδα),
καθώς και
στην Αναρχική Αρχειοθήκη (Σαριπόλου 8, τηλ. 6973799207), επίσης
Αποστέλλεται ταχυδρομικά κατόπιν συνενοήσεως.

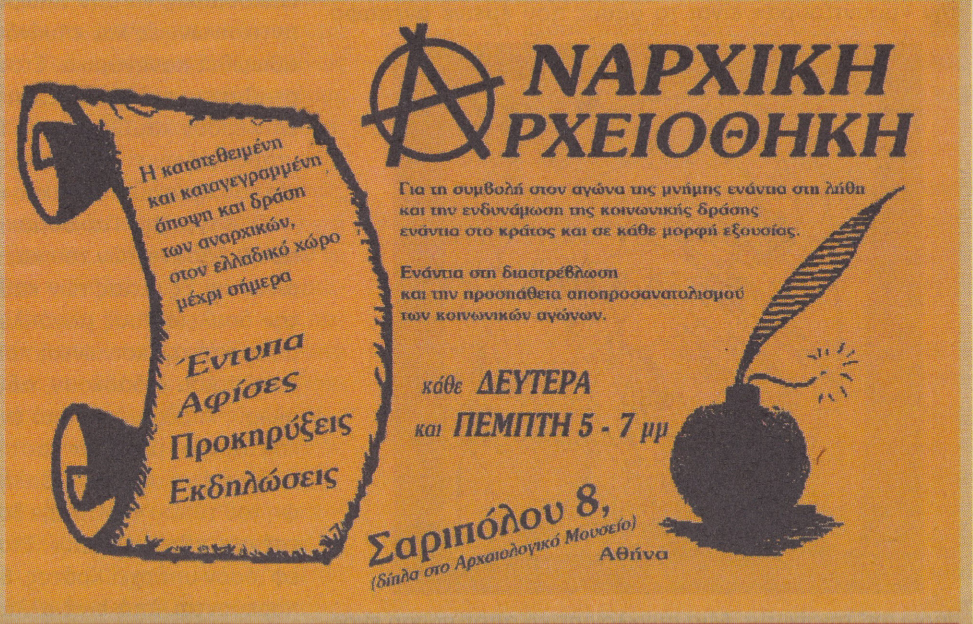
Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΙ ΕΝΔΕΔΥΜΕΝΗ:

Ως γνωστόν η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ κυκλοφορεί και σε τόμους. Με τα φύλλα 167-188 συμπληρώθηκε ο 8ος τόμος (έτη 2017-2018) και διατίθεται βιβλιοδετημένος όπως και οι προηγούμενοι.

Οι προηγούμενοι τόμοι:

1ος τόμος (φύλλα 01-25)
2ος » (φύλλα 26-50)
3ος » (φύλλα 51-75)
4ος » (φύλλα 75-100)
5ος » (φύλλα 101-122)
6ος » (φύλλα 123-144)
7ος » (φύλλα 145-166)

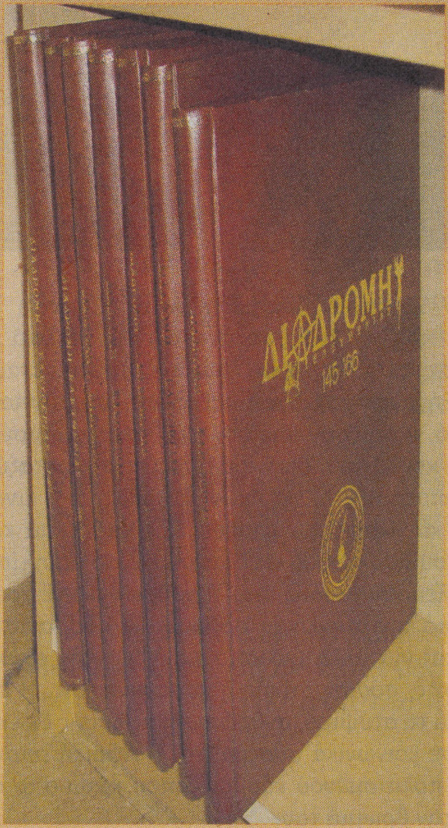

Το βιβλίο διατίθεται στα βιβλιοπωλεία:

Πολιτεία (Ασκληπιού 1-3),
Ναυτίλος (Τρικούπη Χαρίλαου 28),
Πρωτοπορεία (Γραβιάς 3),
Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο (Θεμιστοκλέους 37),
Βιβλιοπωλείο των Συναδέλφων (Καλλιδρομίου 30Α),
Επί λέξει (Ακαδημίας 32),
Ιανός (Σταδίου 24),
Books Plus (Πανεπιστημίου 37),
Κεντρί (Θεσσαλονίκη),
Σαιξπηρικόν (Θεσσαλονίκη)
Πρωτοπορεία (Θεσσαλονίκη),
Πορθμός (Χαλκίδα),
καθώς και
στην Αναρχική Αρχειοθήκη (Σαριπόλου 8, τηλ. 6973799207), επίσης
Αποστέλλεται ταχυδρομικά κατόπιν συνενοήσεως.

Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΙ ΕΝΔΕΔΥΜΕΝΗ:

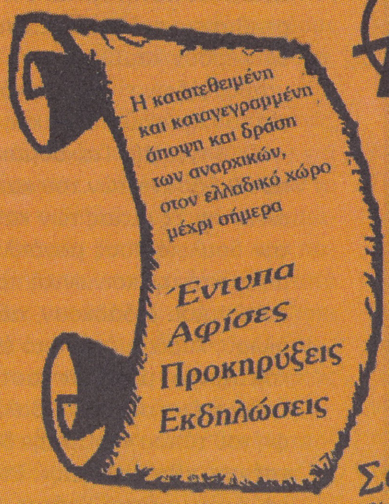
Ως γνωστόν η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ κυκλοφορεί και σε τόμους. Με τα φύλλα 167-188 συμπληρώθηκε ο 8ος τόμος (έτη 2017-2018) και διατίθεται βιβλιοδετημένος όπως και οι προηγούμενοι.

Οι προηγούμενοι τόμοι:

1ος τόμος (φύλλα 01-25)
2ος » (φύλλα 26-50)
3ος » (φύλλα 51-75)
4ος » (φύλλα 75-100)
5ος » (φύλλα 101-122)
6ος » (φύλλα 123-144)
7ος » (φύλλα 145-166)
8ος » (φύλλα 167-188)

***

Όσοι/ες επιθυμούν να αποκτήσουν κάποιον από αυτούς τους τόμους θα πρέπει να τηλεφωνήσουν στο 69 73 799 207 ή να επικοινωνήσουν με την Αναρχική Αρχειοθήκη Αθήνας

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ

Για τη συμβολή στον αγώνα της μνήμης ενάντια στη λήθη και την ενδυνάμωση της κοινωνικής δράσης ενάντια στο κράτος και σε κάθε μορφή εξουσίας.

Ενάντια στη διαστρέβλωση και την προσπάθεια αποπροσανατολισμού των κοινωνικών αγώνων.

κάθε ΔΕΥΤΕΡΑ
και ΠΕΜΠΤΗ 5 - 7 μμ

Σαριπόλου 8,
(δίπλα στο Αρχαιολογικό Μουσείο)
Αθήνα

ANARCHY PRESS GR

Αναρχικές Απόψεις - Ειδήσεις - Σχόλια

www.ANARCHY.GR